

ต้นทุน - ประสิทธิภาพ ของ โครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการ
แปลงสินทรัพย์เป็นทุน

สารนิพนธ์

ของ

ณมตยา แป้นแยม

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาเ ศรษฐศาสตร มหาบัณฑิต สาขาวิชา เศรษฐศาสตร์การพัฒนามนุษย์

ตุลาคม 2552

ต้นทุน - ประสิทธิภาพ ของ โครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการ
แปลงสินทรัพย์เป็นทุน

สารนิพนธ์

ของ

ณมตยา แป้นแย้ม

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรี นครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา เศรษฐศาสตร์การพัฒนามนุษย์

ตุลาคม 2552

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ต้นทุน - ประสิทธิภาพ ของ โครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการ
แปลงสินทรัพย์ เป็นทุน

บทคัดย่อ
ของ
ฉมาตยา เป็นแยม

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา เศรษฐศาสตร์การพัฒนามนุษย์
ตุลาคม 2552

ณาตยา เป้นแย้ม .(2552).ต้นทุน- ประสิทธิผล ของโครงการเร่งรัดกา ร ออกโฉนด
ที่ดินทั่วประเทศตามนโยบาย การแปลงสินทรัพย์เป็นทุน .สารนิพนธ์ ศ.ม.
(เศรษฐศาสตร์การพัฒนามนุษย์).กรุงเทพ ฯ:บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ .อาจารย์ที่ปรึกษา สารนิพนธ์ : รศ.ดร.อ้อทิพย์ ราษฎร์นิยม .

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษา ต้นทุน- ประสิทธิผลโครงการเร่งรัดการออกโฉนด
ที่ดินทั่วประเทศ ตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน ตั้งแต่ ปีงบประมาณ พ .ศ. 2547 ถึง
ปีงบประมาณ พ .ศ. 2549 โดยพิจารณาจากความสามาร ธ์ในการเดินสำรวจออกโฉนดที่ดิน
ความสามารถในการลงนาม ความสามารถในการแจกโฉนดที่ดิน และการ สัมภาษณ์แบบ
เจาะลึกเจ้าหน้าที่โครงการในแต่ละด้าน โดยสุ่มกลุ่มตัวอย่างอย่างง่าย มีการใช้สูตรการคำนวณ
การหาค่าเฉลี่ย การหาค่าร้อยละ ผลการศึกษาสรุปได้ ว่าความสามารถด้านเ ดินสำรวจ
ประจำปีงบประมาณ พ .ศ.2547 ถึงปีงบประมาณ พ .ศ. 2549 อยู่ที่ระดับร้อยละ 114 ร้อย
ละ 99 ร้อยละ 98 ตามลำดับ โดยเฉลี่ยอยู่ที่ระดับร้อยละ 103.67 ความสามารถด้านลง
นามประจำปีงบประมาณ พ .ศ.2547 ถึงปีงบประมาณ พ .ศ. 2549 อยู่ที่ระดับร้อยละ 27
ร้อยละ 53 ร้อยละ 67 ตามลำดับ โดยเฉลี่ยอยู่ที่ระดับร้อยละ 49 ความสามารถด้านแจก
โฉนดประจำปีงบประมาณ พ .ศ.2547 ถึงปีงบประมาณ พ .ศ. 2549 อยู่ที่ระดับร้อยละ 70
ร้อยละ 78 ร้อยละ 65 ตามลำดับ โดยเฉลี่ยอยู่ที่ระดับร้อยละ 71 มีค่าต้นทุนประสิทธิผล
800 1,800 1,500 บาท/แปลง

COST EFFECTIVENESS OF THE LAND TITLING PROJECT ACCORDING TO
ASSETS CAPITALIZATION POLICY

AN ABSTRACT

BY

NATAYA PHANYAM

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Economic Degree in Human Development Economics
at Srinakharinwirot University

October 2009

Nataya Phanyam. (2552). *Cost Effectiveness of the Land Titling Project According To Assets Capitalization Policy*. Master's Project M.Econ (Human Resource Economies). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor : Assoc. Prof. Aothip Ratniyom.

This research aims to study cost effectiveness of the Land titling project according to Assets capitalization policy Since budget years 2004 to 2006 by considering from ability to walk for surveying, ability to sign, ability to distribute the land titling. The studying had in-depth interview with project staffing in each of the simple sample random. The calculate had formula, the average, percent. Study 2004 to 2006 concluded that ability to walk for surveying at 114, 99, 98 percent and average at 103.67 percent , ability to sign at 27, 53, 67 percent and average at 49 percent, ability to distribute the land titling at 70, 78, 65 percent and average at 71 percent. Cost effectiveness of the Land titling project according to Assets capitalization policy 2004 to 2006 at 800, 1800, 1500 baht/plot of land.

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์ เรื่อง ต้นทุน-ประสิทธิผลของโครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศตาม
นโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน ของ ร.ต.ท.หญิงณตยา แป้นแย้ม ฉบับนี้แล้วเห็นสมควรรับเป็น
ส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การพัฒน
มนุษย์ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....

(รองศาสตราจารย์ ดร.อ้อทิพย์ ราษฎร์นิยม)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....

(รองศาสตราจารย์ ดร.อ้อทิพย์ ราษฎร์นิยม)

คณะกรรมการสอบ

.....

(รองศาสตราจารย์ ดร.อ้อทิพย์ ราษฎร์นิยม)

ประธาน

.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฐกา ตันสกุล)

กรรมการสอบสารนิพนธ์

.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์จวิพรรณ สาลีผล)

กรรมการสอบสารนิพนธ์

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การพัฒนามนุษย์ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....

(รองศาสตราจารย์ ดร.เรณู สุขารมณี)

คณบดีสำนักวิชาเศรษฐศาสตร์และ

นโยบายสาธารณะ

ประกาศคุณูปการ

ความสำเร็จของสารนิพนธ์ฉบับนี้จะเกิดขึ้นมิได้หากมิได้รับความเมตตาอนุเคราะห์ในการพิจารณาตรวจสอบ เนื้อหา การชี้แนะ การให้คำปรึกษา ตลอดจนเอกสารตำรา ทฤษฎีและความรู้หลากหลายที่ทรงคุณค่ายิ่ง แก่การพัฒนาอย่างสร้างสรรค์ ในหลายแขนงวิชาที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำสารนิพนธ์ นี้จาก ท่านรองศาสตราจารย์ ดร.อ้อทิพย์ ราษฎร์นิยม ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ญัฐกา ตันสกุล ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รวิพรรณ สาลีผล คณะกรรมการสอบสารนิพนธ์ ขอขอบพระคุณท่านอาจารย์ผู้ มีพระคุณทุกท่านดังที่ได้เอ่ยนามมานี้เป็นอย่างสูงและขอแสดงความเคารพต่อท่าน ไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒทุกท่านที่ได้กรุณาถ่ายทอดและพัฒนาวิชาความรู้แขนงต่าง ๆ ทางเศรษฐศาสตร์ รวมทั้งวิชาการที่ เกี่ยวข้องกับศาสตร์แห่งการพัฒนามนุษย์ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาวิชาการและพัฒนาความรู้ ความคิดแก่ผู้ศึกษาวิจัยตลอดหลักสูตรเศรษฐศาสตร์การพัฒนามนุษย์เสมอมา

ขอขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชา และหล่อหลอมสร้างรากฐานทางการศึกษา ชี้แนะแนวทางสู่ระดับสูงขึ้นไปตลอดช่วงระยะเวลาการศึกษาที่ผ่านมา

ขอขอบพระคุณผู้ให้ข้อมูลและกลุ่มตัวอย่างทุกท่านทำให้ได้ผลการศึกษา เพื่อนำมาวิเคราะห์ ข้อมูลโครงการตลอดจนหน่วยงานของกรมที่ดินที่เกี่ยวข้องทุกหน่วยงานรวมถึงเจ้าหน้าที่ทุกท่านที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ตลอดถึงขอขอบพระคุณผู้มีส่วนช่วยเหลือในขั้นตอนใด ขั้นตอนหนึ่งหรือทุกขั้นตอนในการจัดทำสารนิพนธ์ในครั้งนี้อย่างยิ่ง

สุดท้ายนี้ขออน้อมรำลึกและขอแสดงความกตัญญูทเวทิตาตลอดไป ถึงพระคุณบิดา มารดา ผู้ให้ชีวิต ให้การอบรมเลี้ยงดู ให้การอุปถัมภ์ค้ำชู ให้การศึกษาอนาคตที่ดีแก่ผู้ศึกษาวิจัย จนสามารถประสบความสำเร็จในการศึกษาอย่างสม่ำเสมอตลอดมา และหากปรากฏอานิสงค์สิ่งดี ใดจากประโยชน์ของสารนิพนธ์ฉบับนี้ขอมอบอานิสงค์นั้นไว้แต่ บิดา มารดา พี่น้อง หลานสาวตลอดจนผู้มีพระคุณทั้งหลายและผู้มีพระคุณทุกท่านผู้มีส่วนในความสำเร็จของการศึกษา และการจัดทำสารนิพนธ์ครั้งนี้

ร.ต.ท.หญิงณตยา แป้นแย้ม

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	7
ความสำคัญของการวิจัย.....	8
ขอบเขตการศึกษาค้นคว้า.....	8
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	8
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	10
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	11
นโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน.....	11
แผนปฏิบัติการโครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการ แปลงสินทรัพย์เป็นทุน.....	14
แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับประสิทธิผล.....	15
ความหมายของประสิทธิผลและประสิทธิผลขององค์การ.....	15
ทฤษฎีเกี่ยวกับประสิทธิผลขององค์การ.....	17
การวัดหรือการประเมินประสิทธิผล.....	18
การบริหารจัดการเพื่อให้เกิดประสิทธิผลขององค์การในทางเศรษฐศาสตร์.....	21
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	23
3 วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	26
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	26
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	27
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	28
สถิติและสูตรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	28

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการศึกษาวิจัย.....	31
การเสนอผลการศึกษาวิจัย.....	31
ส่วนที่ 1 การวัดความสามารถเจ้าหน้าที่โครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน.....	34
ตอนที่ 1 การวัดความสามารถด้านเงินสำรวจ.....	34
1.1 การวัดความสามารถด้านเงินสำรวจปี 2547.....	34
1.2 การวัดความสามารถด้านเงินสำรวจปี 2548.....	35
1.3 การวัดความสามารถด้านเงินสำรวจปี 2549.....	37
ตอนที่ 2 การวัดความสามารถด้านการลงนาม.....	43
2.1 การวัดความสามารถด้านการลงนามปี 2547.....	43
2.2 การวัดความสามารถด้านการลงนามปี 2548.....	44
2.3 การวัดความสามารถด้านการลงนามปี 2549.....	45
ตอนที่ 3 การวัดความสามารถด้านการแจกโฉนด.....	51
3.1 การวัดความสามารถด้านการแจกโฉนดปี 2547.....	51
3.2 การวัดความสามารถด้านการแจกโฉนดปี 2548.....	52
3.3 การวัดความสามารถด้านการแจกโฉนดปี 2549.....	54
ส่วนที่ 2 การวัดต้นทุน-ประสิทธิผลโครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน.....	59
2.1 การวัดต้นทุน-ประสิทธิผลโครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2547.....	59
2.2 การวัดต้นทุน-ประสิทธิผลโครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2548.....	60

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
4 (ต่อ)	
2.3 การวัดประสิทธิผลเชิงต้นทุนโครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2549.....	60
2.4 การเปรียบเทียบประสิทธิผลเชิงต้นทุนโครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน ในแต่ละปีงบประมาณ	61
ส่วนที่ 3 การสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่โครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน.....	80
3.1 การสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ภาคกลาง.....	80
3.2 การสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ภาคเหนือ.....	80
3.3 การสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.....	81
3.4 การสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ภาคใต้.....	82
3.5 การสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ภาคตะวันออก.....	82
5 สรุป อภิปรายและข้อเสนอแนะ.....	84
สรุปผลการศึกษาวิจัย.....	89
อภิปรายผลการศึกษา.....	92
ข้อเสนอแนะ.....	94
บรรณานุกรม	96
ภาคผนวก.....	101
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	117

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนโฉนดที่ดินในเขตจังหวัดต่าง ๆ ทั่วประเทศระหว่างปีพ.ศ. 2528-2544.....	3
2 ปริมาณเอกสารสิทธิที่ดินในช่วงเวลาปีงบประมาณ พ.ศ. 2546.....	5
3 รายละเอียดแผนปฏิบัติการโครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศตาม นโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน.....	15
4 กลุ่มตัวอย่าง.....	27
5 ผลการดำเนินงาน 3 จังหวัดที่มีค่าสูงสุดและ 3 จังหวัดที่มีค่าต่ำสุดที่ได้ผลการ ดำเนินงานด้านเดินสำรวจสูงสุดและต่ำสุดประจำภาคกลาง.....	39
6 ผลการดำเนินงาน 3 จังหวัดที่มีค่าสูงสุดและ 3 จังหวัดที่มีค่าต่ำสุดที่ได้ผลการ ดำเนินงานด้านเดินสำรวจสูงสุดและต่ำสุดประจำภาคเหนือ.....	40
7 ผลการดำเนินงาน 3 จังหวัดที่มีค่าสูงสุดและ 3 จังหวัดที่มีค่าต่ำสุดที่ได้ผลการ ดำเนินงานด้านเดินสำรวจสูงสุดและต่ำสุดประจำภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.....	41
8 ผลการดำเนินงาน 3 จังหวัดที่มีค่าสูงสุดและ 3 จังหวัดที่มีค่าต่ำสุดที่ได้ผลการ ดำเนินงานด้านเดินสำรวจสูงสุดและต่ำสุดประจำภาคใต้.....	42
9 ค่าสัดส่วนและร้อยละในการเดินสำรวจของแต่ละภาค.....	42
10 ผลการดำเนินงาน 3 จังหวัดที่มีค่าสูงสุดและ 3 จังหวัดที่มีค่าต่ำสุดที่ได้ผลการ ดำเนินงานด้านการลงนามสูงสุดและต่ำสุดประจำภาคกลาง.....	47
11 ผลการดำเนินงาน 3 จังหวัดที่มีค่าสูงสุดและ 3 จังหวัดที่มีค่าต่ำสุดที่ได้ผลการ ดำเนินงานด้านการลงนามสูงสุดและต่ำสุดประจำภาคเหนือ.....	48
12 ผลการดำเนินงาน 3 จังหวัดที่มีค่าสูงสุดและ 3 จังหวัดที่มีค่าต่ำสุดที่ได้ผลการ ดำเนินงานด้านการลงนามสูงสุดและต่ำสุดประจำภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.....	49
13 ผลการดำเนินงาน 3 จังหวัดที่มีค่าสูงสุดและ 3 จังหวัดที่มีค่าต่ำสุดที่ได้ผลการ ดำเนินงานด้านการลงนามสูงสุดและต่ำสุดประจำภาคใต้.....	50
14 ค่าสัดส่วนและร้อยละในการลงนามของแต่ละภาค.....	50
15 ผลการดำเนินงาน 3 จังหวัดที่มีค่าสูงสุดและ 3 จังหวัดที่มีค่าต่ำสุดที่ได้ผลการ ดำเนินงานด้านการแจกโฉนดสูงสุดประจำภาคกลาง.....	55

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง	หน้า
16 ผลการดำเนินงาน 3 จังหวัดที่มีค่าสูงสุดและ 3 จังหวัดที่มีค่าต่ำสุดที่ได้ผลการดำเนินงานด้านการแจกโฉนดสูงสุดประจำภาคเหนือ.....	56
17 ผลการดำเนินงาน 3 จังหวัดที่มีค่าสูงสุดและ 3 จังหวัดที่มีค่าต่ำสุดที่ได้ผลการดำเนินงานด้านการแจกโฉนดสูงสุดประจำภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.....	57
18 ผลการดำเนินงาน 3 จังหวัดที่มีค่าสูงสุดและ 3 จังหวัดที่มีค่าต่ำสุดที่ได้ผลการดำเนินงานด้านการแจกโฉนดสูงสุดประจำภาคใต้.....	58
19 ค่าสัดส่วนและร้อยละในการแจกโฉนดของแต่ละภาค.....	59
20 ค่าสัดส่วนความสามารถแต่ละด้านประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2547.....	62
21 ค่าสัดส่วนความสามารถแต่ละด้านประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2548.....	68
22 ค่าสัดส่วนความสามารถแต่ละด้านประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2549.....	74
23 กลุ่มตัวอย่าง.....	86

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิด.....	10
2 วัตถุประสงค์นโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน	11
3 ประเภทสินทรัพย์ในการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน.....	12
4 กรอบที่มาของการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน.....	13
5 การวัดประสิทธิผลของการทำงาน.....	19

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การแปลงสินทรัพย์เป็นทุน เป็นนโยบายที่เกิดขึ้นในสมัยนายกรัฐมนตรี พ.ต.ท.ดร.ทักษิณ ชินวัตร ซึ่งได้มุ่งเน้นการแก้ไขปัญหาความยากจนอันเป็นนโยบายหลักของรัฐบาล ได้กำหนดนโยบาย การแปลงทรัพย์สินเป็นทุน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นประโยชน์แก่ประชาชนผู้ยากจน ผู้ประกอบการ รายย่อย เพื่อให้มีโอกาสเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้มากขึ้นกว่าในอดีต โดยใช้ทรัพย์สินที่ครอบครองหรือ ได้รับอนุญาตให้ใช้จากหน่วยงานของรัฐตามกฎหมาย เป็นหลักประกันการกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงิน เพื่อนำไปลงทุน โดยประสานความร่วมมือกับสถาบันการเงินทั้งของรัฐและเอกชน เพื่อพิจารณาจัดหา เงินทุนเฉพาะที่จะก่อให้เกิดกระบวนการสร้างงาน สร้างรายได้ กระตุ้นให้เกิดผู้ประกอบการรายใหม่ ทำให้เกิดความมั่นคงแก่ระบบเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ ดังนั้น กระทรวงมหาดไทย จึงได้วางแนวทาง ให้สอดคล้องต่อนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาล ในการกำหนดยุทธศาสตร์เพื่อแก้ไขและขจัดปัญหาความ ยากจน ตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนของรัฐบาล โดยมีเป้าหมายหลัก คือ (๑) มีระบบการ บริหารจัดการแก้ไขปัญหาความยากจนในระดับจังหวัดที่มีประสิทธิภาพ (๒) ชุมชนมีความเข้มแข็งโดย ชุมชนสามารถวางแผนของชุมชนแก้ไขปัญหาของตนเองและเข้าถึงแหล่งเงินทุน (๓) คนจนได้รับ โอกาสในการประกอบอาชีพและมีกลยุทธ์ คือ (๑) บูรณาการ บริหารจัดการข้อมูลงบประมาณและการ ปฏิบัติการแก้ไขปัญหาความยากจนในระดับพื้นที่ (๒) เร่งรัดการจัดที่ดินและที่อยู่อาศัยพร้อม สาธารณูปโภคให้มีประสิทธิภาพ (๓) เสริมสร้างขีดความสามารถของชุมชนและองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น ในการแก้ไขปัญหาความยากจน โดยเน้นกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนเพื่อการจัดทำแผน ชุมชนและการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (๔) ขยายโอกาสเข้าสู่ระบบทุนผ่านระบบการ แปลงสินทรัพย์เป็นทุนพร้อมทั้งเสริมสร้างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เป็นกลไกที่มีประสิทธิภาพเพื่อ รองรับการดำเนินงานให้คนยากจนได้มีโอกาสเข้าถึงแหล่งทุนในการผลิต และมีโอกาสในการประกอบ อาชีพสุจริต (๕) ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพชุมชนในด้านองค์ความรู้การระดมเงินออม และการ พัฒนาเศรษฐกิจชุมชน (๖) จัดคาราวานแก่เจ้าหน้าที่ให้บริการในระดับครัวเรือน เพื่อสร้างโอกาส แนะนำ เสริมทักษะในการประกอบอาชีพ (๗) ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ และการประยุกต์ใช้ปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียงเพื่อสร้างความมั่นคงและการดำรงชีวิตในระดับครัวเรือน (๘) พัฒนาระบบการถือ ครองสิทธิ์ในที่ดินสนับสนุนการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน

จากนโยบายที่สำคัญของรัฐบาลและของกระทรวงมหาดไทยในการแก้ไขปัญหาความ ยากจนดังที่ได้กล่าวมาแล้วนั้น ทำให้ภาระหน้าที่ในการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนในส่วนของการ

นำที่ดินไปขอกู้เงินจากสถาบันการเงินในระบบการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนที่รัฐบาลได้กำหนดระบบและเครือข่ายไว้ นั้นเป็นภารกิจที่สำคัญยิ่งอีกภาระหนึ่งของกรมที่ดินในฐานะหน่วยงานในสังกัดกระทรวงมหาดไทยในการเข้ามามีบทบาทในกระบวนการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนในส่วนของ การเร่งรัดออกโฉนดที่ดินให้แก่ประชาชนเพื่อสนับสนุนและเป็นกลไกให้แก่นโยบายของรัฐ และกระทรวงสร้างความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่มุ่งหวังไปสู่ การปฏิบัติอย่างทั่วถึงทั้งประเทศ และเกิดประโยชน์ในการช่วยเหลือประชาชนอย่างเป็นรูปธรรมเพื่อการขยายผลสู่การพัฒนาประเทศต่อไปในทางอื่น ๆ สืบเนื่องกันต่อไป ซึ่งกรมที่ดิน ในฐานะหน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับที่ดินโดยตรงก็เคยได้มี แผนนโยบายเกี่ยวกับการเร่งรัดออกโฉนดที่ดินให้แก่ประชาชนในครั้งหนึ่งแล้วเช่นกัน เรียกว่า “โครงการพัฒนากรมที่ดินและเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศ”สาเหตุของการเกิดแนว นโยบายนี้ขึ้นก็เนื่องมาจากว่า ในช่วงระยะเวลาและ ประสบการณ์การทำงานของกรมที่ดินทำให้ตระหนักและทราบดีว่าประชาชนในสมัยก่อนนั้นจะให้ความสำคัญต่อประเภทของหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินน้อยหรือมักจะเข้าใจว่าการมีโฉนด เพื่อให้ภาครัฐควบคุมการจัดเก็บภาษีเพียงเท่านั้นจึงไม่ให้ความสำคัญและไม่มีการเปลี่ยนหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินให้เป็นโฉนดที่ดินทั้งๆ ที่สามารถเปลี่ยนได้ตามกฎหมายที่ดินในแต่ละ สมัยในขณะนั้น เป็นผลให้จำนวนของหนังสือแสดงสิทธิที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายอย่างแท้จริง เช่น ใบจอง, หนังสือแสดงสิทธิครอบครอง, หนังสือรับรองการทำประโยชน์มีอยู่เป็นจำนวนมาก และได้มีการวางแผนงานแนวทางและนโยบายเกี่ยวกับการออกโฉนดที่ดินมาโดยตลอดตาม วัตถุประสงค์ของโครงการพัฒนากรมที่ดินและเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินแล้ว เริ่มปฏิบัติตาม แผนโครงการเริ่มต้นจากปี พ.ศ. 2525 กรมที่ดินได้เสนอโครงการเดินสำรวจออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศต่อรัฐบาลในสมัยนั้น และได้มีมติคณะรัฐมนตรีเห็นชอบโครงการเดินสำรวจออก โฉนดที่ดินทั่วประเทศในระยะเวลากว่า 20 ปี โดยให้ใช้งบประมาณเงินกู้ของประเทศ ออสเตรเลีย เมื่อวันที่ 3 เมษายน พ.ศ.2527 กรมที่ดินได้ดำเนินโครงการดังกล่าวนี้มาโดย ตลอดจนถึงสิ้นโครงการ ผลการดำเนินงานในอดีตนับแต่ปีงบประมาณ พ.ศ.2528-2546 ดังแสดง ใน ตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนโหนดที่ดินในเขตจังหวัดต่าง ๆ ทั่วประเทศระหว่างปี พ.ศ. 2528-2544

ปีที่	พ.ศ.	จังหวัดที่ดำเนินการออกโฉนด	จำนวน จังหวัด	จำนวน โฉนด (แปลง)
1	2528	เชียงใหม่ นครราชสีมา	2	17,860
2	2529	เชียงใหม่ นครราชสีมา บุรีรัมย์	3	83,010
3	2530	เชียงใหม่ นครราชสีมา บุรีรัมย์	3	181,262
4	2531	เชียงใหม่ เชียงราย พะเยา ลำพูน นครราชสีมา บุรีรัมย์ สุรินทร์	7	337,557
5	2532	เชียงใหม่ เชียงราย พะเยา ลำพูน นครราชสีมา บุรีรัมย์ สุรินทร์	7	441,423
6	2533	เชียงใหม่ เชียงราย พะเยา ลำพูน นครราชสีมา บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ	8	573,421
7	2534	น่าน พะเยา แพร่ แม่ฮ่องสอน ลำปาง ลำพูน ศรีสะเกษ สุรินทร์	8	538,368
8	2535	ลำปาง แพร่ น่าน ปราจีนบุรี สระแก้ว ร้อยเอ็ด ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ระยอง ตราด จันทบุรี อุบลราชธานี ยโสธร อำนาจเจริญ มหาสารคาม	15	599,641
9	2536	จันทบุรี ชลบุรี น่าน ตราด ปราจีนบุรี แพร่ มหาสารคาม มุกดาหาร ยโสธร ร้อยเอ็ด ระยอง ลำปาง สระแก้ว อุบลราชธานี อำนาจเจริญ	15	461,210
10	2537	กาฬสินธุ์ จันทบุรี ชลบุรี ชัยนาท เชียงใหม่ นครสวรรค์ มุกดาหาร ระยอง อำนาจเจริญ อุทัยธานี อุบลราชธานี	11	501,118
11	2538	กาฬสินธุ์ ขอนแก่น ชลบุรี ชัยนาท ชัยภูมิ เชียงราย นครสวรรค์ พิจิตร มหาสารคาม มุกดาหาร ร้อยเอ็ด ลำปาง หนองบัวลำภู อุบลราชธานี	14	610,521
12	2539	กาฬสินธุ์ กำแพงเพชร ขอนแก่น ชัยภูมิ นครพนม นครสวรรค์ พิจิตร เพชรบูรณ์ มหาสารคาม ร้อยเอ็ด ลำปาง สกลนคร อุตรธานี หนองคาย หนองบัวลำภู	16	850,518
13	2540	กาฬสินธุ์ กำแพงเพชร ขอนแก่น ชัยภูมิ นครพนม พิจิตร พิษณุโลก เพชรบูรณ์ เลย มหาสารคาม ร้อยเอ็ด สกลนคร สุโขทัย สุพรรณบุรี อุตรธานี อุตรดิตถ์	16	806,032
14	2541	กระบี่ ชุมพร เชียงใหม่ ตาก พิจิตร นครพนม พิษณุโลก เพชรบูรณ์ พะเยา นราธิวาส พัทลุง เพชรบุรี ยะลา ระนอง ลำปาง เลย สกลนคร สงขลา สตูล สุโขทัย สุราษฎร์ธานี หนองคาย อุตรธานี หนองบัวลำภู	24	764,187
15	2542	กาญจนบุรี ขอนแก่น ชัยภูมิ ชุมพร ตรัง ตาก นครพนม นครศรีธรรมราช นครสวรรค์ นราธิวาส พะเยา พังงา ประจวบคีรีขันธ์ พัทลุง พิจิตร ลพบุรี พิษณุโลก เพชรบุรี เพชรบูรณ์ ยะลา มหาสารคาม ร้อยเอ็ด สกลนคร เลย สงขลา สุโขทัย สุพรรณบุรี อุตรธานี สุราษฎร์ธานี หนองบัวลำภู อุทัยธานี	31	722,327
16	2543	กาญจนบุรี ขอนแก่น ชุมพร เชียงราย นครนายก นครปฐม นครพนม พะเยา นครราชสีมา นครศรีธรรมราช พังงา นราธิวาส ประจวบคีรีขันธ์ ปัตตานี พัทลุง พิจิตร เพชรบุรี มหาสารคาม มุกดาหาร ยะลา ราชบุรี ลพบุรี เลย สกลนคร สงขลา สตูล สระบุรี สิงห์บุรี สุพรรณบุรี สุราษฎร์ธานี อ่างทอง	31	637,557

ตาราง 1(ต่อ)

ปี ที่	พ.ศ.	จังหวัดที่ดำเนินการออกโฉนด	จำนวน จังหวัด	จำนวน โฉนด (แปลง)
17	2544	กาญจนบุรี ขอนแก่น เชียงราย ตัง้ เชียงใหม่ นครนายก นครปฐม พังงา พังงา นครราชสีมา นครศรีธรรมราช พะเยา นราธิวาส ประจวบคีรีขันธ์ บัตตานี พระนครศรีอยุธยา พัทลุง พิจิตร เลย ภูเก็ต เพชรบุรี มหาสารคาม ยะลา มุกดาหาร ยโสธร ราชบุรี ลพบุรี สตูล สกลนคร สงขลา สระแก้ว สระบุรี สิงห์บุรี สุโขทัย สุพรรณบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง สุราษฎร์ธานี อุตรธานี	39	362,493
18	2545	กาญจนบุรี ขอนแก่น ฯลฯ..... ฯลฯ อำนาจเจริญ	68	285,784
		รวม		8,845,419

ที่มา: สำนักงานบริหารโครงการพัฒนากรรมที่ดินและเร่งรัดการออกโฉนดที่ดิน กรมที่ดิน.(2546).รายงานการดำเนินงานโครงการ.รายงานประจำปีสรุปผลการดำเนินงานโครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศ

จากผลการดำเนินงานตามตาราง 1 แสดงให้เห็นว่ากรรมที่ดินให้ความสำคัญต่อการออกโฉนดที่ดินให้แก่ประชาชนอยู่ก่อนหน้าที่จะเกิดวงจรการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนอยู่แต่เดิมแล้ว ดังนั้นการที่รัฐบาลและกระทรวงกำหนดมาตรการและกลยุทธ์ในการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนขึ้นและได้มอบหมายให้กรมที่ดินเป็นหน่วยงานดำเนินการแปลงที่ดินให้เป็นทุนนั้นจึงเป็นสิ่งที่สอดคล้องและเป็นไปในแนวทางเดียวกันกับการดำเนินงานเดิมของกรมที่ดินย่อมทำให้กรมที่ดินให้ความสำคัญและพร้อมที่จะดำเนินงานตามแนวนโยบายนี้โดยเร่งด่วนและถือเป็นนโยบายสำคัญนโยบายหนึ่งของ กรมที่ดินเลยทีเดียว ไม่เพียงเท่านั้น กรมที่ดินในช่วงปี พ.ศ. 2546 หลังจากได้ทราบถึงนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนแล้วยังได้มีการดำเนินการสำรวจปริมาณเอกสารสิทธิ เพื่อตรวจสอบปริมาณเอกสารสิทธิ ชนิดต่างๆ และได้ผลการสำรวจปริมาณเอกสารสิทธิดังแสดงใน ตาราง 2

ตาราง 2 ปริมาณเอกสารสิทธิที่ดินในช่วงเวลาปีงบประมาณ พ.ศ. 2546

ประเภท	จำนวนเอกสารสิทธิ (แปลง)	จำนวนเนื้อที่		
		ไร่	งาน	วา
โฉนด	25,978,822	91,608,931	0	29
น.ส.3ก	3,876,990	19,023,999	1	70
น.ส.3	1,163,478	10,264,989	1	12
ใบจอง	148,004	1,383,833	0	76
รวม	31,167,294	122,281,752	3	87

ที่มา : สำนักมาตรฐานการออกหนังสือสำคัญ กรมที่ดิน.(2546).ผลการดำเนินงานในช่วงปีงบประมาณ พ.ศ. 2546

จากตาราง 2 แสดงให้เห็นว่าในช่วงปี พ.ศ.2546 นั้น ปริมาณการถือครองที่ดินที่เป็นโฉนดที่ดินก็ยังมีจำนวนมากและยังมีประชาชนอยู่เป็นจำนวนมากเช่นกัน ที่ยังมีการถือครองที่ดินเป็น น.ส.3,นส.3ก และใบจอง อันเป็นที่มาของปัญหาของการพิพาทที่ดินพิพาท เช่น การพิพาทที่ดิน การสืบทายาท มรดก การจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมในที่ดิน การทุจริตในที่ดิน ปัญหาแนวเขตข้างเคียง ปัญหาที่ดินสาธารณประโยชน์ ปัญหาที่ดินเขตป่าสงวน ปัญหาที่ดินทับซ้อน เป็นต้น ถือได้ว่าเป็นปัญหาที่สำคัญมากสำหรับ กรมที่ดินในการเร่งดำเนินการแก้ไขให้เป็นไปในทางที่ดีขึ้นให้ประชาชนมีการถือครองโฉนดที่ดินให้มากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่

นอกจากนี้ในช่วงปีพ.ศ.2546-2547 เป็นช่วงภาวะเศรษฐกิจที่ถดถอยสืบเนื่องจากปัญหาภาวะทางด้านเศรษฐกิจในปี พ.ศ.2541 และเป็นยุคของการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนประชาชน จึงมีแนวโน้มความต้องการมีหลักฐานโฉนดที่ดินของประชาชนเพิ่มขึ้นกว่าในอดีตที่ผ่านมาเพื่อใช้เป็นหลักประกันการกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินและใช้ประกอบการทำธุรกรรมในทางเศรษฐกิจและอาจจะยังมีความหวีความรุนแรงเพิ่มขึ้นตามลำดับจนอาจเป็นสาเหตุของการทุจริตเกี่ยวกับที่ดินยิ่งเพิ่มขึ้นเป็นเงาตามตัวอีกด้วยเช่นกัน จึงนับว่าเป็นเรื่องที่ดินที่ต้องรับไว้เป็นเรื่องเร่งด่วนซึ่งต้องพิจารณาแก้ไขในยุคนั้นเช่นกัน

จากเหตุผลหลายประการดังกล่าวข้างต้นในช่วงยุคสมัยนั้น ไม่ว่าจะเป็นโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน ประวัติความเป็นมาของการดำเนินโครงการพัฒนากรรมที่ดินและเร่งรัดออกโฉนดที่ดินในอดีต จำนวนการถือครองโฉนดที่ดินของประชาชน ความต้องการถือครอง

โฉนดที่ดินของประชาชน ปัญหาต่างๆ เกี่ยวกับที่ดินทั้งภาครัฐและเอกชนเป็นผลให้กรมที่ดินกำหนดนโยบายและวางแนวทางในการจัดทำโครงการเร่งรัดออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนขึ้นอีกครั้งหนึ่งต่อเนื่องจาก ในปีงบประมาณพ.ศ.2547 และได้กำหนดเป็นแผนปฏิบัติการโครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนขึ้นในที่สุด

โครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนมีลักษณะการดำเนินงานภาคสนามโดยมีทีมงานในการเดินสำรวจที่ดินของประชาชนตรวจสอบการถือครองกรรมสิทธิ์ในที่ดินเป็นประเภทใด และให้ประชาชนแสดงความจำนงในการขอเปลี่ยนเป็นโฉนดที่ดินตามโครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศซึ่งการจัดโครงการดังกล่าวเมื่อมีการเข้าดำเนินการทีมงานจะได้มีการแจ้งกำหนดระยะเวลาในการสำรวจที่ดินให้แก่ประชาชนในแต่ละพื้นที่ที่ได้รับทราบ และในการสร้างทีมงานจะมีการแบ่งพื้นที่ในการดำเนินการในแต่ละปีงบประมาณเพื่อให้ครอบคลุมและทั่วถึงทั้งประเทศและมีการกำหนดงบประมาณเพื่อสนับสนุนการดำเนินการ ซึ่งในการดำเนินโครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศของกรมที่ดินนั้นเจ้าหน้าที่หรือทีมงาน จะมีหน้าที่ในการดำเนินงานอยู่ 3 ขั้นตอนสำคัญ ซึ่งแต่ละขั้นตอนก็จะมีปัญหาอุปสรรคและวิธีการดำเนินงานที่แตกต่างกันออกไป ดังนี้

1. เดินสำรวจที่ดินของประชากรเพื่อนำมาออกโฉนด
2. ลงนามในโฉนดที่ดิน
3. แจกโฉนดที่ดินให้แก่ประชาชน

ผู้วิจัยมีแนวความคิดว่า เนื่องจากการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนถือเป็นนโยบายที่สำคัญของรัฐบาลในอดีตในการแก้ไขปัญหาความยากจนประกอบกับความต้องการมีโฉนดที่ดินของประชาชนและปัญหาด้านที่ดินมีมากขึ้นและทวีความรุนแรงขึ้น ซึ่งกรมที่ดินมีบทบาทโดยตรงในการเร่งสร้างโฉนดที่ดินอันเป็นสินทรัพย์ให้แก่ประชาชนตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนและมีบทบาทในการให้การช่วยเหลือประชาชนเกี่ยวกับที่ดิน การแก้ไขปัญหาที่ดิน กรณีพิพาทที่ดินทั้งหลายในสังคมไทยอันถือเป็นความรับผิดชอบอย่างสูงและสำคัญยิ่งของภารกิจและพันธกิจของกรมที่ดิน ความสำคัญในการจัดทำโครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนจึงเป็นสิ่งที่ต้องมีความมุ่งหวังผลสำเร็จของโครงการสูง เพื่อ ผลลัพธ์ในสิ่งต่าง ๆ จากโครงการตามมาในทางที่ดีขึ้น กอปรทั้งสาเหตุหลายประการของการเกิดขึ้นของโครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศ ตลอดจนความยากลำบากของการดำเนินโครงการซึ่งต้องอาศัยงบประมาณและอัตรากำลัง การวางแผนโครงการ ระยะเวลาและความเหนื่อยยากของทีมงานซึ่งเป็นที่ต้องมีการเดินทาง

ตลอดทั้งปีงบประมาณเพื่อสำรวจที่ดินและสับเปลี่ยนกันไปยังจังหวัดต่างๆ ตลอดจนการพบกับปัญหาและอุปสรรคนานัปการ ในการเดินสำรวจที่ดินซึ่งเป็นไปได้ยาก โดยเฉพาะบางพื้นที่ซึ่งเป็นที่รกร้าง ดังนั้น หลังจากเสร็จสิ้นการดำเนินโครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นในช่วงปีงบประมาณ พ.ศ. 2547 - 2549 ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงต้นทุนประสิทธิผลโครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศ ตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนและศึกษาความสามารถของเจ้าหน้าที่โครงการในแต่ละขั้นตอนของการดำเนินงานโครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนเพื่อศึกษาดูว่าโครงการมีความสำเร็จมากน้อยแค่ไหน มีความสามารถในการออกโฉนดให้แก่ประชาชนได้มากน้อยแค่ไหน โดยอาศัยข้อมูลเชิงสถิติที่เก็บรวบรวมโดย สำนักมาตรฐานการออกหนังสือสำคัญ กรรมที่ดิน มาเป็นข้อมูลทุติยภูมิเพื่อนำมาวิเคราะห์ต้นทุนประสิทธิผลและความสามารถของเจ้าหน้าที่โครงการต่อไป โดยในการวิเคราะห์ความสามารถจะมีทั้งการวิเคราะห์ความสามารถของเจ้าหน้าที่โครงการทั้งในระดับภาค จังหวัด และประเทศในแต่ละปีงบประมาณนับแต่ปีงบประมาณพ.ศ.2547-2549 โดยมุ่งเน้นที่จะนำผลที่ได้จากการดำเนินโครงการในช่วงระยะเวลากว่า 3 ปี ที่ผ่านมานำมาประเมินเก็บไว้สำหรับเป็นกรณีศึกษาแก่เจ้าหน้าที่กรรมที่ดินในการนำไปวิเคราะห์และวางแผนเพื่อการพัฒนาการดำเนินโครงการอันจะเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานตามเป้าหมายของกรรมที่ดินในการสนองตอบต่อนโยบายรัฐบาล การรองรับความต้องการและการแก้ไขปัญหาที่ดินให้แก่ประชาชนซึ่งเป็นหน้าที่ๆ สำคัญที่สุดที่จะต้องปฏิบัติให้ได้เป็นอย่างดีต่อไปของกรรมที่ดินเพื่อประโยชน์สุขและการให้บริการประชาชนและเอื้อต่อการพัฒนาประเทศตามนโยบายของรัฐบาล ตลอดจนเพื่อธำรงรักษาสีทิวและผลประโยชน์โดยชอบธรรมให้แก่ประชาชนในด้านที่ดินก่อเกิดความเรียบร้อยและสงบสุขในสังคมของประเทศสืบไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาและวัดความสามารถเจ้าหน้าที่โครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน 3 ด้าน คือ ด้านการเดินสำรวจที่ดิน ด้านการลงนาม ด้านการแจกโฉนด
2. เพื่อศึกษาต้นทุนประสิทธิผลโครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนในแต่ละปีงบประมาณทั้งในระดับจังหวัด ระดับภาคและระดับประเทศ
3. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการเดินสำรวจที่ดิน การลงนาม และการแจกโฉนดของเจ้าหน้าที่โครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน

ความสำคัญของการวิจัย

1. สามารถนำผลที่ได้จากการศึกษามาเสนอแนะในเรื่องการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน เพื่อให้เกิดประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น
2. สามารถนำผลที่ได้เก็บรวบรวมสำหรับเป็นแหล่งข้อมูลเพื่อการเรียนรู้และการพัฒนาแนวทางการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่โครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์

ขอบเขตการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาวิจัยครั้งนี้จะดำเนินการศึกษาวิจัยต้นทุน-ประสิทธิผลโครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนเฉพาะในช่วงปีงบประมาณ 2547 ถึงปีงบประมาณ 2549 เท่านั้น โดยพิจารณาจาก

1. ความสามารถในการเดินสำรวจออกโฉนดที่ดิน
2. ความสามารถในการลงนาม
3. ความสามารถในการแจกโฉนดที่ดิน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. โครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน หมายถึงโครงการเดินสำรวจที่ดินของราษฎรแต่ละแปลง ที่ยังมีได้มีเอกสารสิทธิ์เป็นโฉนดที่ดิน แต่มีเอกสารสิทธิ์ เป็นเพียง นส.3, นส.3ก, สค.3, ใบจอง และใบเหี้ยบบ้าง โดยสำนักมาตรฐานการออกหนังสือสำคัญ กรมที่ดิน ซึ่งจะจัดตั้งศูนย์สำรวจเพื่อออกโฉนดขึ้นตามจังหวัดที่กำหนดไว้ในแผนโครงการ ฯ แต่ละปีงบประมาณ หลังจากเดินสำรวจแล้วจึงจะนำไปสอบสวนสิทธิ์ เพื่อออกโฉนดที่ดินและลงนามในโฉนดที่ดิน เพื่อแจกจ่ายให้แก่ประชาชน
2. เป้าหมายโครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศหมายถึง การตั้งจำนวนแปลงที่ดินของประชาชน เป็นเป้าหมายของแต่ละจังหวัดของโครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนในแต่ละปีงบประมาณ
3. ต้นทุน-ประสิทธิผล หมายถึง การเปรียบเทียบระหว่างจำนวนเงินงบประมาณที่ได้รับในการดำเนินโครงการเทียบกับจำนวนแปลงที่สามารถแจกโฉนดได้ของแต่ละปีงบประมาณ
4. ความสามารถในการเดินสำรวจของเจ้าหน้าที่เดินสำรวจ โครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนระดับจังหวัด หมายถึง การ

เปรียบเทียบเพื่อหาสัดส่วนโดยเทียบจากจำนวนแปลงที่ดินสำรวจได้เทียบกับเป้าหมายในการ
 สำรวจที่ดินที่ได้ตั้งไว้

5. ความสามารถในการเดินสำรวจของเจ้าหน้าที่เดินสำรวจ โครงการเร่งรัดการออก
 โฉนดที่ดินทั่วประเทศระดับภาค หมายถึง การหาค่าเฉลี่ยของความสามารถในการเดินสำรวจ
 ทุกจังหวัดในแต่ละภาค

6. ความสามารถในการเดินสำรวจของเจ้าหน้าที่เดินสำรวจ โครงการเร่งรัดการออก
 โฉนดที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน ระดับประเทศ หมายถึง การ
 หาค่าเฉลี่ยความสามารถในการเดินสำรวจทุกจังหวัดในประเทศ

7. ความสามารถในการลงนามของเจ้าหน้าที่ลงนาม โครงการเร่งรัดการออกโฉนด
 ที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนระดับจังหวัด หมายถึง การ
 เปรียบเทียบเพื่อหาสัดส่วนโดยเทียบจากจำนวนแปลงที่สามารถลงนามได้เทียบกับจำนวน
 แปลงที่สามารถเดินสำรวจได้

8. ความสามารถในการลงนามของเจ้าหน้าที่ลงนาม โครงการเร่งรัดการออกโฉนด
 ที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนระดับภาค หมายถึง การหาค่าเฉลี่ย
 ความสามารถในการลงนามทุกจังหวัดในแต่ละภาค

9. ความสามารถในการลงนามของเจ้าหน้าที่ลงนาม โครงการเร่งรัดการออกโฉนด
 ที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนระดับประเทศ หมายถึง การหาค่า
 เฉลี่ยของความสามารถในการลงนามทุกจังหวัดในประเทศ

10. ความสามารถในการแจกโฉนดให้แก่ประชาชนผู้เป็นเจ้าของที่ดินของเจ้าหน้าที่
 แจกโฉนด โครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็น
 ทุนระดับจังหวัด หมายถึง การเปรียบเทียบเพื่อหาสัดส่วนโดยเทียบจากจำนวนแปลงที่
 สามารถแจกโฉนดได้เทียบกับจำนวนแปลงที่สามารถลงนามได้

11. ความสามารถในการแจกโฉนดให้แก่ประชาชนผู้เป็นเจ้าของที่ดินของเจ้าหน้าที่
 แจกโฉนด โครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็น
 ทุนระดับภาค หมายถึง การหาค่าเฉลี่ยของความสามารถในการแจกโฉนดทุกจังหวัดในแต่ละ
 ภาค

12. ความสามารถในการแจกโฉนดให้แก่ประชาชนผู้เป็นเจ้าของที่ดินของเจ้าหน้าที่
 แจกโฉนดที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนระดับประเทศ หมายถึง การ
 หาค่าเฉลี่ยของความสามารถในการแจกโฉนดทุกจังหวัดในประเทศ

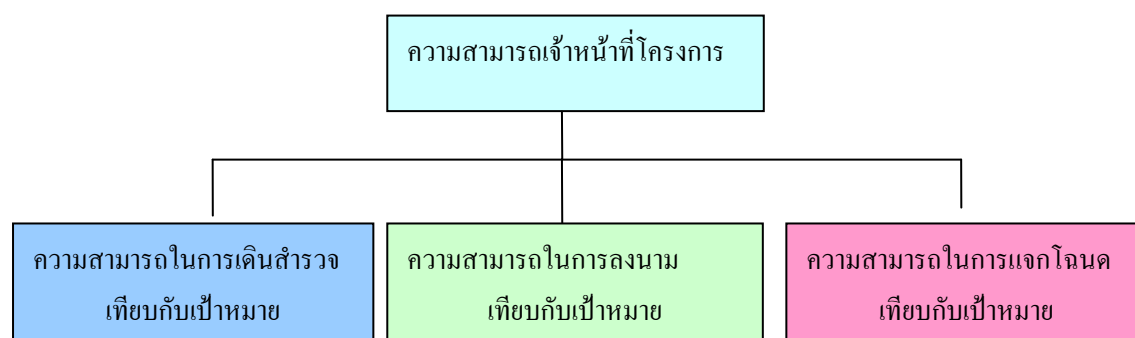
13. จำนวนแปลงเดินสำรวจหมายถึง จำนวนแปลงของที่ดิน ที่ได้เดินสำรวจแล้วแต่ยังมีได้นำมาสร้างเป็นโฉนดที่ดิน

14. จำนวนโฉนดที่ลงนามแล้วหมายถึง การเดินสำรวจที่ดินที่ได้นำมาสร้างเป็นโฉนดและลงนามแล้ว

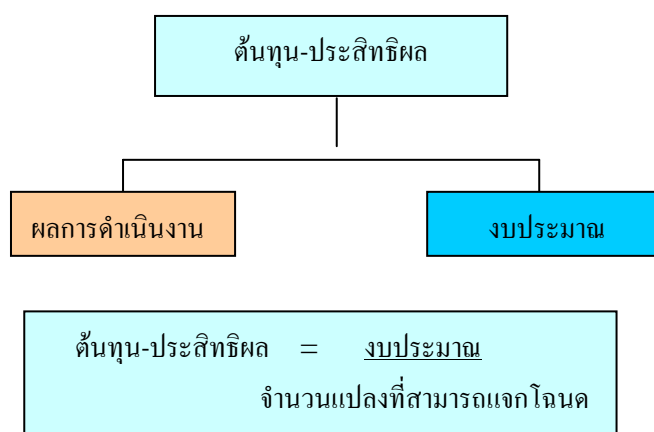
15. จำนวนโฉนดที่แจกแล้วหมายถึง การเดินสำรวจที่ดินที่ได้นำมาสร้างเป็นโฉนดโดยผู้มีอำนาจได้ลงนาม และได้แจกจ่ายให้แก่ราษฎรแล้ว

กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบที่ 1

กรอบที่ 2

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาประสิทธิภาพเชิงต้นทุนโครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน มีดังนี้

นโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน

แผนปฏิบัติการโครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับประสิทธิภาพ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน

นโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน ได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 4 มีนาคม พ.ศ.2546 และกำหนดให้ดำเนินโครงการเต็มรูปแบบในวันที่ 1 มกราคมพ.ศ.2547 มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

- 1.1 เร่งรัดออกเอกสารสิทธิและรับรองความถูกต้องของเอกสาร
- 1.2 นำเอกสารสิทธิที่มีอยู่เข้าถึงแหล่งเงินทุนได้
- 1.3 ปรับปรุงระบบประเมินสินทรัพย์ให้มีความเป็นธรรมและโปร่งใส
- 1.4 พัฒนาสินทรัพย์ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

ภาพประกอบ 2 วัตถุประสงค์นโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน

ที่มา : สำนักงานบริหารการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน.(2546)นโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน

การแปลงสินทรัพย์เป็นทุนตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนหมายถึงการทำให้ประชาชนผู้ถือสินทรัพย์บางอย่างสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนหรือกู้ยืมเงินทุนได้เพื่อให้เกิดการสร้างงาน สร้างรายได้รวมทั้ง กระตุ้นให้เกิดการสร้างผู้ประกอบการใหม่อันส่งผลต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ โดยเฉพาะคนจนให้เข้าถึงแหล่งเงินทุนในระบบ สามารถแปลงสินทรัพย์ของตนเองเป็นทุนได้ โดยยึดหลักการสำคัญคือสินทรัพย์แต่ละประเภทจะต้องมีเอกสารสิทธิ์ที่รัฐสามารถควบคุมได้และกำกับได้จะต้องมีการประเมินราคาที่เหมาะสม และจะต้องมีการสร้างมูลค่าเพิ่มของหลักทรัพย์ โดยหลักทรัพย์ที่สามารถนำมาแปลงเป็นทุน ได้แบ่งเป็น 5 ประเภท

1. ประเภทที่ดินและทรัพย์สินติดกับที่ดิน
2. ประเภทสัญญาเช่าซื้อ
3. ประเภทหนังสืออนุญาตให้ใช้ที่สาธารณะและหนังสือรับรองอื่น ๆ
4. ประเภททรัพย์สินทางปัญญา
5. ประเภทเครื่องจักร

ภาพประกอบ 3 ประเภทสินทรัพย์ในการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน

ที่มา : สำนักงานบริหารการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน.(2546).นโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน.กรอบที่มการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน

ภาพประกอบ 4 กรอบที่มาของการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน

ที่มา: สำนักงานบริหารการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน.(2546).นโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน.

การบริหารดำเนินงานตามนโยบายแปลงสินทรัพย์เป็นทุนนี้จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายหน่วยงานของรัฐและเอกชนกล่าวคือหน่วยงานของรัฐที่ดำเนินการเกี่ยวกับสินทรัพย์ที่จะนำมาแปลงเป็นทุนแต่ละประเภทนั้นๆ หน่วยงานสถาบันการเงินทั้งของรัฐบาลและเอกชนซึ่งจะต้องมีการทำบันทึกข้อตกลงกันเกี่ยวกับสินทรัพย์และวงเงินของการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนและจะต้องมีการตั้งคณะกรรมการการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนขึ้นเพื่อประสานงานทำข้อตกลงระหว่างสถาบันการเงินของรัฐและเอกชน เกี่ยวกับสินทรัพย์แต่ละประเภท และเพื่อให้การดำเนินงานดำเนินไปอย่างมีระบบและสนับสนุนการปฏิบัติงานการประสานงานร่วมมือระหว่างรัฐบาลกับเอกชน จึงได้มีการจัดตั้งสำนักงานบริหารการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน(องค์การมหาชน)ขึ้น ตามพระราชกฤษฎีกา การจัดตั้งสำนักงานบริหารการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน (องค์การมหาชน) พ.ศ. 2546 เรียกโดยย่อว่า สปท. ให้สำนักงานมีที่ตั้งสำนักงานใหญ่ในกรุงเทพมหานครหรือจังหวัดใกล้เคียงและอาจตั้งสำนักงานสาขา ได้ตามสมควร

วัตถุประสงค์ของสำนักงานบริหารการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน (องค์การมหาชน)

1. เป็นศูนย์กลางประสานการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องในการจัดทำแผนปฏิบัติการแผนงาน โครงการหรือกิจกรรมให้สอดคล้องกับนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน

2. รวบรวมศึกษาวิเคราะห์วิจัยและจัดทำข้อเสนอเกี่ยวกับการกำหนดนโยบายและมาตรการที่เกี่ยวข้องกับการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนในแต่ละด้านให้มีประสิทธิภาพและมีความเชื่อมโยงกันรวมทั้งเสนอแนะปัญหาอุปสรรค และข้อขัดข้องในการปฏิบัติงานตลอดจนแนวทางแก้ไข นโยบายแปลงสินทรัพย์เป็นทุนมีการบริหารงานและกรอบการดำเนินงานภายใต้การบริหารงานของสำนักงานบริหารการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน (องค์การมหาชน) เป็นองค์กรที่เป็นเสมือนกลไกจัดการการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนหรือเรียกได้ว่าเป็นองค์กรบริหารงานด้านการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน จากนั้นจึงได้มอบหมายให้ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติโดยความร่วมมือของธนาคารและสถาบันการเงินต่างๆ กับหน่วยงานของรัฐอย่างเป็นระบบและได้มีการลงนามบันทึกความร่วมมือระหว่างหน่วยงานของรัฐกับสถาบันการเงินทั้งภาครัฐและภาคเอกชน เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2546

แผนปฏิบัติการโครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศ ตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน

หลังจากได้มีการกำหนดแนวทางและวางแผนเกี่ยวกับการดำเนินการเร่งรัดออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน กรมที่ดิน ได้จัดทำแผนปฏิบัติการโครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศขึ้น รายละเอียดแสดงตามตาราง 3

ตาราง 3 รายละเอียดแผนการปฏิบัติการโครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน ปีงบประมาณ พ.ศ.2547-2549

หัวข้อ	แผนปฏิบัติการ ฯ	แผนปฏิบัติการ ฯ	แผนปฏิบัติการ ฯ
	ปี 2547	ปี 2548	ปี 2549
ระยะเวลา ดำเนินการ	1 ต.ค.46-30 ก.ย. 47	1 ต.ค. 47-30 ก.ย.48	1 ต.ค.48-30 ก.ย. 49
เป้าหมาย (แปลง)	340,388	624,940	614,355
จำนวน จังหวัด	76	65	63
งบประมาณ (ล้านบาท)	201.28	472.25	408.18
อัตรากำลัง (คน)	5,787	5,498	5 ,362

ที่มา : กองแผนงาน กรมที่ดิน.(พ.ศ.2546-2548). แผนปฏิบัติการโครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับประสิทธิผล

ความหมายของประสิทธิผลและประสิทธิผลขององค์การ

ประสิทธิผลเป็นเกณฑ์สำหรับการประเมินนโยบายสาธารณะ นโยบายสาธารณะที่มีประสิทธิผลก็คือนโยบายที่สามารถบรรลุผลลัพธ์ซึ่งเป็นเป้าหมายที่กำหนดไว้ในระดับสูง ดังนั้น ประสิทธิภาพ จึงหมายถึง ระดับการบรรลุผลลัพธ์ของนโยบายที่คาดหวังไว้นั้นเอง

ประสิทธิผล หมายถึง การเปรียบเทียบผลลัพธ์และผลกระทบของนโยบายกับเป้าหมายที่กำหนดไว้

ที่ให้ความหมายของประสิทธิผลไว้ว่า หมายถึง ความสำเร็จในการบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้

ประสิทธิผล ไว้ว่า หมายถึงการเปรียบเทียบระหว่างวัตถุประสงค์และผลลัพธ์ของโครงการ

ประสิทธิผล หมายถึง ความสามารถในการบรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของนโยบาย

ประสิทธิผลใช้ในการวัดความสามารถในการ ทำงานบรรลุผลตามเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

ประสิทธิผลของนักเศรษฐศาสตร์ได้มองความหมายประสิทธิผลขององค์การเป็นเรื่องเกี่ยวกับผลกำไร หรือผลประโยชน์จากการลงทุน (Return of Investment) นักวิทยาศาสตร์ได้มองประสิทธิผลในรูปของประสิทธิผลในแง่ของผลผลิตใหม่ซึ่งอยู่ในรูปของประสิทธิภาพหรือปริมาณผลผลิตที่เป็นสินค้าและบริการ นักสังคมสงเคราะห์ศาสตร์กลับให้ความหมายของประสิทธิผลว่าหมายถึง คุณภาพชีวิตการทำงานซึ่งจะเห็นว่าส่วนใหญ่เป็นการเน้นการบรรลุเป้าหมายขององค์การ

ประสิทธิผล คือผลงานของกลุ่มซึ่งเป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้ ดังนั้น ประสิทธิผลของโรงเรียนคือ ความสำเร็จของโรงเรียนที่สามารถทำหน้าที่ ให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งเอาไว้ทั้งนี้เกิดจากประสิทธิภาพของผู้บริหารโรงเรียนที่สามารถใช้ความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในการบริหารงานเพื่อโน้มน้าวให้ผู้ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติงานให้เกิดผลตามเป้าหมายที่ตั้งเอาไว้

ประสิทธิผล เป็นเรื่องความสามารถในการดำเนินงานขององค์การเพื่อให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายพื้นฐานทั้งหมดขององค์กร คำว่าประสิทธิผลจึงเป็นมาตรวัดความสำเร็จที่สัมพันธ์ใกล้ชิดกับเป้าหมาย (Goal) ขององค์การ โดยคำนึงถึงปัจจัยด้านผลผลิตเป็นสำคัญ กล่าวคือ หากองค์กรใดสามารถดำเนินงานได้ตรงตามเป้าหมายที่กำหนด ก็เรียกได้ว่า องค์กรดังกล่าวบรรลุประสิทธิผล

ประสิทธิผล หมายถึง การดำเนินการตามแผนงานที่กำหนดเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ได้หรือมากกว่า

ประสิทธิผล คือ ความสามารถในการกระทำหรือการสามารถวางแผนและการแก้ไขปัญหาเพื่อสามารถบรรลุเป้าหมายได้

นอกจากนี้ ความหมายของประสิทธิผลขององค์การได้รับการพัฒนาขยายความมาโดยตลอดในหลายแนวความคิด จึงมีหลายความหมาย เช่น

1. ความหมายที่ยึดเป้าหมายเป็นเกณฑ์ (Goal Approach) ประสิทธิผลขององค์การหมายถึง ระดับของความเหมาะสมระหว่างเป้าหมายขององค์การกับผลผลิตคือ พิจารณาจากการที่องค์การสามารถดำเนินการได้บรรลุผลตามเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ขององค์การที่กำหนดไว้(สุทธิพงษ์ ยงกมล.2543:54)

2. ความหมายที่ยึดระบบทรัพยากรเป็นเกณฑ์ (System –Resource Approach) เน้นระบบเปิดขององค์การจึงต้องยึดความสามารถในการจัดสรรทรัพยากรเพื่อทำให้วัตถุประสงค์ขององค์การบรรลุผล

3. ความหมายที่ยึดกลุ่มที่มีส่วนเกี่ยวข้องเป็นเกณฑ์ (Stakeholder Approach) หมายถึง การสร้างความพึงพอใจและการตอบสนองต่อกลุ่มผู้เกี่ยวข้อง เช่น รอบบิ้นส์และคูลเตอร์ (Robbins and Coulter.1996L:101) กล่าวถึงประสิทธิผลขององค์การ หมายถึง ระดับที่องค์การบรรลุเป้าหมายผลสำเร็จระยะสั้นและเป้าหมายวิธีการระยะยาวอย่างสอดคล้องเหมาะสมกับผู้ที่เกี่ยวข้อง

จากแนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิผลดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า ประสิทธิภาพหมายถึง ผลสำเร็จหรือผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงานตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่ตั้งไว้

ทฤษฎีเกี่ยวข้องกับประสิทธิผลขององค์การ

เบนสัน,ซาราฟและชรอดเดอร์ (Benson,Saraph and Schroeder.1991:1107-1123) ได้ทำการสังเคราะห์ทฤษฎีเกี่ยวกับองค์การโดยอาศัยกรอบแนวคิดแบบโครงสร้างหน้าที่นิยม (Structuralnism) และแนวคิดเชิงระบบ (System Approach) และได้นำเสนอเป็นโมเดลสำหรับการอธิบายที่มีชื่อว่า ทฤษฎีประสิทธิผลขององค์การในแนวคิดเชิงระบบ วางอยู่บนพื้นฐานของการวัดปัจจัยนำเข้า(Input) กระบวนการดำเนินการ (Process) และผลลัพธ์ (Outputs) ที่เชื่อมโยงกับสถานะแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกระบบ (ลัทแทมและลอคค์. 1991:212-247) โดยโมเดลดังกล่าวได้ให้ความสนใจเกี่ยวกับบริบทด้านสิ่งแวดล้อมขององค์การด้วยรูปแบบการจัดการคุณภาพเชิงระบบและโครงสร้าง แบ่งการอธิบายเป็น 3 ขั้นตอน คือ 1) บริบทเกี่ยวข้องกับคุณภาพขององค์การโดยอาศัยผลการดำเนินงานที่ผ่านมาขององค์การ ความคาดหวังของชุมชนที่มีต่อองค์การ นโยบายของรัฐและการสนับสนุนจากภายนอกองค์การ 2) การพิจารณาเพื่อดำเนินการหรือเปลี่ยนแปลงรูปแบบการดำเนินการขององค์การของผู้บริหาร ซึ่งประกอบด้วยจัดการตามความคาดหวังและการจัดการที่เป็นจริง 3) การเปลี่ยนแปลงรูปแบบการดำเนินการขององค์การของผู้บริหารโดยอาศัยผลการพิจารณาจากการจัดการตามความคาดหวังเปรียบเทียบกับจัดการที่เป็นจริง ถ้าทั้งสองสิ่งมีความแตกต่างกันมาก ผู้บริหารก็จะดำเนินการปรับเปลี่ยนให้ดีขึ้น ซึ่งผลการดำเนินการที่เกิดขึ้นก็จะเป็นข้อมูล(Feedback)ต่อผู้บริหารและองค์การ แต่ถ้าทั้งสองประการไม่แตกต่างกันมาก ย่อมแสดงว่าการดำเนินการขององค์การที่มีอยู่มีประสิทธิผลที่ดีพอ

องค์การถือเป็นหน่วยทางสังคม (Social Unit) อย่างหนึ่งที่มีการประสานเข้ากันของสมาชิกในองค์การซึ่งสามารถมีขอบเขตและแบ่งแยกเป็นเอกเทศได้ และในขณะเดียวกัน

องค์การก็มีหน้าที่หรือกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง ที่เป็นงานที่กระทำอย่างต่อเนื่อง โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะบรรลุเป้าหมายร่วมกัน (Goal)(ธงชัย สันติวงษ์.2541:1) แนวคิดในการศึกษาประสิทธิผลขององค์การจะมีอยู่ 4 แนวคิดใหญ่ ๆ คือ 1) แนวคิดที่เน้นการบรรลุผลตามเป้าหมาย 2) แนวคิดที่เน้นชนิดของระบบงาน 3) แนวคิดที่เน้นกลยุทธ์ของกลุ่มผลประโยชน์ 4) แนวคิดที่เน้นคุณค่าการแข่งขันกันโดยที่ผู้วิจัยจะมุ่งเน้นศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาตามแนวคิดการบรรลุผลตามเป้าหมายอีกทั้งยังมีการเปรียบเทียบผลการดำเนินงานเชิงต้นทุนด้วย

การวัดหรือการประเมินประสิทธิผล

จากความหมายและทฤษฎี เกี่ยวกับประสิทธิผล กล่าวได้ว่า ประสิทธิผลเป็นระดับของความสำเร็จในการดำเนินกิจกรรมที่เข้าใกล้วัตถุประสงค์มากที่สุด โดยวัตถุประสงค์นั้นสามารถสนองความมุ่งหมายของกิจกรรมนั้นได้ ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ของผลลัพธ์ของการทำงานกับเป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยผลลัพธ์ หมายถึง เหตุการณ์ สิ่งที่เกิดขึ้นนอกโครงการมีความสำคัญเกี่ยวข้องโดยตรงต่อผู้ใช้บริการและสาธารณะ เช่น ความพึงพอใจที่ประชาชนได้รับ (สำนักงานข้าราชการพลเรือน. 2544: 8) ประสิทธิผล (effectiveness) เป็นวิธีหนึ่งในการตัดสินคุณค่าของสิ่งที่ประเมิน เช่น การตัดสินคุณค่าโครงการสามารถทำได้โดยการเปรียบเทียบผลที่ได้จากโครงการกับวัตถุประสงค์ของโครงการที่ตั้งไว้อย่างครอบคลุม ประสิทธิผลจะพิจารณา ความสำเร็จจากการบรรลุวัตถุประสงค์ด้วยการใช้หลักเหตุผลทางเทคนิควิชาการ (Technical rationality)ซึ่งนิยมวัดออกมาในรูปของหน่วยสินค้าและบริการหรือในรูปจำนวนเงิน และผลที่ได้ย่อมอยู่บนพื้นฐานความเหมาะสมของการวางแผนและการดำเนินงาน

ชาญ สวัสดิสาลี (2539: 21) ได้อธิบายและแบ่งวิธีในการคำนวณวัดประสิทธิภาพและประสิทธิผลมีเป็น 2 ชนิด ดังนี้

วิธีการคำนวณประสิทธิภาพ ของการทำงาน

$$\text{ประสิทธิภาพ} = \frac{\text{ผลลัพธ์ที่ได้}}{\text{ค่าใช้จ่ายในการทำงาน}}$$

วิธีการวัดประสิทธิผล แบ่งเป็น 2 ชนิด

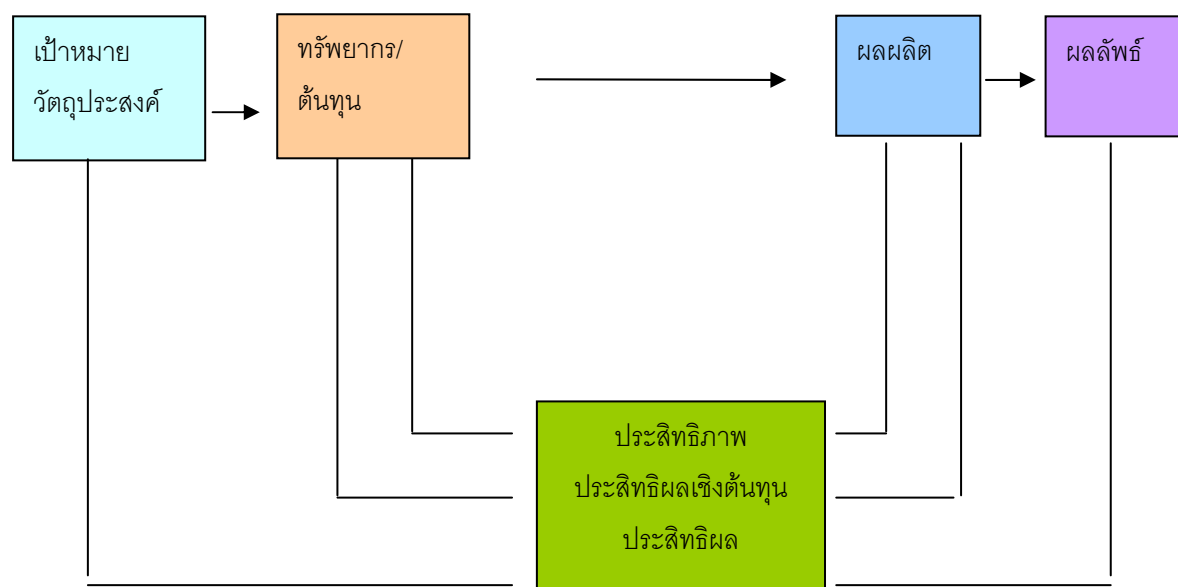
1. **ประสิทธิผลเชิงต้นทุน** เป็นความสัมพันธ์ของต้นทุน หรือทรัพยากรที่ใช้กับผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น

$$\text{ประสิทธิผลเชิงต้นทุน} = \text{ผลลัพธ์ของการทำงาน} / \text{จำนวนต้นทุน}$$

$$\text{ต้นทุนประสิทธิผล} = \text{จำนวนต้นทุน} / \text{ผลลัพธ์ของการทำงาน}$$

วิธีการวัดประสิทธิผลแบบนี้เป็นการวัดถึงความคุ้มค่าของการลงทุน ถ้าสามารถตีค่าผลลัพธ์ออกมาได้เป็นจำนวนเงินก็สามารถที่จะวัดประสิทธิผลออกมาเป็นจำนวนตัวเลขได้ กรณีที่ไม่สามารถหาค่าผลลัพธ์ออกมาเป็นจำนวนเงินได้ วิธีการวัดประสิทธิผลจะมีรูปแบบเป็นข้อความ

2. ประสิทธิผลซึ่งเป็นการวัดความสัมพันธ์ระหว่างผลลัพธ์ของการทำงานกับเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ การวัดประสิทธิผลแบบนี้จะไม่คำนึงถึงทรัพยากรหรือต้นทุนที่ใช้ และมีวิธีการวัดหลายแบบ เช่น การวัดความพอใจของผู้รับบริการ แสดงตามภาพประกอบดังนี้

ภาพประกอบ 5 แสดงการวัดประสิทธิผลของการทำงาน

ที่มา : ชาญ สวัสดิ์สาลี. (2539). คู่มือนักฝึกอบรมมืออาชีพ: การจัดดำเนินการฝึกอบรมอย่างมีประสิทธิภาพ. สวัสดิการสำนักพิมพ์ ก.พ. กรุงเทพฯ.

จากภาพแสดงให้เห็นได้ว่า ประสิทธิภาพและประสิทธิผลเชิงต้นทุน คือ เรื่องเดียวกัน เป็นผลจากการวิเคราะห์การดำเนินงานโดยพิจารณาจากผลที่ได้เมื่อเปรียบเทียบกับค่าใช้จ่ายในการทำงาน

ภรณ์ มหามนต์ (2529: 185 – 188) กล่าวว่า แนวทางในการวัดประสิทธิผลสามารถจำแนกเป็นลักษณะกว้างๆ ได้ 3 แนวทางด้วยกันคือ

1. การประเมินประสิทธิผลในแง่ของเป้าหมาย (The Goal Approach) เป็นการใช่วิธีวัดประสิทธิผลที่ตั้งอยู่บนวิธีการ และเป้าหมายขององค์กร โดยพบว่าความสามารถในการผลิต (Productivity) ความยืดหยุ่นคล่องตัว (Flexibility) และการปราศจากซึ่งความกดดัน (Strain) และข้อขัดแย้ง (Conflict) มีความสัมพันธ์ต่อกันและเกี่ยวข้องกับประเมินประสิทธิผลขององค์กร เกณฑ์ซึ่งบ่งชี้ (Indicators) ความมีประสิทธิภาพเหล่านี้สัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดกับเป้าหมายขององค์กร

ปัญหาสำคัญประการหนึ่งเกี่ยวกับการใช้ความสามารถในการผลิตเป็นเครื่องบ่งชี้ความมีประสิทธิภาพที่ ในกรณีที่องค์กรนั้นเป็นองค์กรที่ทำหน้าที่หรือมีเป้าหมายในการให้บริการ และองค์กรที่มีหน้าที่ในการผลิตเองหลายองค์กรที่อาจไม่สามารถวัดประสิทธิผลขององค์กรได้จากความสามารถในการผลิตอย่างเต็มที่

2. การประเมินประสิทธิผลในแง่ของระบบทรัพยากร (The System Resource Approach) เป็นการพยายามหลีกเลี่ยงจุดอ่อน และข้อบกพร่องบางประการของการประเมินประสิทธิผลในแง่ของเป้าหมาย โดยไม่พิจารณาถึงเป้าหมายขององค์กร เสียเลย เพราะเห็นว่าเป็นไปได้ยากที่จะใช้ในการบรรจุเป้าหมายเป็นเครื่องวัดประสิทธิผลขององค์กร จึงมีการใช้แบบจำลองของระบบทรัพยากร แบบจำลองนี้ ตั้งอยู่บนแนวความคิดว่า องค์กรเป็นระบบเปิดที่มีความสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมในการแลกเปลี่ยน (Exchange) และการแข่งขัน (Competition) ดังนั้น ประสิทธิภาพหมายถึง ความหมายขององค์กรในการแสวงหาผลประโยชน์จากสภาพแวดล้อมเพื่อให้ได้มาซึ่งทรัพยากรซึ่งหายากและมีคุณค่า องค์กรจะมีประสิทธิผลสูงสุดได้จากตำแหน่งที่ทำการต่อรอง และใช้ประโยชน์ได้มากที่สุด (Optimizes) ในการได้มาซึ่งทรัพยากร (Resource Procurement)

อย่างไรก็ตามแนวคิดด้านระบบทรัพยากรก็ได้แตกต่างจากการใช้เป้าหมายเท่าใดนัก เพราะที่แท้จริงเป้าหมายอย่างหนึ่งขององค์กรก็คือ การสรรหาทรัพยากรจากสภาพแวดล้อมนั่นเอง แต่เป็นเพียงการมองเป้าหมายขององค์กรในฐานะที่มีความสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมมากขึ้นนั่นเอง

3. การประเมินประสิทธิผลโดยใช้หลายเกณฑ์ (The Multiple Criteria of Effectiveness) วิธีการนี้มีความเหมาะสมเป็นที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวาง ทั้งในแง่ของนักวิชาการ และเมื่อนำมาใช้ในการวัดประสิทธิผลขององค์การ ซึ่งมีเกณฑ์ที่ใช้วัด ดังนี้

3.1 ความสามารถในการผลิตและประสิทธิภาพ โดยการวัดจากผลผลิต

3.2 ลักษณะขององค์การเช่น บรรยากาศขององค์การ สไตล์การอำนวยการ และสมรรถนะขององค์การในการปฏิบัติงาน

3.3 พฤติกรรมในการผลิต เช่น ความร่วมมือร่วมใจ การพัฒนา การปฏิบัติงานที่เชื่อถือได้จึงอาจกล่าวสรุปได้ว่า การประเมินประสิทธิผล คือกระบวนการที่ใช้ดุลยพินิจ (Judgment) ด้วยวิธีการวิทยาศาสตร์ ในการพิจารณาคัดสินคุณค่า ความเหมาะสม ความคุ้มค่า หรือผลสัมฤทธิ์ของโครงการ เมื่อโครงการนั้น ๆ ดำเนินการเสร็จแล้วเป็นอย่างไร เป็นไปตามเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์หรือไม่อย่างไร และสามารถนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงโครงการ หรือนำไปพิจารณาคัดสินใจว่า โครงการควรจะดำเนินการต่อไปหรือควรรุติ)

การบริหารและการจัดการเพื่อให้เกิดประสิทธิผลขององค์การในทางเศรษฐศาสตร์

ความหมายของการบริหารจัดการ

การจัดการหรือการบริหาร มีคำภาษาอังกฤษที่ใช้อยู่ 2 คำ คือ Management และ Administration โดยปกติจะใช้คำว่า Management กับคำว่า การจัดการ และ Administration กับคำว่า การบริหาร เราจะพบบ่อยครั้งที่มีการใช้คำสองคำแทนกันได้ ส่วนความหมายของการจัดการหรือการบริหารนั้นมีนักวิชาการบางท่านกล่าวว่ามีความหมายคล้ายกัน บางท่านก็กล่าวว่ามี ความหมายแตกต่างกัน เพื่อให้เข้าใจความหมาย ของทั้งสองมากขึ้น จึงได้มีการพิจารณาความหมายไว้ 3 แนวทาง คือ

แนวทางที่ 1 การบริหาร(Administration) เป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดนโยบายและแผน เป็นงานศิลปะ ส่วนการจัดการเป็นกระบวนการนำนโยบายและแผนไปปฏิบัติเป็นงานวิทยาศาสตร์ การบริหารเป็นกระบวนการจัดลำดับการดำเนินการก่อนที่จะเริ่มปฏิบัติเพื่อให้สอดคล้องกันอย่างต่อเนื่องตามลำดับ แตกต่างการจัดการคือการนำการบริหารที่จัดไว้แล้วลงสู่การปฏิบัติอย่างแท้จริงอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อจะได้นำมาซึ่งการสามารถที่จะบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

แนวทางที่ 2 การจัดการเป็นคำที่มีความหมายทั่วไปโดยการรวมการบริหารเข้าด้วยกันการจัดการเป็นกระบวนการที่ทำหน้าที่รับผิดชอบต่อการดำเนินงานขององค์การธุรกิจ ให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ส่วนการบริหารเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการที่เกี่ยวข้องในการ

ดำเนินการด้วยวิธีต่าง ๆ เพื่อให้เป้าหมายที่กำหนดในชั้นการจัดการบรรลุผลตามเป้าหมาย และวัตถุประสงค์

แนวทางที่ 3 การจัดการและบริหารมีความหมายไม่แตกต่างกัน สามารถใช้แทนกันได้โดยทั่วไปบุคคลที่รับผิดชอบในด้านการกำหนดนโยบาย การวางแผน การจัดองค์กร การจัดคนเข้าทำงาน การอำนวยความสะดวกและควบคุม มักจะเรียกว่า ผู้จัดการ หรือการจัดการในภาคธุรกิจเรียกว่าผู้บริหาร

Management การจัดการ อาจแปลว่า การจัดการหรือการบริหาร หรือการบริหารจัดการก็ได้ ส่วนคำว่าAdministration จะมีความหมายแตกต่างจากคำว่า Management ดังนี้

1. การบริหาร จะใช้ในการบริหารระดับสูง โดยเน้นที่การกำหนดนโยบายที่สำคัญและการกำหนดแผนของผู้บริหารระดับสูง เป็นคำนิยมใช้ในการบริหารรัฐกิจ(Public Administration)หรือใช้ในหน่วยราชการและคำว่า ผู้บริหารจะหมายถึงผู้บริหารที่ทำงานอยู่ในองค์การของรัฐหรือองค์การที่ไม่มุ่งหวังกำไร

2. การจัดการ จะเน้นการปฏิบัติการให้เป็นไปตามนโยบายซึ่งนิยมใช้ในการจัดการธุรกิจ ส่วนคำว่า ผู้จัดการ จะหมายถึง บุคคลในองค์การซึ่งทำหน้าที่รับผิดชอบต่อกิจกรรมในการบริหารทรัพยากรและกิจการงานอื่น ๆ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การ

การบริหารจัดการ(Management) หมายถึง ชุดของหน้าที่ต่าง ๆ ที่กำหนดทิศทางในการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรทั้งหลายอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์การ การใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ(Efficient) หมายถึง การใช้ทรัพยากรได้อย่างเฉลียวฉลาดและคุ้มค่า(Cost-Effective) ส่วนการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ(Effective) หมายถึง การตัดสินใจได้อย่างถูกต้องและมีการปฏิบัติการ ได้สำเร็จตามแผนที่กำหนดไว้ ดังนั้นผลสำเร็จของการบริหารจัดการจึงต้องมีทั้งประสิทธิภาพและประสิทธิผลควบคู่กัน

การบริหารจัดการ หมายถึง กระบวนการของการมุ่งสู่เป้าหมายขององค์การจากการทำงานร่วมกันโดยใช้บุคคลและทรัพยากรอื่น หรือเป็นกระบวนการออกแบบและรักษาสภาพแวดล้อมที่บุคคลทำงานร่วมกันในกลุ่มให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

ทรัพยากรทางการบริหารจัดการ 6M (Management Resources) ประกอบด้วย คน(Men) เงิน(Money) วัสดุ (Material) เครื่องจักร (Machine) วิธีการ (Method) ตลาด (Market)

ประเด็นสำคัญของการบริหารจัดการ

1. การบริหารจัดการสามารถประยุกต์ใช้กับองค์การใดองค์การหนึ่งได้
2. เป้าหมายของผู้บริหารทุกคน คือ สร้างผลกำไร
3. การบริหารจัดการเกี่ยวข้องกับการเพิ่มผลผลิต (Productivity) โดยมุ่งประสิทธิภาพ (Efficiency)(วิธีการใช้ทรัพยากรอย่างประหยัดที่สุด) และประสิทธิผล (Effectiveness)(บรรลุเป้าหมายคือประโยชน์สูงสุด)

4. การบริหารจัดการสามารถนำมาใช้สำหรับผู้บริหารในทุกระดับชั้นขององค์การ กระบวนการบริหารจัดการ(Management Process) หมายถึง กระบวนการเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายขององค์การ โดยมีขั้นตอน ดังนี้ การวางแผน (Planning) การจัดองค์การ(Organizing),การนำ(Leading), การควบคุม(Controlling) การใช้ทรัพยากรต่าง ๆ ขององค์การ (Schermerhorn1999:G-6)

ความสำคัญของการจัดการ

1. การจัดการเป็นสมองขององค์การ การที่องค์การจะประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ นั้น จำเป็นต้องมีกระบวนการจัดการที่ดี
2. การจัดการเป็นเทคนิคที่ทำให้สมาชิกในองค์การเกิดจิตสำนึกร่วมกันในการปฏิบัติงานมีความตั้งใจ เต็มใจช่วยเหลือให้องค์การประสบความสำเร็จ ทั้งนี้เพราะมีกระบวนการสร้างขวัญและกำลังใจในการทำงานนำทางให้องค์การไปสู่ความสำเร็จ
3. การจัดการเป็นการกำหนดขอบเขตในการทำงานของสมาชิกในองค์การไม่ให้ซ้ำซ้อนกันทำให้ การปฏิบัติงานเป็นไปด้วยความราบรื่น รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ
4. การจัดการเป็นแสวงหาวิธีการที่ดีที่สุดในการ ปฏิบัติงานให้องค์การเกิดประสิทธิผลและประสิทธิภาพสูงสุด

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้รวบรวมงานวิจัย สารนิพนธ์ วิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต้นทุน-ประสิทธิผลโครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

ชญาดา ศิริภิรมย์ ได้ทำการศึกษาวิจัยการวิเคราะห์ต้นทุน-ประสิทธิผลของการรักษาโรคหัวใจในทางเดินปัสสาวะส่วนบนโดยวิธีผ่าตัดและวิธีสลายนิ่ว พบว่า ต้นทุนโดยตรงหรือเศษนิ่ว คือ ค่าใช้จ่ายของโรงพยาบาลต่อผู้ป่วยสลายนิ่ว สูงกว่าผู้ป่วยที่รับการผ่าตัดประมาณ 4 เท่า ดังนั้น ประสิทธิภาพของต้นทุนวิธีผ่าตัดดีกว่าวิธีสลายนิ่ว แต่ค่าใช้จ่ายทางอ้อม หรือต้นทุนทางอ้อมของ

โรงพยาบาลกลุ่มสลายนิ้วถูกกว่ากลุ่มผ่าตัดเพียงเล็กน้อยวิจารณ์ การวิเคราะห์ประสิทธิผลของต้นทุนนั้น เป็นการคิดที่ค่อนข้างหยาบ เพราะคิดค่าใช้จ่ายของสองวิธีเปรียบเทียบกัน โดยไม่ได้คำนึงถึงระยะเวลาการหายของโรคและการดำเนินชีวิตในระยะยาวว่า จะเกิดเจ็บป่วยอีกหรือมีความเครียดของผู้ป่วย และญาติ ตลอดจนอันตรายความเสี่ยงของการผ่าตัด ผู้วิจัยได้พยายามแก้ปัญหาดังกล่าว โดยการหาต้นทุน-ผลประโยชน์ผู้ป่วยทั้งสองกลุ่ม และพบว่าผู้ป่วยที่รับการรักษาโดยวิธีสลายนิ้ว ค่อนข้างดีกว่าวิธีผ่าตัด

สรรเสริญ ช่อเจียง จำเริญศรี พวงแก้ว จุอะดี พงศ์มณีรัตน์ ได้ทำการศึกษา ประสิทธิภาพของการเลี้ยงกุ้งขาวแวนนาไม (*Litopenaeus vannamei* Boone, 1931) ผสมผสานกับกุ้งกุลาดำ (*Penaeus monodon* Fabricius, 1798) ในบ่อดิน โดยการเก็บข้อมูล การเลี้ยง ได้แก่ การเจริญเติบโต อัตรารอด ต้นทุนการผลิต ผลผลิต และผลตอบแทน จากการเลี้ยงกุ้งในฟาร์มของเกษตรกรจำนวน 12 บ่อ แต่ละบ่อมีพื้นที่ประมาณ 5 ไร่ แบ่งเป็น 2 ชุด ชุดที่ 1 เลี้ยงกุ้งขาวแวนนาไมเชิงเดี่ยว จำนวน 6 บ่อ ที่ระดับความหนาแน่น 100,000 ตัว/ไร่ (62.5 ตัว/ตารางเมตร) ชุดที่ 2 เลี้ยงกุ้งขาวแวนนาไมผสมผสานกับกุ้งกุลาดำที่ระดับความหนาแน่นรวม 110,000 ตัว/ไร่ (68.75 ตัว/ตารางเมตร) โดยปล่อยกุ้งขาวแวนนาไม 100,000 ตัว/ไร่ และกุ้งกุลาดำ 10,000 ตัว/ไร่ (10:1) พบว่าการเจริญเติบโตของกุ้งขาวแวนนาไมจากบ่อชุดเลี้ยงเชิงเดี่ยวและเลี้ยงผสมผสานมีค่า $0.15+0.03$ และ $0.15+0.03$ กรัม/วันตามลำดับไม่แตกต่างกันทางสถิติ ($p>0.05$) ขณะที่กุ้งกุลาดำมีการเจริญเติบโต $0.23+0.03$ กรัม/วัน สูงกว่ากุ้งขาวแวนนาไมเลี้ยงผสมผสานและเลี้ยงเชิงเดี่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.05$) เมื่อพิจารณาต้นทุนการผลิต ผลผลิตที่ได้และผลตอบแทน พบว่าต้นทุนของการเลี้ยงกุ้งขาวแวนนาไมผสมผสาน (ระยะเวลาการเลี้ยง 180 วัน) สูงกว่าของการเลี้ยงเชิงเดี่ยว (ระยะเวลาการเลี้ยง 150 วัน) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.05$) และผลผลิตที่ได้ต่อหน่วยพื้นที่ของการเลี้ยงกุ้งผสมผสานสูงกว่าการเลี้ยงเชิงเดี่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.05$) ด้วยเช่นกันผลกำไรของการเลี้ยงกุ้งขาวแวนนาไมผสมผสานกับกุ้งกุลาดำเท่ากับ $155,759+67,702$ บาท/ไร่ สูงกว่าการเลี้ยงกุ้งขาวแวนนาไมเลี้ยงเชิงเดี่ยวที่มีผลกำไรเพียง $31,406+2,264$ บาท/ไร่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.05$) เนื่องจากการเลี้ยงกุ้งในระยะเวลาที่นานขึ้นและมีการจับกุ้งบางส่วนในระหว่างเลี้ยงทำให้ได้กุ้งขนาดใหญ่และผลผลิตสูงขึ้น เมื่อเปรียบเทียบปริมาณเม็ดเลือดและการทำงานของเอนไซม์ฟีนอลออกซิเดสของการเลี้ยงกุ้งขาวแวนนาไมเชิงเดี่ยว พบว่าการเลี้ยงกุ้งขาวแวนนาไมแบบผสมผสานกับกุ้งกุลาดำไม่มีผลกระทบต่อสุขภาพกุ้ง นอกจากนี้ยังพบอีกว่าเมื่อเปรียบเทียบปริมาณโปรตีนและไขมันในเนื้อกุ้งพบว่าการเลี้ยงกุ้งขาวแวนนาไมเชิงเดี่ยวและการเลี้ยงกุ้งขาวแวนนาไมแบบผสมผสานกับกุ้งกุลาดำไม่มีผลต่อ

การเปลี่ยนแปลงคุณค่าทางโภชนาการในเนื้อกุ้ง ผลการศึกษาครั้งนี้อาจชี้ให้เห็นการเลี้ยงกุ้งผสมผสานระหว่างกุ้งขาวแวนนาไมและกุ้งกุลาดำด้วยวิธีการเลี้ยงให้นานขึ้นและมีการจับกุ้งบางส่วนระหว่างเลี้ยงมีประสิทธิผลและให้ผลตอบแทนที่ดี จึงมีความเป็นไปได้ในการนำไปส่งเสริมให้กับเกษตรกร

อัจฉรา แสงขำ (2534) ได้ศึกษาเรื่องการประเมินผลโครงการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรวมหลักสูตรระยะสั้น โดยการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายกับประสิทธิผล พบว่า เมื่อวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมและประสิทธิผลของการฝึกอบรม ซึ่งก็คือ ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อผู้เข้ารับการฝึกอบรมและคะแนนที่เพิ่มขึ้นหลังจากการฝึกอบรม นำค่าที่ได้ทั้ง 2 มาหาความสัมพันธ์โดยการใส่สูตร

อัตราส่วนค่าใช้จ่ายกับประสิทธิผล =

$$\frac{\text{ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย}}{\text{คะแนนเพิ่มขึ้นหลังจากการฝึกอบรม}}$$

จากผลการศึกษาพบว่า ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการฝึกอบรมที่สูงคือ ค่าวัสดุฝึกอบรมคิดเป็นร้อยละ 35.13 รองลงมา คือ ค่าเบี้ยเลี้ยงเกษตรกร คิดเป็นร้อยละ 30.50 ค่าตอบแทนวิทยากร คิดเป็นร้อยละ 16.34 ค่าวัสดุเชื้อเพลิง คิดเป็นร้อยละ 10.89 การวิเคราะห์ประสิทธิผลของผู้เข้ารับการฝึกอบรมคะแนนที่ได้รับหลังการฝึกอบรมสูงกว่าคะแนนที่ได้รับก่อนการฝึกอบรม

อติรุจ หาญวิญญานันท์ (2545) ศึกษาเรื่องการวิเคราะห์ประสิทธิผลของต้นทุนและประสิทธิผลการฝึกอบรมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ผลการศึกษา พบว่า หลักสูตร GPM ในอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ณ ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 9 จ. ชลบุรี ใช้ค่าใช้จ่ายต่ำสุดจึงมีประสิทธิผลของต้นทุนสูงสุดซึ่งจะนำผลการฝึกอบรมนี้ไปศึกษาประสิทธิผลของการฝึกอบรมต่อไปและผลการวิเคราะห์ประสิทธิผลของการฝึกอบรมทั้ง 8 ด้าน ที่เกิดขึ้นต่อองค์กรทุกด้านมีระดับประสิทธิผลสูง

สรายุทธ เจริญสิทธิชัย (2547) ศึกษาเรื่องค่าใช้จ่ายและประสิทธิผลของการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการศึกษาของเด็กออทิสติก กรณีศึกษาโรงเรียนสาธิตอนุบาลและอออุทิศ (ฝ่ายการศึกษาพิเศษ) มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ผลการศึกษาพบว่า ประสิทธิผลของการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการศึกษาของเด็กออทิสติกก่อนเข้าและขณะเด็กกำลังศึกษาอยู่ในชั้นเตรียมความพร้อม ชั้นอนุบาล 1 ชั้นอนุบาล 2 ชั้นอนุบาล 3 เด็กมีทักษะเพิ่มขึ้นและด้านความคุ้มค่าพบว่ามีค่าเมื่อเทียบระหว่างค่าใช้จ่ายและพัฒนาการของเด็กที่เพิ่มขึ้น

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาวิจัยครั้งนี้จะได้ทำการศึกษาวิจัยจากข้อมูลปฐมภูมิในส่วนของ การสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่โครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลง สิทธิประโยชน์เป็นทุนและจากข้อมูลทุติยภูมิ ได้แก่ ผลการดำเนินงาน โครงการเร่งรัดการออกโฉนด ที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสิทธิประโยชน์เป็นทุนประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2547-2549 โดยที่ผลการดำเนินงานโครงการดังกล่าว ได้มาจากการรายงาน ผลการดำเนินงานโดยสำนัก มาตรฐานการออกหนังสือสำคัญ กรมที่ดิน ตามแผนการปฏิบัติการโครงการเร่งรัดการออก โฉนดที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสิทธิประโยชน์ ปีงบประมาณ พ.ศ.254-2549

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

เนื่องจากการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยต้นทุน-ประสิทธิผลโครงการเร่งรัด การออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสิทธิประโยชน์เป็นทุนโดยได้ทำการศึกษาวิจัย ในสามส่วน คือ การวัดความสามารถของเจ้าหน้าที่โครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสิทธิประโยชน์ การวัดต้นทุน-ประสิทธิผลโครงการเร่งรัดการ ออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสิทธิประโยชน์ และการสัมภาษณ์แบบ เจาะลึกเจ้าหน้าที่โครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสิทธิประโยชน์ เป็นทุน

ในส่วนของ การสัมภาษณ์แบบเจาะลึกนั้นมีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่ายจากกลุ่ม ประชากร ได้แก่ เจ้าหน้าที่โครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลง สิทธิประโยชน์เป็นทุน จำนวน 5,362 คน โดยกำหนด กลุ่มตัวอย่างเป็นศูนย์การเดินสำรวจออก โฉนดที่ดินทั่วประเทศ ตามนโยบายการแปลงสิทธิประโยชน์เป็นทุนเป็นตัวแทนของแต่ละภาคใน ประเทศไทยนับแต่ภาคตะวันออก ภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคเหนือและ ภาคใต้ ดังนี้

1. เจ้าหน้าที่โครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลง สิทธิประโยชน์เป็นทุนที่มีหน้าที่เดินสำรวจ ลงนามและแจกโฉนด ประจำศูนย์อำนวยความสะดวกเดินสำรวจ ออกโฉนดจังหวัดชลบุรี

2. เจ้าหน้าที่โครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนที่มีหน้าที่เดินสำรวจ ลงนามและแจกโฉนด ประจำศูนย์อำนาจการเดินสำรวจ ออกโฉนดจังหวัดนครสวรรค์-พิจิตร-อุทัยธานี

3. เจ้าหน้าที่โครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนที่มีหน้าที่เดินสำรวจ ลงนามและแจกโฉนด ประจำศูนย์อำนาจการเดินสำรวจ ออกโฉนดจังหวัดนครราชสีมา

4. เจ้าหน้าที่โครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนที่มีหน้าที่เดินสำรวจ ลงนามและแจกโฉนด ประจำศูนย์อำนาจการเดินสำรวจ ออกโฉนดจังหวัดเชียงใหม่-ลำพูน-แม่ฮ่องสอน-เชียงราย

5. เจ้าหน้าที่โครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนที่มีหน้าที่เดินสำรวจ ลงนามและแจกโฉนด ประจำศูนย์อำนาจการเดินสำรวจ ออกโฉนดจังหวัดกระบี่พังงา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกเป็นการสุ่มตัวอย่างจากประชากรและสุ่มแบบเจาะเจาะจงอย่างง่ายโดยสุ่มตามหน้าที่ของประชากรที่ทำหน้าที่ในการเดินสำรวจ การลงนาม การแจกโฉนด รวมทั้งสิ้นจำนวน 47 คน ดังแสดงตามตาราง 4

ตาราง 4 กลุ่มตัวอย่าง

ความสามารถ	กลุ่มตัวอย่าง
การเดินสำรวจ	37
การลงนาม	5
การแจกโฉนด	5

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ส่วนที่ 1 และ 2 การวัดความสามารถเจ้าหน้าที่และการวัดต้นทุนประสิทธิผลโครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะได้ดำเนินการศึกษาถึงตัวแปรที่เป็นตัวชี้วัดต้นทุนประสิทธิผลโครงการ จำนวน 3 ตัวแปร ดังนี้

1. ความสามารถในการเดินสำรวจเทียบกับเป้าหมาย
2. ความสามารถในการลงนามโฉนดเทียบกับจำนวนแปลงที่เดินสำรวจได้

3. ความสามารถในการแจกแจงชนิดเทียบกับจำนวนแปลงที่ลงนามได้

ดังนั้นจึงมีการสร้างเครื่องมือเพื่อใช้ในการศึกษาค้นคว้า ด้วยการสร้างแบบเก็บรวบรวมข้อมูลความสามารถในการเดินสำรวจ ความสามารถในการลงนาม ความสามารถในการแจกแจงชนิด ดังนี้

1. แบบเก็บข้อมูลความสามารถในการเดินสำรวจ ความสามารถในการลงนาม ความสามารถในการแจกแจงชนิด ระดับจังหวัด ภาคและประเทศ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2547

2. แบบเก็บข้อมูลความสามารถในการเดินสำรวจ ความสามารถในการลงนาม ความสามารถในการแจกแจงชนิด ระดับจังหวัด ภาคและประเทศ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2548

3. แบบเก็บข้อมูลความสามารถในการเดินสำรวจ ความสามารถในการลงนาม ความสามารถในการแจกแจงชนิด ระดับจังหวัด ภาคและประเทศ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2549

ส่วนที่ 3 การสัมภาษณ์แบบเจาะลึกเจ้าหน้าที่เดินสำรวจ, ลงนามและแจกแจงชนิด ของโครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน โดยได้สร้างแบบสอบถามเพื่อใช้สำหรับการสัมภาษณ์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ส่วนที่ 1 และ 2 ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองจากแฟ้มข้อมูลการรายงานผลการดำเนินงานโครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนของ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2547-2549 แล้วจึงนำข้อมูลดังกล่าวทำการวิเคราะห์ความสามารถในการเดินสำรวจความสามารถในการลงนามและความสามารถในการแจกแจงชนิด ทั้งในระดับ จังหวัด, ระดับภาคและระดับประเทศ โดยการวิเคราะห์สัดส่วนหรือร้อยละของความสามารถในการดำเนินการโดยเทียบกับเป้าหมายของแต่ละขั้นตอน

ส่วนที่ 3 ผู้วิจัยดำเนินการสอบถามเจ้าหน้าที่และกรอกลงแบบสอบถามเพื่อรวบรวมข้อมูลนำวิเคราะห์ต่อไป

สถิติและสูตรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. การใช้สูตรในการวัดค่าความสามารถของเจ้าหน้าที่โครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน ดังนี้

การหาค่าสัดส่วนความสามารถในการเดินสำรวจ

$$\text{สูตร} = \frac{\text{จำนวนแปลงที่สามารถเดินสำรวจได้}}{\text{จำนวน เป้าหมาย}}$$

การหาค่าสัดส่วนความสามารถในการลงนาม

$$\text{สูตร} = \frac{\text{จำนวนแปลงที่สามารถลงนามได้}}{\text{จำนวน เป้าหมาย(จำนวนแปลงที่สามารถเดินสำรวจได้)}}$$

การหาค่าสัดส่วนความสามารถในการแจกโฉนด

$$\text{สูตร} = \frac{\text{จำนวนแปลงที่สามารถแจกโฉนดได้}}{\text{จำนวน เป้าหมาย(จำนวนแปลงที่สามารถลงนามได้)}}$$

2. การใช้สูตรในการหาค่าต้นทุนประสิทธิผลโครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน

$$\text{สูตร} = \frac{\text{จำนวนเงินงบประมาณ}}{\text{จำนวนโฉนดที่แจกได้}}$$

3. การใช้สถิติในการวัดค่าความสามารถด้านต่าง ๆ ดังนี้
การหาค่าร้อยละกรณีเทียบจากสัดส่วนความสามารถแต่ละด้านในการดำเนินการเป็นร้อยละ

$$\text{สูตร} = \frac{\text{สัดส่วนที่ได้}}{100}$$

การหาค่าเฉลี่ยกรณีการวัดความสามารถแต่ละด้านรายภาค รายปี

$$\text{สูตร} = \frac{X}{N}$$

เมื่อ X = ผลรวมของสัดส่วนที่ได้ทั้งหมด

N = จำนวนจังหวัดที่เข้าดำเนินโครงการ

บทที่ 4

ผลการศึกษาวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ ต้นทุน- ประสิทธิภาพโครงการเร่งรัดการออกใบนศ
ที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน และการศึกษาความสามารถของ
เจ้าหน้าที่โครงการเร่งรัดการออกใบนศที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน
ตลอดจนการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่โครงการเพื่อเป็นกรณีศึกษาสำหรับกระบวนการงานในแต่ละด้าน
โดยได้ดำเนินการศึกษาตามข้อมูลทุติยภูมิที่ได้เก็บรวบรวมไว้จากสำนักมาตรฐานการออก
หนังสือสำคัญ กรมที่ดิน สามารถสรุปผลการศึกษาเพื่อนำเสนอ ดังนี้

การเสนอผลการศึกษา วิจัย

ในการเสนอผลการศึกษาวิจัย จะได้แบ่งการแสดงผลข้อมูลเป็น 3 ส่วน ตามลำดับดังนี้
ส่วนที่ 1 การวัดความสามารถเจ้าหน้าที่โครงการเร่งรัดการออกใบนศที่ดินทั่วประเทศ
ตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน

ตอนที่ 1 การวัดความสามารถด้านเดินสำรวจ

1.1 การวัดความสามารถด้านเดินสำรวจประจำปีงบประมาณ พ .ศ. 2547

1.1.1 การวัดความสามารถด้านเดินสำรวจประจำปีภาคกลาง

1.1.2 การวัดความสามารถด้านเดินสำรวจประจำปีภาคเหนือ

1.1.3 การวัดความสามารถด้านเดินสำรวจประจำปีภาคตะวันออก -

เฉียงเหนือ

1.1.4 การวัดความสามารถด้านเดินสำรวจประจำปีภาคใต้

1.1.5 การเปรียบเทียบความสามารถด้านเดินสำรวจรายภาค

1.2 การวัดความสามารถด้านเดินสำรวจประจำปีงบประมาณ พ .ศ. 2548

1.2.1 การวัดความสามารถด้านเดินสำรวจประจำปีภาคกลาง

1.2.2 การวัดความสามารถด้านเดินสำรวจประจำปีภาคเหนือ

1.2.3 การวัดความสามารถด้านเดินสำรวจประจำปีภาคตะวันออก เฉียงเหนือ

1.2.4 การวัดความสามารถด้านเดินสำรวจประจำปีภาคใต้

1.2.5 การเปรียบเทียบความสามารถด้านเดินสำรวจรายภาค

1.3 การวัด ความสามารถด้านเดินสำรวจประจำปีงบประมาณ พ .ศ. 2549

1.3.1 การวัดความสามารถด้านเดินสำรวจประจำปีภาคกลาง

- 1.3.2 การวัดความสามารถด้านเดินสำรวจประจำภาคเหนือ
- 1.3.3 การวัดความสามารถด้านเดินสำรวจประจำภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
- 1.3.4 การวัดความสามารถด้านเดินสำรวจป ระจำภาคใต้
- 1.3.5 การเปรียบเทียบความสามารถด้านเดินสำรวจรายภาค

ตอนที่ 2 การวัดความสามารถด้านการลงนาม

- 2.1 การวัดความสามารถด้านการลงนามประจำปีงบประมาณ พ .ศ. 2547
 - 2.1.1 การวัดความสามารถด้านการลงนามประจำภาคกลาง
 - 2.1.2 การวัดความสามารถด้ านการลงนามประจำภาคเหนือ
 - 2.1.3 การวัดความสามารถด้านการลงนามประจำภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
 - 2.1.4 การวัดความสามารถด้านการลงนามประจำภาคใต้
 - 2.1.5 การเปรียบเทียบความสามารถด้านการลงนามรายภาค
- 2.2 การวัดความสามารถด้านการลงนามประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2548
 - 2.2.1 การวัดความสามารถด้านการลงนามประจำภาคกลาง
 - 2.2.2 การวัดความสามารถด้านการลงนามประจำภาคเหนือ
 - 2.2.3 การวัดความสามารถด้านการลงนามประจำภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
 - 2.2.4 การวัดความสามารถด้านการลงนามประจำภาคใต้
 - 2.2.5 การเปรียบเทียบความสามารถด้านการลง นามรายภาค
- 2.3 การวัดความสามารถด้านการลงนามประจำปีงบประมาณ พ .ศ. 2549
 - 2.3.1 การวัดความสามารถด้านการลงนามประจำภาคกลาง
 - 2.3.2 การวัดความสามารถด้านการลงนามประจำภาคเหนือ
 - 2.3.3 การวัดความสามารถด้านการลงนามประจำภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
 - 2.3.4 การวัดความสามารถด้านการลงนามประจำภาคใต้
 - 2.3.5 การเปรียบเทียบความสามารถด้านการลงนามรายภาค

ตอนที่ 3 การวัดความสามารถด้านการแจกโฉนด

- 3.1 การวัดความสามารถด้านการแจกโฉนดประจำปีงบประมาณ พ .ศ. 2547
 - 3.1.1 การวัดความสามารถด้านการแจกโฉนดป ระจำภาคกลาง
 - 3.1.2 การวัดความสามารถด้านการแจกโฉนดประจำภาคเหนือ
 - 3.1.3 การวัดความสามารถด้านการแจกโฉนดประจำภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
 - 3.1.4 การวัดความสามารถด้านการแจกโฉนดประจำภาคใต้
 - 3.1.5 การเปรียบเทียบความสามารถด้านการแจกโฉนดรายภาค

- 3.2 การวัด ความสามารถด้านการแจกแจงโดมดประจำปีงบประมาณ พ .ศ. 2548
 - 3.2.1 การวัดความสามารถด้านการแจกแจงโดมดประจำภาคกลาง
 - 3.2.2 การวัดความสามารถด้านการแจกแจงโดมดประจำภาคเหนือ
 - 3.2.3 การวัดความสามารถด้านการแจกแจงโดมดประจำภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
 - 3.2.4 การวัดความสามารถด้านการแจก โดมดประจำภาคใต้
 - 3.2.5 การเปรียบเทียบความสามารถด้านการแจกโดมดรายภาค
- 3.3 การวัดความสามารถด้านการแจกแจงโดมดประจำปีงบประมาณ พ .ศ. 2549
 - 3.3.1 การวัดความสามารถด้านการแจกแจงโดมดประจำภาคกลาง
 - 3.3.2 การวัดความสามารถด้านการแจกแจงโดมดประจำภาคเหนือ
 - 3.3.3 การวัดความสามารถด้านการแจกแจงโดมดประจำภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
 - 3.3.4 การวัดความสามารถด้านการแจกแจงโดมดประจำภาคใต้
 - 3.3.5 การเปรียบเทียบความสามารถด้านการแจกโดมดรายภาค

ส่วนที่ 2 การวัด ต้นทุน- ประสิทธิภาพ โครงการเร่งรัดการออกโฉ นดที่ดินทั่วประเทศตาม นโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน

- 2.1 การวัด ต้นทุน- ประสิทธิภาพโครงการเร่งรัดการออกโฉมดที่ดินทั่วประเทศตาม นโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน ประจำปีงบประมาณ พ .ศ. 2547
- 2.2 การวัด ต้นทุน- ประสิทธิภาพ โครงการเร่งรัดการออกโฉมดที่ดินทั่วประเทศตาม นโยบายการแปลงสินทรัพย์ เป็นทุน ประจำปีงบประมาณ พ .ศ. 2548
- 2.3 การวัด ต้นทุน- ประสิทธิภาพโครงการเร่งรัดการออกโฉมดที่ดินทั่วประเทศตาม นโยบาย การแปลงสินทรัพย์เป็นทุน ประจำปีงบประมาณ พ .ศ. 2549
- 2.4 การเปรียบเทียบต้นทุน- ประสิทธิภาพโครงการเร่งรัดการออกโฉมดที่ดินทั่วประเทศ ตามนโยบายการ แปลงสินทรัพย์เป็นทุน ในแต่ละปีงบประมาณ

ส่วนที่ 3 การสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่โครงการเร่งรัดการออกโฉมดที่ดินทั่วประเทศตาม นโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน

- 3.1 การสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ภาคกลาง
- 3.2 การสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ภาคเหนือ
- 3.3 การสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
- 3.4 การสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ภาคใต้
- 3.5 การสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ส่วนที่ 1 การวัดความสามารถเจ้าหน้าที่โครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดิน ทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน

ตอนที่ 1 การวัดความสามารถด้านเดินสำรวจ

1.1 การวัดความสามารถด้านเดินสำรวจประจำปีงบประมาณ 2547

1.1.1 การวัดความสามารถด้านเดินสำรวจประจำภาคกลาง

จากตาราง 5 พบว่า จังหวัดในภาคกลางที่ เจ้าหน้าที่เดินสำรวจสามารถเดินสำรวจได้จำนวนแปลงมากที่สุดตามลำดับ ได้แก่ จังหวัดชัยนาท กาญจนบุรี และจังหวัดระยอง และน้อยที่สุดตามลำดับ คือ นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการ แต่อย่างไรก็ดีค่าสัดส่วนในการเดินสำรวจที่ได้นั้นมีค่า 0.45 แม้ว่าจะเป็น 3 จังหวัดสุดท้ายที่ได้สัดส่วนการเดินสำรวจต่ำสุดก็ตาม ยกเว้นปทุมธานี และสมุทรปราการ เมื่อพิจารณาโดยรวมของภาคกลางแล้ว พบว่า มีค่าสัดส่วนในการเดินสำรวจโดยเฉลี่ยเท่ากับ 0.77 เทียบเป็นร้อยละ 77 ต่อเป้าหมายที่ตั้งไว้ หมายความว่า ความสามารถทางด้านเดินสำรวจโดยรวมของเจ้าหน้าที่เดินสำรวจประจำภาคกลาง สามารถเดินสำรวจได้ร้อยละ 77 ของเป้าหมายที่ตั้งไว้

1.1.2 การวัดความสามารถด้านเดินสำรวจประจำภาคเหนือ

จากตาราง 6 พบว่า จังหวัดในภาคเหนือที่เจ้าหน้าที่เดินสำรวจสามารถเดินสำรวจได้จำนวนแปลงมากที่สุดตามลำดับ ได้แก่ จังหวัดอุตรดิตถ์ ลำปางและจังหวัดน่าน และน้อยที่สุดตามลำดับ คือ แม่ฮ่องสอน อุทัยธานี สุโขทัย แต่อย่างไรก็ดีค่าสัดส่วนในการเดินสำรวจที่ได้นั้นมีค่าสูงกว่า 0.5 แม้ว่าจะเป็น 3 จังหวัดสุดท้ายที่ได้สัดส่วนการเดินสำรวจต่ำสุดก็ตามโดยค่าต่ำสุดยังมี ค่าสูงเท่ากับ 0.65 เมื่อพิจารณาโดยรวมของภาคเหนือแล้ว พบว่า มีค่าสัดส่วนในการเดินสำรวจโดยเฉลี่ยเท่ากับ 1.39 เทียบเป็นร้อยละ 139 ต่อเป้าหมายที่ตั้งไว้ หมายความว่า ความสามารถทางด้านเดินสำรวจโดยรวมของเจ้าหน้าที่เดินสำรวจประจำภาคเหนือ สามารถเดินสำรวจได้ร้อยละ 139 ของเป้าหมายที่ตั้งไว้

1.1.3 การวัดความสามารถด้านเดินสำรวจประจำภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

จากตาราง 7 พบว่า จังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่เจ้าหน้าที่เดินสำรวจสามารถเดินสำรวจได้จำนวนแปลงมากที่สุดตามลำดับ ได้แก่ จังหวัดขอนแก่น นครราชสีมาและจังหวัดบุรีรัมย์ และน้อยที่สุดตามลำดับคือ มุกดาหาร อานาจเจริญ ศรีสะเกษ ,ปทุมธานี แต่เป็นที่น่าสังเกตว่าในภาคตะวันออกเฉียงเหนือนี้แม้แต่ 3 จังหวัดที่มีค่าสัดส่วนการเดินสำรวจต่ำสุดก็ยังมีค่าสัดส่วนการเดินสำรวจมากกว่า 0.80 และเมื่อพิจารณาโดยรวมของภาคตะวันออกเฉียงเหนือแล้วยังพบว่า มีค่าสัดส่วนในการเดินสำรวจโดยเฉลี่ยเท่ากับ 1.08 เทียบเป็นร้อยละ 108 ต่อเป้าหมายที่ตั้งไว้หมายความว่า ความสามารถทางด้าน

เดินสำรวจโดยรวม ของเจ้าหน้าที่เดินสำรวจประจำภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สามารถเดินสำรวจได้ร้อยละ 108 ของเป้าหมายที่ตั้งไว้

1.1.4 การวัดความสามารถด้านเดินสำรวจประจำภาคใต้

จากตาราง 8 พบว่า จังหวัดในภาคใต้ที่เจ้าหน้าที่เดินสำรวจสามารถเดินสำรวจได้จำนวนแปลงมากที่สุดตามลำดับ ได้แก่ จังหวัดกระบี่ สงขลา ปัตตานี และน้อยที่สุดตามลำดับ คือ ระนอง สุราษฎร์ธานี ยะลา แต่ เป็นที่น่าสังเกตว่าในภาคใต้นี้แม้แต่ 3 จังหวัดที่มีค่าสัดส่วนการเดินสำรวจต่ำสุดก็ยังมีค่าสัดส่วนการเดินสำรวจมากกว่า 0.70 และเมื่อพิจารณาโดยรวมของภาคใต้แล้วยังพบว่า มีค่าสัดส่วนในการเดินสำรวจโดยเฉลี่ยเท่ากับ 1.80 เทียบเป็นร้อยละ 106 ต่อเป้าหมายที่ตั้งไว้ หมายความว่า ความสามารถทางด้านเดินสำรวจโดยรวมของเจ้าหน้าที่เดินสำรวจประจำภาคใต้ สามารถเดินสำรวจได้ร้อยละ 106 ของเป้าหมายที่ตั้งไว้

1.1.5 การเปรียบเทียบความสามารถด้านเดินสำรวจรายภาค

จากตาราง 9 พบว่า ความสามารถด้านการเดินสำรวจของทุกภาคประเทศไทย ปีงบประมาณ พ.ศ. 2547 นี้มีค่ามากกว่าร้อยละ 70 หมายความว่าทุกภาคของประเทศไทย เจ้าหน้าที่เดินสำรวจสามารถเดินสำรวจได้เกินกว่าร้อยละ 70 ของเป้าหมายที่ตั้งไว้ และหากพิจารณาโดยรวมในระดับภาคจะสามารถเดินสำรวจได้ร้อยละ 107.5 โดยแต่ละภาค ก็จะมีค่าสัดส่วนความสามารถในการเดินสำรวจไม่แตกต่างกันมากนักสามารถเรียงลำดับความสามารถจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ ภาคกลาง

1.2 การวัดความสามารถด้านเดินสำรวจประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2548

1.2.1 การวัดความสามารถด้านเดินสำรวจประจำภาคกลาง

จากตาราง 5 พบว่าจังหวัดในภาคกลางที่เจ้าหน้าที่เดินสำรวจสามารถเดินสำรวจได้จำนวนแปลงมากที่สุดตามลำดับ ได้แก่ จังหวัดลพบุรี เพชรบุรีและจังหวัดกาญจนบุรี และน้อยที่สุดตามลำดับ คือ ตรวต ราชบุรี สุพรรณบุรี แต่อย่างไรก็ดีค่าสัดส่วนในการเดินสำรวจที่ได้นั้นมีค่าสูงกว่า 0.6 แม้ว่าจะเป็น 3 จังหวัดสุดท้ายที่ได้สัดส่วนการเดินสำรวจต่ำสุดก็ตาม เมื่อพิจารณาโดยรวมของภาคกลางแล้ว พบว่า มีค่าสัดส่วนในการเดินสำรวจโดยเฉลี่ยเท่ากับ 0.64 เทียบเป็นร้อยละ 64 ต่อเป้าหมายที่ตั้งไว้ หมายความว่า ความสามารถทางด้านเดินสำรวจโดยรวมของเจ้าหน้าที่เดินสำรวจประจำภาคกลาง สามารถเดินสำรวจได้ร้อยละ 64 ของเป้าหมายที่ตั้งไว้

1.2.2 การวัดความสามารถด้านเดินสำรวจประจำภาคเหนือ

จากตาราง 6 พบว่า จังหวัดในภาคเหนือที่เจ้าหน้าที่เดินสำรวจสามารถเดินสำรวจ ได้จำนวนแปลงมากที่สุดตามลำดับ ได้แก่ จังหวัดกำแพงเพชร เพชรบูรณ์และจังหวัดลำพูนและน้อยที่สุดตามลำดับคือ พิจิตร แม่ฮ่องสอน อุทัยธานี แต่อย่างไรก็ตามค่าสัดส่วนในการเดินสำรวจที่ได้นั้นมีค่าสูงกว่า 0.6 แม้ว่าจะเป็น 3 จังหวัดสุดท้ายที่ได้สัดส่วนการเดินสำรวจต่ำสุดก็ตาม เมื่อพิจารณาโดยรวมของภาคเหนือแล้ว พบว่า มีค่าสัดส่วนในการเดินสำรวจโดยเฉลี่ยเท่ากับ 0.91 เทียบเป็นร้อยละ 91 ต่อเป้าหมายที่ตั้งไว้ หมายความว่าความสามารถทางด้านเดินสำรวจโดยรวมของเจ้าหน้าที่เดินสำรวจประจำภาคเหนือ สามารถเดินสำรวจได้ร้อยละ 91 ของเป้าหมายที่ตั้งไว้

1.2.3 การวัดความสามารถด้านเดินสำรวจประจำภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

จากตาราง 7 พบว่า จังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่เจ้าหน้าที่เดินสำรวจสามารถเดินสำรวจได้จำนวนแปลงมากที่สุดตามลำดับ ได้แก่ จังหวัดขอนแก่น อุตรดิตถ์ และจังหวัดร้อยเอ็ด และน้อยที่สุดตามลำดับ คือ หนองบัวลำภู ศรีสะเกษ บุรีรัมย์ แต่เป็นที่น่าสังเกตว่าในภาคตะวันออกเฉียงเหนือนี้แม้แต่ 3 จังหวัดที่มีค่าสัดส่วนการเดินสำรวจต่ำสุดก็ยังมีค่าสัดส่วนการเดินสำรวจมากกว่า 0.75 และเมื่อพิจารณาโดยรวมของภาคตะวันออกเฉียงเหนือแล้วยังพบว่า มีค่าสัดส่วนในการเดินสำรวจโดยเฉลี่ยเท่ากับ 1.04 เทียบเป็นร้อยละ 104 ต่อเป้าหมายที่ตั้งไว้ หมายความว่า ความสามารถทางด้านเดินสำรวจโดยรวมของเจ้าหน้าที่เดินสำรวจประจำภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สามารถเดินสำรวจได้ร้อยละ 104 ของเป้าหมายที่ตั้งไว้

1.2.4 การวัดความสามารถด้านเดินสำรวจประจำภาคใต้

จากตาราง 8 พบว่าจังหวัดในภาคใต้ที่เจ้าหน้าที่เดินสำรวจสามารถเดินสำรวจได้จำนวนแปลงมากที่สุดตามลำดับ ได้แก่ จังหวัดสงขลา สตูลและนครศรีธรรมราช และน้อยที่สุดตามลำดับ คือ ภูเก็ต ชุมพร พังงา สำหรับค่าสัดส่วนที่ได้มีความแตกต่างกันมากระหว่างค่ามากและค่าน้อย เมื่อพิจารณาโดยรวมของภาคใต้แล้วยังพบว่า มีค่าสัดส่วนในการเดินสำรวจโดยเฉลี่ยเท่ากับ 0.62 เทียบเป็นร้อยละ 62 ต่อเป้าหมายที่ตั้งไว้ หมายความว่าความสามารถทางด้านเดินสำรวจโดยรวมของเจ้าหน้าที่เดินสำรวจประจำภาคใต้ สามารถเดินสำรวจได้ร้อยละ 62 ของเป้าหมายที่ตั้งไว้

1.2.5 การเปรียบเทียบความสามารถด้านเดินสำรวจรายภาค

จากตาราง 9 พบว่า ความสามารถด้านการเดินสำรวจของทุกภาคประเทศในปีงบประมาณ .ศ.2548 นี้มีค่ามากกว่า ร้อยละ 60 หมายความว่าทุกภาคของประเทศไทย เจ้าหน้าที่เดินสำรวจสามารถเดินสำรวจได้เกินกว่าร้อยละ 60 ของเป้าหมายที่ตั้งไว้และหาก

พิจารณาโดยรวมในระดับภาคจะสามารถเดินสำรวจได้ร้อยละ 80.25 โดยแต่ละภาคก็จะมีค่าสัดส่วนความสามารถในการเดินสำรวจไม่แตกต่างกันมากนักสามารถเรียงลำดับความสามารถจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคใต้

1.3 การวัดความสามารถด้านเดินสำรวจประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2549

1.3.1 การวัดความสามารถด้านเดินสำรวจประจำภาคกลาง

จากตาราง 5 พบว่า จังหวัดในภาคกลาง ที่เจ้าหน้าที่เดินสำรวจสามารถเดินสำรวจได้จำนวนแปลงมากที่สุดตามลำดับ ได้แก่ จังหวัดจันทบุรี ปราจีนบุรีและจังหวัดชลบุรี และน้อยที่สุดตามลำดับ คือ ลพบุรี ตราด สระแก้ว ค่าสัดส่วนในการเดินสำรวจที่ได้มีมากกว่า 0.5 ยกเว้นจังหวัดลพบุรีและตราด เมื่อพิจารณาโดยรวมของภาคกลางแล้ว พบว่า มีค่าสัดส่วนในการเดินสำรวจโดยเฉลี่ยเท่ากับ 0.57 เทียบเป็นร้อยละ 57 ต่อเป้าหมายที่ตั้งไว้ หมายความว่า ความสามารถทางด้านเดินสำรวจโดยรวมของเจ้าหน้าที่เดินสำรวจประจำภาคกลาง สามารถเดินสำรวจได้ร้อยละ 57 ของเป้าหมายที่ตั้งไว้

1.3.2 การวัดความสามารถด้านเดินสำรวจประจำภาคเหนือ

จากตาราง 6 พบว่า จังหวัดในภาคเหนือที่เจ้าหน้าที่เดินสำรวจสามารถเดินสำรวจได้จำนวนแปลงมากที่สุดตามลำดับ ได้แก่ จังหวัดนครสวรรค์ ลำปางและจังหวัดเพชรบูรณ์ และน้อยที่สุดตามลำดับ คือ น่าน อุทัยธานี ตาก แต่อย่างไรก็ตามค่าสัดส่วนในการเดินสำรวจที่ได้นั้นมีค่าสูงกว่า 0.7 แม้ว่าจะเป็น 3 จังหวัดสุดท้ายที่ได้สัดส่วนการเดินสำรวจต่ำสุดก็ตาม เมื่อพิจารณาโดยรวมของภาคเหนือแล้ว พบว่า มีค่าสัดส่วนในการเดินสำรวจโดยเฉลี่ยเท่ากับ 0.90 เทียบเป็นร้อยละ 90 ต่อเป้าหมายที่ตั้งไว้ หมายความว่า ความสามารถทางด้านเดินสำรวจโดยรวมของเจ้าหน้าที่เดินสำรวจประจำภาคเหนือ สามารถเดินสำรวจได้ร้อยละ 90 ของเป้าหมายที่ตั้งไว้

1.3.3 การวัดความสามารถด้านเดินสำรวจประจำภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

จากตาราง 7 พบว่า จังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่เจ้าหน้าที่เดินสำรวจ สามารถเดินสำรวจได้จำนวนแปลงมากที่สุดตามลำดับ ได้แก่ จังหวัดขอนแก่น อุตรดิตถ์ และจังหวัดร้อยเอ็ด และน้อยที่สุดตามลำดับ คือ หนองคาย ศรีสะเกษ บุรีรัมย์ แต่เป็นที่น่าสังเกตว่าในภาคตะวันออกเฉียงเหนือนี้แม้แต่ 3 จังหวัดที่มีค่าสัดส่วนการเดินสำรวจต่ำสุดก็ยังมีค่าสัดส่วนการเดินสำรวจมากกว่า 0.5 และเมื่อพิจารณาโดยรวมของภาคตะวันออกเฉียงเหนือแล้วยังพบว่า มีค่าสัดส่วนในการเดินสำรวจโดยเฉลี่ยเท่ากับ 1.05 เทียบเป็นร้อยละ 105 ต่อเป้าหมายที่ตั้งไว้ หมายความว่า ความสามารถทางด้านเดินสำรวจ

โดยรวมของเจ้าหน้าที่เดินสำรวจประจำภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สามารถเดินสำรวจได้ร้อยละ 105 ของเป้าหมายที่ตั้งไว้

1.3.4 การวัดความสามารถด้านเดินสำรวจประจำภาคใต้

จากตาราง 8 พบว่า จังหวัดในภาคใต้ที่เจ้าหน้าที่เดินสำรวจสามารถเดินสำรวจได้จำนวนแปลงมากที่สุดตามลำดับ ได้แก่ จังหวัดนราธิวาส กระบี่และสุราษฎร์ธานี และน้อยที่สุดตามลำดับ คือ ยะลา สตูล ปัตตานี สำหรับค่าสัดส่วนที่ได้มีความแตกต่างกันมากระหว่างค่ามากและค่าน้อย เมื่อพิจารณาโดยรวมของภาคใต้แล้วยังพบว่า มี ค่าสัดส่วนในการเดินสำรวจโดยเฉลี่ยเท่ากับ 0.70 เทียบเป็นร้อยละ 70 ต่อเป้าหมายที่ตั้งไว้ หมายความว่า ความสามารถทางด้านเดินสำรวจโดยรวมของเจ้าหน้าที่เดินสำรวจประจำภาคใต้ สามารถเดินสำรวจได้ร้อยละ 70 ของเป้าหมายที่ตั้งไว้

1.3.5 การเปรียบเทียบความสามารถด้านเดินสำรวจรายภาค

จากตาราง 9 พบว่า ความสามารถด้านการเดินสำรวจของ ทุกภาคของประเทศในปีงบประมาณ พ.ศ. 2548 ส่วนใหญ่มีค่ามากกว่าร้อยละ 70 หมายความว่าส่วนใหญ่ทุกภาคของประเทศไทยเจ้าหน้าที่เดินสำรวจสามารถเดินสำรวจได้เกินกว่าร้อยละ 70 ของเป้าหมายที่ตั้งไว้ ยกเว้นภาคกลาง และหากพิจารณาโดยรวมในระดับภาคจะสามารถเดินสำรวจได้ร้อยละ 80.5 โดยแต่ละภาคก็จะมีค่าสัดส่วนความสามารถในการเดินสำรวจไม่แตกต่างกันมากยกเว้นภาคกลาง สามารถเรียงลำดับความสามารถจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคกลาง

ตาราง 5 ผลการดำเนินงาน 3 จังหวัด ที่มีค่าสูงสุด และ 3 จังหวัด ที่มีค่าต่ำสุด ที่ได้ผลการดำเนินงาน

รายการ	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2547		ปีงบประมาณ พ.ศ. 2548		ปีงบประมาณ พ.ศ.2549	
	จังหวัด	ค่าสัดส่วน	จังหวัด	ค่าสัดส่วน	จังหวัด	ค่าสัดส่วน
3 จังหวัด สูงสุด						
1	ชัยนาท	1.22	ลพบุรี	1.39	จันทบุรี	1.44
2	กาญจนบุรี	1.21	เพชรบุรี	1.35	ปราจีนบุรี	1.42
3	ระยอง	1.06	กาญจนบุรี	1.17	ชลบุรี	1.24
3จังหวัด ต่ำสุด						
1	นนทบุรี	0.23	ตราด	0.69	ลพบุรี	0.44
2	ปทุมธานี	0.24	ราชบุรี	0.74	ตราด	0.47
3	สมุทรปราการ	0.45	สุพรรณบุรี	0.82	สระแก้ว	0.5

ตาราง 6 ผลการดำเนินงาน 3 จังหวัด ที่มีค่าสูงสุด และ 3 จังหวัด ที่มีค่าต่ำสุด ที่ได้ผลการดำเนินงานด้านเดินสำรวจสูงสุดและต่ำสุดประจำภาคเหนือ

รายการ	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2547		ปีงบประมาณ พ.ศ. 2548		ปีงบประมาณ พ.ศ. 2549	
	จังหวัด	ค่าสัดส่วน	จังหวัด	ค่าสัดส่วน	จังหวัด	ค่าสัดส่วน
3 จังหวัด สูงสุด						
1	อุตรดิตถ์	7.97	กำแพงเพชร	1.41	นครสวรรค์	1.15
2	ลำปาง	1.34	เพชรบูรณ์	1.35	ลำปาง	1.13
3	น่าน	1.28	ลำพูน	1.22	เพชรบูรณ์	1.12
3จังหวัด ต่ำสุด						
1	แม่ฮ่องสอน	0.65	พิจิตร	0.65	น่าน	0.71
2	อุทัยธานี	0.67	แม่ฮ่องสอน	0.67	อุทัยธานี	0.76
3	สุโขทัย	0.8	อุทัยธานี	0.82	ตาก	0.84

ตาราง 7 ผลการดำเนินงาน 3 จังหวัด ที่มีค่าสูงสุด และ 3 จังหวัด ที่มีค่าต่ำสุด ที่ได้ผลการดำเนินงานด้านเดินสำรวจสูงสุดและต่ำสุดประจำภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

รายการ	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2547		ปีงบประมาณ พ.ศ. 2548		ปีงบประมาณ พ.ศ. 2549	
	จังหวัด	ค่าสัดส่วน	จังหวัด	ค่าสัดส่วน	จังหวัด	ค่าสัดส่วน
3 จังหวัดสูงสุด						
1	ขอนแก่น	1.42	ขอนแก่น	1.41	ขอนแก่น	1.43
2	นครราชสีมา	1.25	อุดรธานี	1.23	อุดรธานี	1.33
3	บุรีรัมย์	1.24	ร้อยเอ็ด	1.17	ร้อยเอ็ด	1.16
3 จังหวัดต่ำสุด						
1	มุกดาหาร	0.83	หนองบัวลำภู	0.75	หนองคาย	0.51
2	อำนาจเจริญ	0.88	ศรีสะเกษ	0.77	ศรีสะเกษ	0.81
3	ชัยภูมิ	0.91	บุรีรัมย์	0.79	บุรีรัมย์	0.87

ตาราง 8 ผลการดำเนินงาน 3 จังหวัด สูงสุด และ 3 จังหวัด ต่ำสุด ที่ได้ผลการดำเนินงาน
ด้านเดินสำรวจสูงสุดและต่ำสุดประจำภาคใต้

รายการ	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2547		ปีงบประมาณ พ.ศ. 2548		ปีงบประมาณ พ.ศ. 2549	
	จังหวัด	ค่าสัดส่วน	จังหวัด	ค่าสัดส่วน	จังหวัด	ค่าสัดส่วน
3 จังหวัดสูงสุด						
1	กระบี่	2.82	สงขลา	1.15	นราธิวาส	1.5
2	สงขลา	1.25	สตูล	1.09	กระบี่	1.11
3	ปัตตานี	1.16	นครศรีธรรมราช	1.01	สุราษฎร์ธานี	1.08
3 จังหวัดต่ำสุด						
1	ระนอง สุราษฎร์	0.7	ภูเก็ต	0.08	ยะลา	0.22
2	ธานี	0.76	ชุมพร	0.44	สตูล	0.32
3	ยะลา	0.79	พังงา	0.49	ปัตตานี	0.39

ตาราง 9 ค่าสัดส่วนและร้อยละในการเดินสำรวจของแต่ละภาค

ภาค	2547		2548		2549	
	สัดส่วน	ร้อยละ	สัดส่วน	ร้อยละ	สัดส่วน	ร้อยละ
กลาง	0.77	77	0.64	64	0.57	57
เหนือ	1.39	139	0.91	91	0.9	90
ตะวันออกเฉียงเหนือ	1.08	108	1.04	104	1.05	105
ใต้	1.06	106	0.62	62	0.7	70

ตอนที่ 2 การวัดความสามารถด้านการลงนาม

2.1 การวัดความสามารถด้านการลงนามประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2547

2.1.1 การวัดความสามารถด้านการลงนามประจำภาคกลาง

จากตาราง 10 พบว่า จังหวัดในภาคกลางที่เจ้าหน้าที่ลงนามสามารถลงนามได้จำนวนแปลงมากที่สุดตามลำดับ ได้แก่ จังหวัดสระแก้ว ชลบุรีและจังหวัด สุพรรณบุรี และน้อยที่สุดตามลำดับ คือ อ่างทอง สมุทรสาคร สมุทรปราการ ค่าสัดส่วนในการลงนามที่ได้นั้นมีค่าต่ำไม่เกิน 0.68 เมื่อพิจารณาโดยรวมของภาคกลางแล้ว พบว่า มีค่าสัดส่วนในการลงนามโดยเฉลี่ยเท่ากับ 0.18 เทียบเป็นร้อยละ 18 ต่อเป้าหมายที่ตั้งไว้ หมายความว่า ความสามารถทางด้านลงนามโดยรวมของเจ้าหน้าที่ลงนามประจำภาคกลาง สามารถลงนามได้ร้อยละ 18 ของเป้าหมายที่ตั้งไว้

2.1.2 การวัดความสามารถด้านการลงนามประจำภาคเหนือ

จากตาราง 11 พบว่า จังหวัดในภาคเหนือที่เจ้าหน้าที่ลงนามสามารถลงนามได้จำนวนแปลงมากที่สุดตามลำดับ ได้แก่ แกะ จังหวัดตาก จังหวัดลำปางและแพร่ และน้อยที่สุดตามลำดับ คือ อุตรดิตถ์ ลำพูน แม่ฮ่องสอน ค่าสัดส่วนในการลงนามที่ได้นั้นมีค่าต่ำไม่เกิน 0.54 เมื่อพิจารณาโดยรวมของภาคเหนือแล้ว พบว่า มีค่าสัดส่วนในการลงนามโดยเฉลี่ยเท่ากับ 0.22 เทียบเป็นร้อยละ 22 ต่อเป้าหมายที่ตั้งไว้ หมายความว่า ความสามารถทางด้านลงนามโดยรวมของเจ้าหน้าที่ลงนามประจำภาคเหนือ สามารถลงนามได้ร้อยละ 22 ของเป้าหมายที่ตั้งไว้

2.1.3 การวัดความสามารถด้านการลงนามประจำภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

จากตาราง 12 พบว่า จังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่เจ้าหน้าที่ลงนามสามารถลงนามได้จำนวนแปลงมากที่สุดตามลำดับได้แก่ จังหวัดอุบลราชธานี นครพนม และจังหวัด มหาสารคาม และน้อยที่สุดตามลำดับ คือ บุรีรัมย์ กาบพลินธุ์ หนองคาย ค่าสัดส่วนในการลงนามที่ได้นั้นมีค่าต่ำไม่เกิน 0.56 เมื่อพิจารณาโดยรวมของภาคตะวันออกเฉียงเหนือแล้ว พบว่า มีค่าสัดส่วนในการลงนามโดยเฉลี่ยเท่ากับ 0.32 เทียบเป็นร้อยละ 32 ต่อเป้าหมายที่ตั้งไว้ หมายความว่า ความสามารถทางด้านลงนามโดยรวมของเจ้าหน้าที่ลงนามประจำภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สามารถลงนามได้ร้อยละ 32 ของเป้าหมายที่ตั้งไว้

2.1.4 การวัดความสามารถด้านลงนามประจำภาคใต้

จากตาราง 13 พบว่า จังหวัดในภาคใต้ที่เจ้าหน้าที่ลงนามสามารถลงนามได้จำนวนแปลงมากที่สุดตามลำดับ ได้แก่ จังหวัด นครศรีธรรมราช สงขลาและตรังพัทลุง และน้อยที่สุดตามลำดับ คือ พังงา ระนอง สตูล กระบี่ ค่าสัดส่วนการลงนามส่วนใหญ่มีค่าไม่

เกิน 0.65 เมื่อพิจารณาโดยรวมของภาคใต้แล้วยังพบว่า มีค่าสัดส่วนในการลงนาม โดยเฉลี่ย เท่ากับ 0.29 เทียบเป็นร้อยละ 29 ต่อเป้าหมายที่ตั้งไว้ หมายความว่า ความสามารถทางด้าน ลงนามโดยรวมของเจ้าหน้าที่ลงนาม ประจำภาคใต้ สามารถลงนาม ได้ร้อยละ 29 ของ เป้าหมายที่ตั้งไว้

2.1.5 การเปรียบเทียบความสามารถด้านลงนามรายภาค

จากตาราง 14 พบว่า ความสามารถด้านการลงนามของทุกภาคของประเทศ ในปีงบประมาณ พ .ศ. 2547 นี้ค่าสัดส่วนการลงนามสูงสุดของแต่ละภาคมีค่า ไม่เกินร้อยละ 29 หมายความว่าทุกภาคของประเทศไทยเจ้าหน้าที่ลงนามสามารถลงนามได้ไม่เกินร้อยละ 29 ของเป้าหมายที่ตั้งไว้ และหากพิจารณาโดยรวมในระดับภาคจะสามารถลงนามได้ร้อยละ 25.25 โดยแต่ละภาคก็จะมีค่าสัดส่วนความสามารถในการลงนามไม่แตกต่างกันมากนัก สามารถเรียงลำดับความสามารถจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ ภาคเหนือ ภาคกลาง

2.2 การวัดความสามารถด้านลงนามประจำปีงบประมาณ พ .ศ. 2548

2.2.1 การวัดความสามารถด้านการลงนามประจำภาคกลาง

จากตาราง 10 พบว่าจังหวัดในภาคกลางที่เจ้าหน้าที่ลงนามสามารถลงนามได้ จำนวนเปลี่ยนแปลงมากที่สุดตามลำดับได้แก่ จังหวัดกาญจนบุรี ราชบุรีและจังหวัดปราจีนบุรี เพชรบุรีและน้อยที่สุดตามลำดับ คือ สระบุรี สุพรรณบุรี สระแก้ว ค่าสัดส่วนในการลงนามที่ ได้มีค่าแตกต่างกันมาก เมื่อพิจารณาโดยรวมของภาคกลางแล้ว พบว่า มีค่าสัดส่วนในการ ลงนามโดยเฉลี่ยเท่ากับ 0.27 เทียบเป็นร้อยละ 27 ต่อเป้าหมายที่ตั้งไว้ หมายความว่า ความสามารถทางด้านลงนามโดยรวมของเจ้าหน้าที่ลงนามประจำภาคกลาง สามารถลงนาม ได้ร้อยละ 27 ของเป้าหมายที่ตั้งไว้

2.2.2 การวัดความสามารถด้านการลงนามประจำภาคเหนือ

จากตาราง 11 พบว่าจังหวัดในภาคเหนือที่เจ้าหน้าที่ลงนามสามารถลงนามได้ จำนวนเปลี่ยนแปลงมากที่สุดตามลำดับ ได้แก่ จังหวัดลำปาง เพชรบูรณ์และจังหวัดแพร่ น่าน และ น้อยที่สุดตามลำดับ คือ พะเยา กำแพงเพชร อุตรดิตถ์ พิจิตร ค่าสัดส่วนที่ได้ในการลงนาม มีค่าแตกต่างกันมาก เมื่อพิจารณาโดยรวมของภาคเหนือแล้ว พบว่า มีค่าสัดส่วนในการลง นามโดยเฉลี่ยเท่ากับ 0.40 เทียบเป็นร้อยละ 40 ต่อเป้าหมายที่ตั้งไว้ หมายความว่า ความสามารถทางด้านลงนามโดยรวมของเจ้าหน้าที่ลงนามประจำภาคเหนือ สามารถลงนาม ได้ร้อยละ 40 ของเป้าหมายที่ตั้งไว้

2.2.3 การวัดความสามารถด้านลงนามประจำภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

จากตาราง 12 พบว่า จังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่เจ้าหน้าที่ลงนามสามารถลงนามได้จำนวนแปลงมากที่สุดตามลำดับ ได้แก่ จังหวัดนครราชสีมา ร้อยเอ็ด และจังหวัดชัยภูมิ และน้อยที่สุดตามลำดับ คือ อำนาจเจริญ กาฬสินธุ์ นครพนม ค่าสัดส่วนการลงนามมีความแตกต่างกันมาก และเมื่อพิจารณาโดยรวมของภาคตะวันออกเฉียงเหนือแล้วยังพบว่า มีค่าสัดส่วนในการลงนามโดยเฉลี่ยเท่ากับ 0.48 เทียบเป็นร้อยละ 48 ต่อเป้าหมายที่ตั้งไว้ หมายความว่า ความสามารถทางด้านการลงนามโดยรวมของเจ้าหน้าที่ลงนามประจำภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สามารถลงนามได้ ร้อยละ 48 ของเป้าหมายที่ตั้งไว้

2.2.4 การวัดความสามารถด้านการลงนามประจำภาคใต้

จากตาราง 13 พบว่า จังหวัดในภาคใต้ที่เจ้าหน้าที่ลงนามสามารถลงนามได้จำนวนแปลงมากที่สุดตามลำดับ ได้แก่ จังหวัดนครศรีธรรมราช พัทลุง และชุมพร และน้อยที่สุดตามลำดับ คือ สตูล กระบี่ ปัตตานี สำหรับค่าสัดส่วนที่ได้มีความแตกต่างกันมากระหว่างค่ามากและค่าน้อย เมื่อพิจารณาโดยรวมของภาคใต้แล้วยังพบว่า ค่าสัดส่วนในการลงนามโดยเฉลี่ยเท่ากับ 0.50 เทียบเป็นร้อยละ 50 ต่อเป้าหมายที่ตั้งไว้ หมายความว่า ความสามารถทางด้านการลงนามโดยรวมของเจ้าหน้าที่ลงนามประจำภาคใต้ สามารถลงนามได้ร้อยละ 50 ของเป้าหมายที่ตั้งไว้

2.2.5 การเปรียบเทียบความสามารถด้านลงนามรายภาค

จากตาราง 14 พบว่า ความสามารถด้านการลงนามของทุกภาคของประเทศในปีงบประมาณ พ.ศ. 2548 นี้มีค่าสูงสุดร้อยละ 50 หมายความว่าทุกภาคของประเทศไทยเจ้าหน้าที่เดินสำรวจสามารถเดินสำรวจได้ไม่เกินกว่าร้อยละ 50 ของเป้าหมายที่ตั้งไว้ และหากพิจารณาโดยรวมในระดับภาคจะสามารถเดินสำรวจได้ร้อยละ 41.25 โดยแต่ละภาคก็จะมีค่าสัดส่วนความสามารถในการลงนามไม่แตกต่างกันมากนักสามารถเรียงลำดับความสามารถจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ภาคใต้ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคเหนือ ภาคกลาง

2.3 การวัดความสามารถด้านการลงนามประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2549

2.3.1 การวัดความสามารถด้านการลงนามประจำภาคกลาง

จากตาราง 10 พบว่า จังหวัดในภาคกลางที่เจ้าหน้าที่ลงนามสามารถลงนามได้จำนวนแปลงมากที่สุดตามลำดับ ได้แก่ จังหวัด สระแก้ว ชลบุรี ปราจีนบุรี และน้อยที่สุดตามลำดับ คือ ตรวาศ สุพรรณบุรี จันทบุรี ค่าสัดส่วนในการลงนามที่ได้มีความแตกต่างกันมาก เมื่อพิจารณาโดยรวมของภาคกลางแล้ว พบว่า มีค่าสัดส่วนในการลงนามโดยเฉลี่ย

เท่ากับ 0.40 เทียบเป็นร้อยละ 40 ต่อเป้าหมายที่ตั้งไว้ หมายความว่า ความสามารถทางด้านลงนามโดยรวมของเจ้าหน้าที่ลงนามประจำภาคกลาง สามารถลงนามได้ร้อยละ 40 ของเป้าหมายที่ตั้งไว้

2.3.2 การวัดความสามารถด้านการลงนามประจำภาคเหนือ

จากตาราง 11 พบว่า จังหวัดในภาคเหนือที่เจ้าหน้าที่ลงนามสามารถลงนามได้จำนวนแปลงมากที่สุดตามลำดับ ได้แก่ จังหวัดเพชรบูรณ์ แพร่และจังหวัดเชียงราย และน้อยที่สุดตามลำดับ คือ พิจิตร พิษณุโลก สุโขทัย ค่าสัดส่วนในการลงนามที่ได้มีค่าแตกต่างกันมาก เมื่อพิจารณาโดยรวมของภาคเหนือแล้ว พบว่า มีค่าสัดส่วนในการลงนามโดยเฉลี่ยเท่ากับ 0.55 เทียบเป็นร้อยละ 55 ต่อเป้าหมายที่ตั้งไว้ หมายความว่า ความสามารถทางด้านลงนามโดยรวมของเจ้าหน้าที่ลงนามประจำภาคเหนือ สามารถลงนามได้ร้อยละ 55 ของเป้าหมายที่ตั้งไว้

2.3.3 การวัดความสามารถด้านการลงนามประจำภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

จากตาราง 12 พบว่า จังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่เจ้าหน้าที่ลงนามสามารถลงนามได้ จำนวนแปลงมากที่สุดตามลำดับ ได้แก่ จังหวัดหนองคาย ร้อยเอ็ด มหาสารคาม และน้อยที่สุดตามลำดับ คือ อำนาจเจริญ มุกดาหาร นครพนม ค่าสัดส่วนการลงนามที่ได้มีความแตกต่างกันมาก เมื่อพิจารณาโดยรวมของภาคตะวันออกเฉียงเหนือแล้วยังพบว่า มีค่าสัดส่วนในการลงนามโดยเฉลี่ยเท่ากับ 0.61 เทียบเป็นร้อยละ 61 ต่อเป้าหมายที่ตั้งไว้ หมายความว่า ความสามารถทางด้านลงนามโดยรวมของเจ้าหน้าที่ลงนามประจำภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สามารถลงนาม ได้ร้อยละ 61 ของเป้าหมายที่ตั้งไว้

2.3.4 การวัดความสามารถการลงนามประจำภาคใต้

จากตาราง 13 พบว่า จังหวัดในภาคใต้ที่เจ้าหน้าที่ลงนามสามารถลงนามได้จำนวนแปลงมากที่สุดตามลำดับ ได้แก่ จังหวัดสงขลา ยะลาและนคร ศรีธรรมราช และน้อยที่สุดตามลำดับ คือ พังงา กระบี่ นราธิวาส สำหรับค่าสัดส่วนที่ได้มีความแตกต่างกันมาก เมื่อพิจารณาโดยรวมของภาคใต้แล้วยังพบว่า มีค่า สัดส่วนในการลงนามโดยเฉลี่ยเท่ากับ 0.53 เทียบเป็นร้อยละ 53 ต่อเป้าหมายที่ตั้งไว้ หมายความว่า ความสามารถทางด้านลงนามโดยรวมของเจ้าหน้าที่ลงนาม ประจำภาคใต้ สามารถลงนาม ได้ร้อยละ 53 ของเป้าหมายที่ตั้งไว้

2.3.5 การเปรียบเทียบความสามารถด้านลงนามรายภาค

จากตาราง 14 พบว่าความสามารถด้านการลงนามของทุกภาคของประเทศ ในปีงบประมาณ พ .ศ. 2549 มีค่าไม่เกินร้อยละ 61 หมายความว่าส่วนใหญ่ทุกภาคของ

ประเทศไทยเจ้าหน้าที่ลงนามสามารถลงนามได้ไม่เกินกว่าร้อยละ 61 ของเป้าหมายที่ตั้งไว้ และหากพิจารณาโดยรวมในระดับภาคจะสามารถลงนามได้ร้อยละ 52.25 โดยแต่ละภาคก็จะมีค่าสัดส่วนความสามารถในการลงนามไม่แตกต่างกันมาก สามารถเรียงลำดับความสามารถจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคกลาง

ตาราง 10 ผลการดำเนินงาน 3 จังหวัด ที่มีค่าสูงสุด และ 3 จังหวัด ที่มีค่าต่ำสุดที่ได้ผลการดำเนินงานด้านการลงนามสูงสุดและต่ำสุดประจำภาคกลาง

รายการ	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2547		ปีงบประมาณ พ.ศ. 2548		ปีงบประมาณ พ.ศ. 2549	
	จังหวัด	ค่าสัดส่วน	จังหวัด	ค่าสัดส่วน	จังหวัด	ค่าสัดส่วน
3 จังหวัดสูงสุด						
1	สระแก้ว	0.68	กาญจนบุรี	0.72	สระแก้ว	0.97
2	ชลบุรี	0.58	ราชบุรี	0.63	ชลบุรี	0.9
3	สุพรรณบุรี	0.38	ปราจีนบุรี เพชรบุรี	0.54	ปราจีนบุรี	0.78
3 จังหวัดต่ำสุด						
1	อ่างทอง	0.03	สระบุรี	0.16	ตราด	0.16
2	สมุทรสาคร	0.04	สุพรรณบุรี	0.43	สุพรรณบุรี	0.32
3	สมุทรปราการ	0.06	สระแก้ว	0.44	จันทบุรี	0.43

ตาราง 11 ผลการดำเนินงาน 3 จังหวัด ที่มีค่าสูงสุด และ 3 จังหวัด ที่มีค่าต่ำสุด ที่ได้ผลการดำเนินงานด้านการลงนามสูงสุดและต่ำสุดประจำภาคเหนือ

รายการ	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2547		ปีงบประมาณ พ.ศ. 2548		ปีงบประมาณ พ.ศ. 2549	
	จังหวัด	ค่าสัดส่วน	จังหวัด	ค่าสัดส่วน	จังหวัด	ค่าสัดส่วน
3 จังหวัดสูงสุด						
1	ตาก	0.54	ลำปาง	0.76	เพชรบูรณ์	0.96
2	ลำปาง	0.39	เพชรบูรณ์ แพร่ น่าน	0.74	แพร่	0.91
3	แพร่	0.33	พะเยา	0.68	เชียงราย	0.9
3 จังหวัดต่ำสุด						
1	อุตรดิตถ์	0.04	กำแพงเพชร	0.13	พิจิตร	0.25
2	ลำพูน	0.09	อุตรดิตถ์	0.24	พิษณุโลก	0.3
3	แม่ฮ่องสอน	0.1	พิจิตร	0.28	สุโขทัย	0.33

ตาราง 12 ผลการดำเนินงาน 3 จังหวัด ที่มีค่าสูงสุด และ 3 จังหวัด ที่มีค่าต่ำสุด ที่ได้ผลการดำเนินงานด้านการลงนามสูงสุดและต่ำสุดประจำภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

รายการ	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2547		ปีงบประมาณ พ.ศ. 2548		ปีงบประมาณ พ.ศ. 2549	
	จังหวัด	ค่าสัดส่วน	จังหวัด	ค่าสัดส่วน	จังหวัด	ค่าสัดส่วน
3 จังหวัดสูงสุด						
1	อุบลราชธานี	0.56	นครราชสีมา	0.97	หนองคาย	0.98
2	นครพนม	0.55	ร้อยเอ็ด	0.89	ร้อยเอ็ด	0.93
3	มหาสารคาม	0.48	ชัยภูมิ	0.78	มหาสารคาม	0.91
3 จังหวัดต่ำสุด						
1	บุรีรัมย์	0.11	อำนาจเจริญ	0.22	อำนาจเจริญ	0.09
2	กาฬสินธุ์	0.12	กาฬสินธุ์	0.26	มุกดาหาร	0.32
3	หนองคาย	0.13	นครพนม	0.28	นครพนม	0.87

ตาราง 13 ผลการดำเนินงาน 3 จังหวัด ที่มีค่าสูงสุดและ 3 จังหวัด ที่มีค่าต่ำสุด ที่ได้ผลการดำเนินงานด้านการลงนามสูงสุดและต่ำสุดประจำภาคใต้

รายการ	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2547		ปีงบประมาณ พ.ศ. 2548		ปีงบประมาณ พ.ศ. 2549	
	จังหวัด	ค่าสัดส่วน	จังหวัด	ค่าสัดส่วน	จังหวัด	ค่าสัดส่วน
3 จังหวัด สูงสุด						
1	นครศรีธรรมราช	0.65	นครศรีธรรมราช	0.99	สงขลา	1.04
2	สงขลา	0.55	พัทลุง	0.87	ยะลา	1
3	ตรัง พัทลุง	0.49	ชุมพร	0.85	นครศรีธรรมราช	0.99
3จังหวัด ต่ำสุด						
1	ระนอง	0.03	สตูล	0.15	พังงา	0.16
2	สตูล	0.05	กระบี่	0.21	กระบี่	0.21
3	กระบี่	0.09	ปัตตานี	0.24	นราธิวาส	0.33

ตาราง 14 ค่าสัดส่วนและร้อยละในการลงนามของแต่ละภาค

ภาค	2547		2548		2549	
	สัดส่วน	ร้อยละ	สัดส่วน	ร้อยละ	สัดส่วน	ร้อยละ
กลาง	0.18	18	0.27	27	0.4	40
เหนือ	0.22	22	0.4	40	0.55	55
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	0.32	32	0.48	48	0.61	61
ใต้	0.29	29	0.5	50	0.53	53

ตอนที่ 3 การวัดความสามารถด้านการแจกแจง

3.1 การวัดความสามารถด้านการแจกแจงประจำปีงบประมาณ พ .ศ. 2547

3.1.1 การวัดความสามารถด้านการแจกแจงประจำภาคกลาง

จากตาราง 15 พบว่า จังหวัดในภาคกลางที่เจ้าหน้าที่แจกแจงสามารถแจกแจงได้จำนวนแปลงมากที่สุดตามลำดับ ได้แก่ จังหวัด ตราด นครนายก ระยอง สมุทรปราการและจังหวัดนครปฐม ,สมุทรสาคร และน้อยที่สุดตามลำดับ คือ กาญจนบุรี อัญญา สมุทรสงคราม ค่าสัดส่วนในการแจกแจงที่ได้นั้นมีค่าแตกต่างกันมากระหว่างค่ามากและค่าน้อย เมื่อพิจารณาโดยรวมของภาคกลางแล้ว พบว่า มีค่าสัดส่วนในการแจกแจงโดยเฉลี่ยเท่ากับ 0.64 เทียบเป็นร้อยละ 64 ต่อเป้าหมายที่ตั้งไว้ หมายความว่า ความสามารถทางด้านแจกแจงโดยรวมของเจ้าหน้าที่แจกแจงประจำภาคกลาง สามารถแจกแจงได้ร้อยละ 64 ของเป้าหมายที่ตั้งไว้

3.1.2 การวัดความสามารถด้านการแจกแจงประจำภาคเหนือ

จากตาราง 16 พบว่า จังหวัดในภาคเหนือที่เจ้าหน้าที่แจกแจงสามารถแจกแจงได้จำนวนแปลงมากที่สุดตามลำดับ ได้แก่ จังหวัด อุตรดิตถ์ แพร่,กำแพงเพชรและจังหวัดแม่ฮ่องสอน และน้อยที่สุดตามลำดับ คือ นครสวรรค์ พิษณุโลก ตราด ค่าสัดส่วนในการแจกแจงที่ได้มีความแตกต่างกันไม่มาก เมื่อพิจารณาโดยรวมของภาคเหนือแล้ว พบว่า มีค่าสัดส่วนในการแจกแจงโดยเฉลี่ยเท่ากับ 0.74 เทียบเป็นร้อยละ 74 ต่อเป้าหมายที่ตั้งไว้ หมายความว่า ความสามารถทางด้านแจกแจงโดยรวมของเจ้าหน้าที่แจกแจงประจำภาคเหนือ สามารถแจกแจงได้ร้อยละ 74 ของเป้าหมายที่ตั้งไว้

3.1.3 การวัดความสามารถด้านการแจกแจงประจำภาคตะวันออก ออกเฉียงเหนือ

จากตาราง 17 พบว่าจังหวัดในภาคตะวันออกออกเฉียงเหนือที่เจ้าหน้าที่แจกแจงสามารถแจกแจงได้จำนวนแปลงมากที่สุดตามลำดับ ได้แก่ จังหวัดสกลนคร นครพนม กาฬสินธุ์และน้อยที่สุดตามลำดับ คือ อำนาจเจริญ นครราชสีมา หนองบัวลำภู ค่าสัดส่วนในการแจกแจงที่ได้นั้นมีค่าแตกต่างกันไม่มาก เมื่อพิจารณาโดยรวมของภาคตะวันออกออกเฉียงเหนือแล้ว พบว่า มีค่าสัดส่วนในการแจกแจงโดยเฉลี่ยเท่ากับ 0.69 เทียบเป็นร้อยละ 69 ต่อเป้าหมายที่ตั้งไว้ หมายความว่า ความสามารถทางด้านแจกแจง โดยรวมของเจ้าหน้าที่แจกแจงประจำภาคตะวันออก ออกเฉียงเหนือ สามารถแจกแจงได้ร้อยละ 69 ของเป้าหมายที่ตั้งไว้

3.1.4 การวัดความสามารถด้านแจกโหนดประจำภาคใต้

จากตาราง 18 พบว่าจังหวัดในภาคใต้ที่เจ้าหน้าที่แจกโหนดสามารถแจกโหนดได้จำนวนแปลงมากที่สุดตามลำดับ ได้แก่ จังหวัดพังงา ระนองและตรัง และน้อยที่สุดตามลำดับ คือ ภูเก็ต ยะลา ปัตตานี ค่าสัดส่วนการแจกโหนดมีความแตกต่างกันเล็กน้อยส่วนใหญ่ค่อนข้างไปทางค่ามาก เมื่อพิจารณาโดยรวมของภาคใต้แล้วยังพบว่า มีค่าสัดส่วนในการแจกโหนดโดยเฉลี่ยเท่ากับ 0.77 เทียบเป็นร้อยละ 77 ต่อเป้าหมายที่ตั้งไว้ หมายความว่า ความสามารถทางด้านการแจกโหนดโดยรวมของเจ้าหน้าที่แจกโหนดประจำภาคใต้ สามารถแจกโหนดได้ร้อยละ 77 ของเป้าหมายที่ตั้งไว้

3.1.5 การเปรียบเทียบความสามารถด้านการแจกโหนดรายภาค

จากตาราง 19 พบว่า ความสามารถด้านการแจกโหนดของทุกภาคของประเทศในปีงบประมาณ พ.ศ. 2547 นี้ค่าสัดส่วนการแจกโหนดของแต่ละภาคมีค่าเกินร้อยละ 66 หมายความว่าทุกภาคของประเทศไทยเจ้าหน้าที่แจกโหนดสามารถแจกโหนดได้เกินร้อยละ 64 ของเป้าหมายที่ตั้งไว้ และหากพิจารณาโดยรวมในระดับภาคจะสามารถแจกโหนดได้ร้อยละ 71 โดยแต่ละภาคก็จะมีค่าสัดส่วนความสามารถในการแจกโหนดไม่แตกต่างกันมากนัก สามารถเรียงลำดับความสามารถจากมากไปหาน้อยดังนี้ ภาคใต้ ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง

3.2 การวัดความสามารถด้านแจกโหนดประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2548

3.2.1 การวัดความสามารถด้านการแจกโหนดประจำภาคกลาง

จากตาราง 15 พบว่า จังหวัดในภาคกลางที่เจ้าหน้าที่แจกโหนดสามารถแจกโหนดได้จำนวนแปลงมากที่สุดตามลำดับได้แก่ จังหวัดกาญจนบุรี สุพรรณบุรีและตราด และน้อยที่สุดตามลำดับ คือ สระบุรี เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ค่าสัดส่วนในการแจกโหนดที่ได้มีค่าแตกต่างกันมาก เมื่อพิจารณาโดยรวมของภาคกลางแล้ว พบว่า มีค่าสัดส่วนในการแจกโหนดโดยเฉลี่ยเท่ากับ 0.42 เทียบเป็นร้อยละ 42 ต่อเป้าหมายที่ตั้งไว้ หมายความว่า ความสามารถทางด้านการแจกโหนดโดยรวมของเจ้าหน้าที่แจกโหนดประจำภาคกลาง สามารถแจกโหนดได้ร้อยละ 42 ของเป้าหมายที่ตั้งไว้

3.2.2 การวัดความสามารถด้านการแจกโหนดประจำภาคเหนือ

จากตาราง 16 พบว่า จังหวัดในภาคเหนือที่เจ้าหน้าที่แจกโหนดสามารถแจกโหนดได้จำนวนแปลงมากที่สุดตามลำดับ ได้แก่ จังหวัดอุทัยธานีและเชียงราย อุดรดิตถ์และแพร่ พะเยา และน้อยที่สุดตามลำดับ คือ แม่ฮ่องสอน กำแพงเพชร ตาก ค่าสัดส่วนที่ได้

ในการแจกโหนดมีค่าแตกต่างกันมาก เมื่อพิจารณาโดยรวมของภาคเหนือแล้ว พบว่า มีค่าสัดส่วนในการแจกโหนด โดยเฉลี่ยเท่ากับ 0.60 เทียบเป็นร้อยละ 60 ต่อเป้าหมายที่ตั้งไว้ หมายความว่า ความสามารถทางด้านแจกโหนดโดยรวมของเจ้าหน้าที่ แจกโหนดประจำภาคเหนือ สามารถแจกโหนดได้ร้อยละ 60 ของเป้าหมายที่ตั้งไว้

3.2.3 การวัดความสามารถด้านแจกโหนดประจำภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

จากตาราง 17 พบว่า จังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่เจ้าหน้าที่แจกโหนดสามารถแจกโหนดได้จำนวนเปลี่ยนแปลงมากที่สุดตามลำดับ ได้แก่ จังหวัดมหาสารคาม มุกดาหาร และจังหวัดนครราชสีมา และน้อยที่สุดตามลำดับ คือ อำนาจเจริญ อุบลราชธานี สุรินทร์ ค่าสัดส่วนการแจกโหนด มีความแตกต่างกันมาก และเมื่อพิจารณาโดยรวมของภาคตะวันออกเฉียงเหนือแล้วยังพบว่า มีค่าสัดส่วนในการแจกโหนด โดยเฉลี่ยเท่ากับ 0.77 เทียบเป็นร้อยละ 77 ต่อเป้าหมายที่ตั้งไว้ หมายความว่า ความสามารถทางด้านแจกโหนดโดยรวมของเจ้าหน้าที่แจกโหนด ประจำภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สามารถแจกโหนด ได้ร้อยละ 77 ของเป้าหมายที่ตั้งไว้

3.2.4 การวัดความสามารถด้านการแจกโหนดประจำภาคใต้

จากตาราง 18 พบว่า จังหวัดในภาคใต้ที่เจ้าหน้าที่แจกโหนดสามารถแจกโหนดได้จำนวนเปลี่ยนแปลงมากที่สุดตามลำดับ ได้แก่ จังหวัดสตูล นครศรีธรรมราช ตรัง และน้อยที่สุดตามลำดับ คือ พังงา ยะลา สุราษฎร์ธานี สำหรับค่าสัดส่วนที่ได้มีความแตกต่างกันไม่มาก เมื่อพิจารณาโดยรวมของภาคใต้แล้วยังพบว่า ค่าสัดส่วนในการแจกโหนดโดยเฉลี่ยเท่ากับ 0.73 เทียบเป็นร้อยละ 73 ต่อเป้าหมายที่ตั้งไว้ หมายความว่า ความสามารถทางด้านแจกโหนดโดยรวมของเจ้าหน้าที่แจกโหนดประจำภาคใต้ สามารถแจกโหนด ได้ร้อยละ 73 ของเป้าหมายที่ตั้งไว้

3.2.5 การเปรียบเทียบความสามารถด้านแจกโหนดรายภาค

จากตาราง 19 พบว่าความสามารถด้านการแจกโหนดของทุกภาคของประเทศ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2548 นี้มีค่าการแจกโหนดอยู่ระหว่างร้อยละ 42 ถึง 73 หมายความว่า ทุกภาคของประเทศไทยเจ้าหน้าที่แจกโหนดสามารถแจกโหนด ได้ในระดับที่แตก ต่างกันในแต่ละภาค และหากพิจารณาโดยรวมในระดับภาคจะสามารถแจกโหนดได้ร้อยละ 63 โดยแต่ละภาคก็จะมีค่าสัดส่วนความสามารถในการแจกโหนดไม่แตกต่างกันมากนักสามารถเรียงลำดับความสามารถจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ ภาคเหนือ ภาคกลาง

3.3 การวัดความสามารถด้านการแจกแจงโหนดประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2549

3.3.1 การวัดความสามารถด้านการแจกแจงโหนดประจำภาคกลาง

จากตาราง 15 พบว่า จังหวัดในภาคกลางที่เจ้าหน้าที่แจกแจงโหนดสามารถแจกแจงโหนดได้จำนวนแปลงมากที่สุดตามลำดับ ได้แก่ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ราชบุรี ศรีสะเกษ และน้อยที่สุดตามลำดับ คือ ตราด ชัยนาท สุพรรณบุรี ค่าสัดส่วนในการแจกแจงโหนดที่ได้มีความแตกต่างกันมาก เมื่อพิจารณาโดยรวมของภาคกลางแล้ว พบว่า มีค่าสัดส่วนในการแจกแจงโหนดโดยเฉลี่ยเท่ากับ 0.24 เทียบเป็นร้อยละ 24 ต่อเป้าหมายที่ตั้งไว้ หมายความว่า ความสามารถทางด้านแจกแจงโหนดโดยรวมของเจ้าหน้าที่แจกแจงโหนดประจำภาคกลาง สามารถแจกแจงโหนดได้ร้อยละ 24 ของเป้าหมายที่ตั้งไว้

3.3.2 การวัดความสามารถด้านการแจกแจงโหนดประจำภาคเหนือ

จากตาราง 16 พบว่า จังหวัดในภาคเหนือที่เจ้าหน้าที่แจกแจงโหนดสามารถแจกแจงโหนดได้จำนวนแปลงมากที่สุดตามลำดับ ได้แก่ จังหวัดเพชรบูรณ์ ลำปาง แพร่ และน้อยที่สุดตามลำดับ คือ พิจิตร อุทัยธานี นครสวรรค์ ค่าสัดส่วนในการแจกแจงโหนดที่ได้มีค่าแตกต่างกันมาก เมื่อพิจารณาโดยรวมของภาคเหนือแล้ว พบว่า มีค่าสัดส่วนในการแจกแจงโหนดโดยเฉลี่ยเท่ากับ 0.52 เทียบเป็นร้อยละ 52 ต่อเป้าหมายที่ตั้งไว้ หมายความว่า ความสามารถทางด้านแจกแจงโหนดโดยรวมของเจ้าหน้าที่แจกแจงโหนดประจำภาคเหนือ สามารถแจกแจงโหนดได้ร้อยละ 52 ของเป้าหมายที่ตั้งไว้

3.3.3 การวัดความสามารถด้านการแจกแจงโหนด ประจำภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

จากตาราง 17 พบว่าจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่เจ้าหน้าที่แจกแจงโหนดสามารถแจกแจงโหนดได้จำนวนแปลงมากที่สุดตามลำดับ ได้แก่ จังหวัดมุกดาหาร มหาสารคาม นครพนมและน้อยที่สุดตามลำดับ คือ ขอนแก่น หนองบัวลำภู เลย ค่าสัดส่วนการแจกแจงโหนดที่ได้มีความแตกต่างกันเล็กน้อย เมื่อพิจารณาโดยรวมของภาคตะวันออกเฉียงเหนือแล้วยังพบว่า มีค่าสัดส่วนในการแจกแจงโหนดโดยเฉลี่ยเท่ากับ 0.69 เทียบเป็นร้อยละ 69 ต่อเป้าหมายที่ตั้งไว้ หมายความว่า ความสามารถทางด้านแจกแจงโหนดโดยรวมของเจ้าหน้าที่แจกแจงโหนด ประจำภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สามารถแจกแจงโหนด ได้ร้อยละ 69 ของเป้าหมายที่ตั้งไว้

3.3.4 การวัดความสามารถการแจกแจงโหนดประจำภาคใต้

จากตาราง 18 พบว่าจังหวัดในภาคใต้ที่เจ้าหน้าที่แจกแจงโหนด สามารถแจกแจงโหนด ได้จำนวนแปลงมากที่สุดตามลำดับ ได้แก่ จังหวัดนครศรีธรรมราช พัทลุง ตรัง และ

น้อยที่สุดตามลำดับ คือ ปี ตตานี นราธิวาส สุราษฎร์ธานี สำหรับค่าสัดส่วนที่ได้มีความแตกต่างกันไม่มาก เมื่อพิจารณาโดยรวมของภาคได้แล้วยังพบว่า มีค่าสัดส่วนในการแจกโหนดโดยเฉลี่ยเท่ากับ 0.49 เทียบเป็นร้อยละ 49 ต่อเป้าหมายที่ตั้งไว้ หมายความว่าความสามารถทางด้านแจกโหนดโดยรวมของเจ้าหน้าที่แจกโหนด ประจำภาคใต้ สามารถแจกโหนดได้ร้อยละ 49 ของเป้าหมายที่ตั้งไว้

3.3.5 การเปรียบเทียบความสามารถด้านแจกโหนดรายภาค

จากตาราง 19 พบว่า ความสามารถด้านการแจกโหนดของทุกภาคของประเทศ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2549 มีค่าแตกต่างกันไม่มากและมีค่าไม่เกิน ร้อยละ 69 หมายความว่าส่วนใหญ่ทุกภาคของประเทศไทยเจ้าหน้าที่แจกโหนดสามารถแจกโหนดได้ไม่เกินกว่าร้อยละ 69 ของเป้าหมายที่ตั้งไว้ และหากพิจารณาโดยรวมในระดับภาคจะสามารถแจกโหนดได้ร้อยละ 48.50 โดย สามารถเรียงลำดับความสามารถจากมากไปหาน้อยดังนี้ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคกลาง

ตาราง 15 ผลการดำเนินงาน 3 จังหวัด ที่มีค่าสูงสุด และ 3 จังหวัด ที่มีค่าต่ำสุด ที่ได้ผลการดำเนินงานด้านการแจกโหนดสูงสุดและต่ำสุดประจำภาคกลาง

รายการ	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2547		ปีงบประมาณ พ.ศ. 2548		ปีงบประมาณ พ.ศ.2549	
	จังหวัด	ค่าสัดส่วน	จังหวัด	ค่าสัดส่วน	จังหวัด	ค่าสัดส่วน
3 จังหวัดสูงสุด						
1	ตราด ระยอง นครนายก	1	กาญจนบุรี	0.94	ประจวบคีรีขันธ์	0.72
2	สมุทรปราการ นครปฐม	0.98	สุพรรณบุรี	0.8	ราชบุรี	0.7
3	สมุทรสาคร	0.97	ตราด	0.79	สระแก้ว	0.63
3 จังหวัดต่ำสุด						
1	กาญจนบุรี	0.19	สระบุรี	0.28	ตราด	0.19
2	อยุธยา	0.21	เพชรบุรี	0.53	ชัยนาท	0.22
3	สมุทรสงคราม	0.22	ประจวบ	0.55	สุพรรณบุรี	0.23

ตาราง 16 ผลการดำเนินงาน 3 จังหวัด ที่มีค่าสูงสุด และ 3 จังหวัด ที่มีค่าต่ำสุด ที่ได้ผลการดำเนินงานด้านการแจกโฉนดสูงสุดและ ต่ำสุดประจำภาคเหนือ

รายการ	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2547		ปีงบประมาณ พ.ศ.2548		ปีงบประมาณ พ.ศ.2549	
	จังหวัด	ค่าสัดส่วน	จังหวัด	ค่าสัดส่วน	จังหวัด	ค่าสัดส่วน
3 จังหวัดสูงสุด						
1	อุดรดิตถ์ แพร่	0.92	อุทัยธานี เชียงใหม่	0.87	เพชรบูรณ์	0.97
2	กำแพงเพชร	0.9	แพร่ อุดรดิตถ์	0.83	ลำปาง	0.87
3	แม่ฮ่องสอน	0.89	พะเยา	0.82	แพร่	0.85
3 จังหวัดต่ำสุด						
1	นครสวรรค์	0.4	แม่ฮ่องสอน	0.23	พิจิตร	0.1
2	พิษณุโลก	0.59	กำแพงเพชร	0.27	อุทัยธานี	0.22
3	ตราด	0.61	ตาก	0.51	นครสวรรค์	0.26

ตาราง 17 ผลการดำเนินงาน 3 จังหวัด ที่มีค่าสูงสุด และ 3 จังหวัด ที่มีค่าต่ำสุด ที่ได้ผลการดำเนินงานด้านการแจกโฉนดสูงสุดและต่ำสุดประจำภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

รายการ	ปีงบประมาณ พ.ศ.2547		ปีงบประมาณ พ.ศ.2548		ปีงบประมาณ พ.ศ.2549	
	จังหวัด	ค่าสัดส่วน	จังหวัด	ค่าสัดส่วน	จังหวัด	ค่าสัดส่วน
3 จังหวัดสูงสุด						
1	สกลนคร	0.99	มหาสารคาม	1	มุกดาหาร	0.97
2	นครพนม	0.91	มุกดาหาร	0.99	มหาสารคาม	87
3	กาฬสินธุ์	0.9	นครราชสีมา	0.94	นครพนม	0.83
3 จังหวัดต่ำสุด						
1	อำนาจเจริญ	0.45	อำนาจเจริญ	0.28	ขอนแก่น	0.4
2	นครราชสีมา	0.48	อุบลราชธานี	0.37	หนองบัวลำภู	0.49
3	หนองบัวลำภู	0.51	สุรินทร์	0.54	เลย	0.53

ตาราง 18 ผลการดำเนินงาน 3 จังหวัด ที่มีค่าสูงสุดและ 3 จังหวัด ที่มีค่าต่ำสุด ที่ได้ผลการดำเนินงานด้านการแจกโฉนดสูงสุดและต่ำสุดประจำภาค ได้

รายการ	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2547		ปีงบประมาณ พ.ศ. 2548		ปีงบประมาณ พ.ศ. 2549	
	จังหวัด	ค่าสัดส่วน	จังหวัด	ค่าสัดส่วน	จังหวัด	ค่าสัดส่วน
3 จังหวัด สูงสุด						
1	พังงา	1	สตูล	1.27	นครศรีธรรมราช	0.96
2	ระนอง	0.93	นครศรีธรรมราช	1	พัทลุง	0.94
3	ตรัง	0.85	ตรัง	0.96	ตรัง	0.83
3จังหวัด ต่ำสุด						
1	ภูเก็ต	0.45	พังงา	0.46	ปัตตานี	0.42
2	ยะลา	0.52	ยะลา	0.65	นราธิวาส	0.52
3	ปัตตานี	0.68	สุราษฎร์ธานี	0.72	สุราษฎร์ธานี	0.56

ตาราง 19 ค่าสัดส่วนและร้อยละในการแจกโฉนดของแต่ละภาค

ภาค	2547		2548		2549	
	สัดส่วน	ร้อยละ	สัดส่วน	ร้อยละ	สัดส่วน	ร้อยละ
กลาง	0.64	64	0.42	42	0.24	24
เหนือ	0.74	74	0.6	60	0.52	52
ตะวันออกเฉียงเหนือ	0.69	69	0.77	77	0.69	69
ใต้	0.77	77	0.73	73	0.49	49

ส่วนที่ 2 การวัด ต้นทุน- ประสิทธิภาพโครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน

2.1 การวัด ต้นทุน- ประสิทธิภาพโครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศ ตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2547

จากตารางที่ 20 ผลการดำเนินงานโครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2547 พบว่าความสามารถของเจ้าหน้าที่โครงการดำเนินการแจกโฉนดมีผลการดำเนินการได้ จำนวน 230,695 แปลง ได้รับการจัดสรรงบประมาณ จำนวน 201.2 ล้านบาท

$$\begin{aligned}
 \text{ดังนั้น ต้นทุนประสิทธิภาพ} &= \frac{\text{จำนวนเงินงบประมาณที่ได้รับ}}{\text{จำนวนโฉนดที่สามารถแจกได้}} \\
 &= \frac{201.2}{230,695} \\
 &= 0.0008 \text{ ล้านบาท / แปลง}
 \end{aligned}$$

ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2547 พบว่า มีต้นทุน- ประสิทธิภาพโครงการสำหรับการดำเนินโครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศ ตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน มีค่าเท่ากับ 800 บาท/แปลง

2.2 การวัด ต้นทุน- ประสิทธิภาพโครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน ประจำปีงบประมาณ พ .ศ. 2548

จากตารางที่ 21 ผลการดำเนินงานโครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน ประจำปีงบประมาณ พ .ศ. 2548 พบว่าความสามารถของเจ้าหน้าที่โครงการด้านการแจกโฉนดมีผลการดำเนินการได้ จำนวน 255,672 แปลง ได้รับการจัดสรรงบประมาณ จำนวน 472.25 ล้านบาท

$$\begin{aligned} \text{ดังนั้น} \quad \text{ต้นทุนประสิทธิผล} &= \frac{\text{จำนวนเงินงบประมาณ}}{\text{จำนวนโฉนดที่สามารถแจกโฉนดได้}} \\ &= \frac{472.25}{255,672} \\ &= 0.0018 \text{ ล้านบาท/แปลง} \end{aligned}$$

ในปีงบประมาณ พ .ศ. 2548 พบว่า มี ต้นทุน- ประสิทธิภาพโครงการสำหรับการดำเนินโครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน มีค่าเท่ากับ 1,800 บาท/แปลง

2.3 การวัด ต้นทุน- ประสิทธิภาพโครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน ประจำปีงบประมาณ พ .ศ. 2549

จากตารางที่ 22 ผลการดำเนินงานโครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน ประจำปีงบประมาณ พ .ศ. 2549 พบว่าความสามารถของเจ้าหน้าที่โครงการด้านการแจกโฉนดมีผลการดำเนินการได้ จำนวน 262,515.40 แปลง ได้รับการจัดสรรงบประมาณ จำนวน 408.18 ล้านบาท

$$\begin{aligned} \text{ดังนั้น} \quad \text{ต้นทุนประสิทธิผลโครงการ} &= \frac{\text{จำนวนเงินงบประมาณ}}{\text{จำนวนโฉนดที่สามารถแจกได้}} \\ &= \frac{401.18}{262,515} \\ &= 0.0015 \text{ ล้านบาท/แปลง} \end{aligned}$$

ในปีงบประมาณ พ .ศ. 2549 พบว่า มี ต้นทุน- ประสิทธิภาพโครงการสำหรับการดำเนินโครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน มีค่าเท่ากับ 1,500 บาท/แปลง

2.4 การเปรียบเทียบ ต้นทุน- ประสิทธิภาพโครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศ
ตามนโยบายการ แปลงสินทรัพย์เป็นทุน ในแต่ละปีงบประมาณ

จากการคำนวณค่า ต้นทุน- ประสิทธิภาพ โครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน ในแต่ละปีงบประมาณ แสดงผลดังนี้

ปีงบประมาณ	พ.ศ. 2547	มีค่า ต้นทุน- ประสิทธิภาพเท่ากับ	800	บาท/แปลง
ปีงบประมาณ	พ.ศ. 2548	มีค่า ต้นทุน- ประสิทธิภาพเท่ากับ	1,800	บาท/แปลง
ปีงบประมาณ	พ.ศ. 2549	มีค่า ต้นทุน- ประสิทธิภาพ เท่ากับ	1,500	บาท/แปลง

แสดงว่า ปีงบประมาณ พ .ศ. 2547 มีความคุ้มค่าทางด้าน ต้นทุน- ประสิทธิภาพมากที่สุด เป็นลำดับ 1 รองลงมา คือ ปีงบประมาณ พ .ศ. 2549 และลำดับสุดท้ายคือ ปีงบประมาณ พ .ศ. 2548

ส่วนที่ 3 การสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่โครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน

3.1 การสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ภาคกลาง

ในการศึกษาครั้งนี้กำหนดให้ศูนย์อำนาจการเดินสำรวจออกโฉนดที่ดินจังหวัด นครสวรรค์ พิจิตร- อุทัยธานี เป็นตัวแทนศูนย์อำนาจการเดินสำรวจออกโฉนดที่ดินประจำศูนย์ภาคกลาง

จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่เดินสำรวจ เจ้าหน้าที่ลงนาม เจ้าหน้าที่แจกโฉนด จำนวนทั้งสิ้น 8 คน สามารถประมวลผลการสัมภาษณ์ได้ ดังนี้

3.1.1 ความสามารถด้านเดินสำรวจ มีปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้น ที่ดินของราษฎรอยู่กันอย่างกระจัดกระจาย และชนิดของระวางที่ดินมีหลายประเภทต้องละเอียดเพื่อป้องกันการทับที่ดินกัน ติดต่อเจ้าของที่ยากลไม่มานำสำรวจ ขาดความร่วมมือในส่วนที่เกี่ยวข้อง

3.1.2 ความสามารถด้านการลงนาม มีปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้น คือ การพิจารณาแปลงก่อนข้างใช้ระยะเวลาในการสอบสวนและตรวจสอบแต่ก็สามารถลงนามได้ตามปกติ

3.1.3 ความสามารถด้านการแจกโฉนด มีปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้น คือ การติดต่อกับเจ้าของที่ดินเพื่อมารับโฉนดที่ดินที่ได้ออกโฉนดให้เรียบร้อยแล้วเป็นไปได้อย่างยากเนื่องจากมีการเปลี่ยนแปลงที่อยู่ อีกทั้งกรณีที่ดินมิได้อยู่กับเจ้าของที่ดินมักเกิดปัญหาการไม่นำหลักฐานที่ดินเดิมมาแลกเปลี่ยนโฉนดใหม่ทำให้เกิดปัญหาโฉนดค้างแจกต่อเนื่องไปยั้งปีถัดไป

3.2 การสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ภาคเหนือ

ในการศึกษาครั้งนี้กำหนดให้ศูนย์อำนาจการเดินสำรวจออกโฉนดที่ดินจังหวัด เชียงใหม่ ลำพูน- แม่ฮ่องสอน- เชียงราย เป็นตัวแทนศูนย์อำนาจการเดินสำรวจออกโฉนดที่ดินประจำศูนย์ภาคเหนือ

จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่เดินสำรวจ เจ้าหน้าที่ลงนาม เจ้าหน้าที่แจกโฉนด จำนวนทั้งสิ้น 12 คน สามารถประมวลผลการสัมภาษณ์ได้ ดังนี้

3.2.1 ความสามารถด้านเดินสำรวจ มีปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้น เจ้าของที่ดินอยู่ต่างถิ่นและไม่มานำสำรวจที่ดิน การไม่สามารถชี้เขตที่ดินสาธารณประโยชน์ได้ การมีบุคคลหลายคนร่วมชี้แนวเขตที่ดินข้างเคียง การไม่ได้รับความร่วมมือเท่าที่ควร การไม่ขีดแน

นว

เขตป่าสงวนแห่งชาติ ที่ดินอยู่กันอย่างกระจัดกระจายยากแก่การเดินสำรวจ พื้นที่ภูมิประเทศ เป็นที่เข่า และที่สูง

3.2.2 ความสามารถด้านการลงนาม มีปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้น คือ กระบวนการบางช่วงของการลงนามที่ต้องประสานงานยังมีความไม่ราบรื่นและไม่สะดวกเท่าที่ควร

3.2.3 ความสามารถด้านการแจกโฉนด มีปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้น คือ การติดต่อกับเจ้าของที่ดินเพื่อมารับโฉนดที่ดินที่ได้ออกโฉนดให้เรียบร้อยแล้วเป็นไปได้อ่อนช้า ยากเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงที่อยู่ อีกทั้งกรณีที่ดินมิได้อยู่กับ เจ้าของที่ดินมักเกิดปัญหาการไม่นำหลักฐานที่ดินเดิมมาแลกเปลี่ยนโฉนดใหม่ทำให้เกิดปัญหาโฉนดค้างแจกต่อเนื่องไปยั้งปีถัดไป

3.3 การสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ในการศึกษาครั้งนี้กำหนดให้ศูนย์อำนวยการเดินสำรวจออกโฉนดที่ดินจังหวัด นครราชสีมา เป็นตัวแทนศูนย์อำนวยการเดินสำรวจออกโฉนดที่ดินประจำศูนย์ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่เดินสำรวจ เจ้าหน้าที่ลงนาม เจ้าหน้าที่แจกโฉนด จำนวนทั้งสิ้น 12 คน สามารถประมวลผลการสัมภาษณ์ได้ ดังนี้

3.3.1 ความสามารถด้านเดินสำรวจ มีปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้น เจ้าของที่ดินและข้างเคียงไม่มานำสำรวจที่ดิน การไม่ได้รับความร่วมมือเท่าที่ควร ที่ดินอยู่กันอย่างกระจัดกระจายยากแก่การเดินสำรวจ การไม่ชัดเจนในแนวเขตที่ดินของรัฐ

3.3.2 ความสามารถด้านการลงนาม มีปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้น คือ กระบวนการบางช่วงของการลงนามที่ต้องประสานงานยังมีความไม่ราบรื่นและไม่สะดวกเท่าที่ควรและการพิจารณาลงนามต้องมีความระมัดระวังและตรวจสอบอย่างรอบคอบและถี่ถ้วนเพื่อความยุติธรรมและไม่เกิดปัญหาในภายหลัง

3.3.3 ความสามารถด้านการแจกโฉนด มีปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้น คือ การติดต่อกับเจ้าของที่ดิน เพื่อมารับโฉนดที่ดินที่ได้ออกโฉนดให้เรียบร้อยแล้วเป็นไปได้อ่อนช้า ยากเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงที่อยู่ อีกทั้งกรณีที่ดินมิได้อยู่กับเจ้าของที่ดินมักเกิดปัญหาการไม่นำหลักฐานที่ดินเดิมมาแลกเปลี่ยนโฉนดใหม่ทำให้เกิดปัญหาโฉนดค้างแจกต่อเนื่องไปยั้งปีถัดไป

3.4 การสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ภาคใต้

ในการศึกษาครั้งนี้กำหนดให้ศูนย์อำนวยการเดินสำรวจออกโฉนดที่ดินจังหวัดกระบี่- พังงา เป็นตัวแทนศูนย์อำนวยการเดินสำรวจออกโฉนดที่ดินประจำศูนย์ภาคใต้

จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่เดินสำรวจ เจ้าหน้าที่ลงนาม เจ้าหน้าที่แจกโฉนดจำนวนทั้งสิ้น 7 คน สามารถประมวลผลการสัมภาษณ์ได้ ดังนี้

3.4.1 ความสามารถด้านเดินสำรวจ มีปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้น เจ้าหน้าที่ของที่ดินและข้างเคียงไม่มานำสำรวจที่ดินและสามารถติดต่อได้ ยาก การไม่ได้รับความร่วมมือเท่าที่ควร ที่ดินอยู่กันอย่างกระจัดกระจายยากแก่การเดินสำรวจ การไม่ชัดเจนในแนวเขตที่ดินของรัฐและราษฎร ความไม่ปลอดภัยในการออกพื้นที่

3.4.2 ความสามารถด้านการลงนาม มีปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้น คือ กระบวนการต้องเป็นไปด้วยค ความระมัดระวังและตรวจสอบและเป็นไปด้วยความยากลำบาก

3.4.3 ความสามารถด้านการแจกโฉนด มีปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้น คือ การติดต่อเจ้าหน้าที่ดินเพื่อมารับโฉนดที่ดินที่ได้ออกโฉนดให้เรียบร้อยแล้วเป็นไปได้อ่อนข้างยาก และบางครั้งก็ไม่ให้ความร่วมมือบ้าง

3.5 การสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ภาคตะวันออก

ในการศึกษาครั้งนี้กำหนดให้ศูนย์อำนวยการเดินสำรวจออกโฉนดที่ดินจังหวัดชลบุรีเป็นตัวแทนศูนย์อำนวยการเดินสำรวจออกโฉนดที่ดินประจำศูนย์ภาคตะวันออก

จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่เดินสำรวจ เจ้าหน้าที่ลงนาม เจ้าหน้าที่แจกโฉนดจำนวนทั้งสิ้น 8 คน สามารถประมวลผลการสัมภาษณ์ได้ ดังนี้

3.5.1 ความสามารถด้านเดินสำรวจ มีปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้น โดยเจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่มีความคิดตรงกันว่าตำแหน่งของที่ดินที่ยังมิได้รับการเดินสำรวจอยู่กันอย่างกระจัดกระจาย และที่ดินเป็นที่ดินส่วนใหญ่ที่อยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ รวมทั้งการติดต่อเจ้าหน้าที่ดินและเจ้าของข้างเคียงมีความยากลำบากในการติดต่อประสานงานรวมถึงการประสานงานด้านต่าง ๆ ด้วย

3.5.2 ความสามารถด้านการลงนาม มีปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้น คือ การพิจารณาลงนามค่อนข้างใช้ระยะเวลาในการสอบสวนและตรวจสอบเนื่องจากที่ดินส่วนใหญ่อยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ต้องมีความระมัดระวังอย่างยิ่งในการออกโฉนด มีให้ทับซ้อนกับที่ดินป่าสงวนแห่งชาติ

3.5.3 ความสามารถด้านการแจกโฉนด มีปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้น คือ การติดต่อกับเจ้าหน้าที่ดินเพื่อมารับโฉนดที่ดินที่ได้ออกโฉนดให้เรียบร้อยแล้วเป็นไปได้อ่อนข้าง

ยากเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงที่อยู่ อีกทั้งกรณีที่ดินมิได้อยู่กับเจ้าของที่ดินมักเกิดปัญหาการ
ไม่นำหลักฐานที่ดินเดิมมาแลกเปลี่ยนโฉนดใหม่ทำให้เกิดปัญหาโฉนดค้างแอก ต่อเนื่องไปยังปี
ถัดไป

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาความสามารถแต่ละด้านของเจ้าหน้าที่โครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนในระดับจังหวัด ระดับภาคและระดับประเทศ ในแต่ละปีงบประมาณ และศึกษาต้นทุน-ประสิทธิผลโครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนในแต่ละปีงบประมาณตลอดจนปัญหาและอุปสรรคของโครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน

ความสำคัญของการวิจัย

1. สามารถนำผลที่ได้จากการศึกษามาเสนอแนะในเรื่องการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน เพื่อให้เกิดประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น
2. สามารถนำผลที่ได้เก็บรวบรวมสำหรับเป็นแหล่งข้อมูลเพื่อการเรียนรู้และการพัฒนาแนวทางการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่โครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน

ขอบเขตการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาวิจัยครั้งนี้จะดำเนินการศึกษาวิจัยต้นทุน-ประสิทธิผลโครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนเฉพาะในช่วงปีงบประมาณ 2547 ถึงปีงบประมาณ 2549 เท่านั้น โดยพิจารณาจาก

1. ความสามารถในการเดินสำรวจออกโฉนดที่ดิน
2. ความสามารถในการลงนาม
3. ความสามารถในการแจกโฉนดที่ดิน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

เนื่องจากการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยต้นทุน-ประสิทธิผลโครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนโดยได้ทำการศึกษาวิจัยในสามส่วน คือ การวัดความสามารถของเจ้าหน้าที่โครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่ว

ประเทศตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนคือ การวัดต้นทุน-ประสิทธิผลโครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน และการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกเจ้าหน้าที่โครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน

ในส่วนของ การสัมภาษณ์แบบเจาะลึกนั้นมีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่ายจากกลุ่มประชากรได้แก่ เจ้าหน้าที่โครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน จำนวน 5,362 คน โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างเป็นศูนย์การเดินสำรวจออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนเป็นตัวแทนของแต่ละภาคในประเทศไทยนับแต่ภาคตะวันออก ภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคเหนือและภาคใต้ ดังนี้

1. เจ้าหน้าที่โครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนที่มีหน้าที่เดินสำรวจ ลงนามและแจกโฉนด ประจำศูนย์อำนาจการเดินสำรวจออกโฉนดจังหวัดชลบุรี

2. เจ้าหน้าที่โครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนที่มีหน้าที่เดินสำรวจ ลงนามและแจกโฉนด ประจำศูนย์อำนาจการเดินสำรวจออกโฉนดจังหวัดนครสวรรค์-พิจิตร-อุทัยธานี

3. เจ้าหน้าที่โครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนที่มีหน้าที่เดินสำรวจ ลงนามและแจกโฉนด ประจำศูนย์อำนาจการเดินสำรวจออกโฉนดจังหวัดนครราชสีมา

4. เจ้าหน้าที่โครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนที่มีหน้าที่เดินสำรวจ ลงนามและแจกโฉนด ประจำศูนย์อำนาจการเดินสำรวจออกโฉนดจังหวัดเชียงใหม่-ลำพูน-แม่ฮ่องสอน-เชียงราย

5. เจ้าหน้าที่โครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนที่มีหน้าที่เดินสำรวจ ลงนามและแจกโฉนด ประจำศูนย์อำนาจการเดินสำรวจออกโฉนดจังหวัดกระบี่-พังงา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกเป็นการสุ่มตัวอย่างจากประชากรและสุ่มแบบเจาะจงอย่างง่ายโดยสุ่มตามหน้าที่ในการเดินสำรวจ การลงนาม การแจกโฉนด รวมทั้งสิ้นจำนวน 47 คน ดังแสดงตามตาราง 23

ตาราง 23 กลุ่มตัวอย่าง

ความสามารถ	กลุ่มตัวอย่าง
การเดินทางสำรวจ	37
การลงนาม	5
การแจกโฉนด	5

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ส่วนที่ 1 และ 2 การวัดความสามารถเจ้าหน้าที่และการวัดต้นทุน-ประสิทธิผล
โครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะได้ดำเนินการศึกษาถึงตัวแปรที่เป็นตัวชี้วัดต้นทุน-
ประสิทธิผลของโครงการ จำนวน 3 ตัวแปร ดังนี้

1. ความสามารถในการเดินทางสำรวจเทียบกับเป้าหมาย
2. ความสามารถในการลงนามโฉนดเทียบกับจำนวนแปลงที่เดินทางสำรวจได้
3. ความสามารถในการแจกโฉนดเทียบกับจำนวนแปลงที่ลงนามได้

ดังนั้นจึงมีการสร้างเครื่องมือเพื่อใช้ในการศึกษาค้นคว้า ด้วยการสร้างแบบเก็บ
รวบรวมข้อมูลความสามารถในการเดินทางสำรวจ ความสามารถในการลงนาม ความสามารถ
ในการแจกโฉนด ดังนี้

1. แบบเก็บข้อมูลความสามารถในการเดินทางสำรวจ ความสามารถในการลงนาม
ความสามารถในการแจกโฉนด ระดับจังหวัด ภาคและประเทศ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.
2547

2. แบบเก็บข้อมูลความสามารถในการเดินทางสำรวจ ความสามารถในการลงนาม
ความสามารถในการแจกโฉนด ระดับจังหวัด ภาคและประเทศ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.
2548

3. แบบเก็บข้อมูลความสามารถในการเดินทางสำรวจ ความสามารถในการลงนาม
ความสามารถในการแจกโฉนด ระดับจังหวัด ภาคและประเทศ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.
2549

ส่วนที่ 3 การสัมภาษณ์แบบเจาะลึกเจ้าหน้าที่เดินสำรวจ, ลงนามและแจกโฉนด ของโครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน โดยได้สร้างแบบสอบถามเพื่อใช้สำหรับการสัมภาษณ์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ส่วนที่ 1 และ 2 ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองจากแฟ้มข้อมูลการรายงานผลการดำเนินงานโครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนของ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2547-2549 แล้วจึงนำข้อมูลดังกล่าวทำการวิเคราะห์ความสามารถในการเดินสำรวจความสามารถในการลงนามและความสามารถในการแจกโฉนด ทั้งในระดับ จังหวัด, ระดับภาคและระดับประเทศ โดยการวิเคราะห์สัดส่วนหรือร้อยละของความสามารถในการดำเนินการโดยเทียบกับเป้าหมายของแต่ละขั้นตอน

ส่วนที่ 3 ผู้วิจัยดำเนินการสอบถามเจ้าหน้าที่และกรอกลงแบบสอบถามเพื่อรวบรวมข้อมูลนำวิเคราะห์ต่อไป

สถิติที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. การใช้สูตรในการวัดค่าความสามารถของเจ้าหน้าที่โครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน ดังนี้

การหาค่าสัดส่วนความสามารถในการเดินสำรวจ

$$\text{สูตร} = \frac{\text{จำนวนแปลงที่สามารถเดินสำรวจได้}}{\text{จำนวน เป้าหมาย}}$$

การหาค่าสัดส่วนความสามารถในการลงนาม

$$\text{สูตร} = \frac{\text{จำนวนแปลงที่สามารถลงนามได้}}{\text{จำนวน เป้าหมาย(จำนวนแปลงที่สามารถเดินสำรวจได้)}}$$

การหาค่าสัดส่วนความสามารถในการแจกโอนด

$$\text{สูตร} = \frac{\text{จำนวนแปลงที่สามารถแจกโอนดได้}}{\text{จำนวน เป้าหมาย(จำนวนแปลงที่สามารถลงนามได้)}}$$

2. การใช้สูตรในการหาค่าต้นทุน-ประสิทธิผลโครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน

$$\text{สูตร} = \frac{\text{จำนวนเงินงบประมาณต่อปี}}{\text{จำนวนโฉนดที่แจกได้}}$$

3. การใช้สถิติในการวัดค่าความสามารถด้านต่าง ๆ ดังนี้
การหาค่าร้อยละกรณีเทียบจากสัดส่วนความสามารถแต่ละด้านในการดำเนินการเป็นร้อยละ

$$\text{สูตร} = \frac{\text{สัดส่วนที่ได้}}{100}$$

การหาค่าเฉลี่ยกรณีการวัดความสามารถแต่ละด้านรายภาค รายปี

$$\text{สูตร} = \frac{X}{N}$$

เมื่อ X = ผลรวมของสัดส่วนที่ได้ทั้งหมด
N = จำนวนจังหวัดที่เข้าดำเนินโครงการ

สรุปผลการศึกษาวิจัย

จากผลการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการวัดความสามารถเจ้าหน้าที่โครงการเร่งรัดการออกใบอนุญาตที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน ต้นทุน-ประสิทธิผลโครงการเร่งรัดการออกใบอนุญาตที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนและการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่โครงการเร่งรัดการออกใบอนุญาตที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน สามารถสรุปผลการศึกษาวิจัย ดังนี้

1. การวัดความสามารถเจ้าหน้าที่โครงการเร่งรัดการออกใบอนุญาตที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน

1.1 การวัดความสามารถด้านเดินสำรวจ

เจ้าหน้าที่ด้านเดินสำรวจโครงการเร่งรัดการออกใบอนุญาตที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน มีความสามารถด้านเดินสำรวจประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2547 ถึงปีงบประมาณ พ.ศ. 2549 อยู่ที่ระดับร้อยละ 114 ร้อยละ 99 ร้อยละ 98 ตามลำดับโดยเฉลี่ยอยู่ที่ระดับร้อยละ 103.67 เมื่อพิจารณาโดยรวมจะพบว่าภาคเหนือมีค่าความสามารถเดินสำรวจสูงสุดและภาคกลางมีค่าความสามารถเดินสำรวจต่ำสุด

1.2 การวัดความสามารถด้านลงนาม

เจ้าหน้าที่ด้านลงนามโครงการเร่งรัดการออกใบอนุญาตที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน มีความสามารถด้านลงนามประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2547 ถึงปีงบประมาณ พ.ศ. 2549 อยู่ที่ระดับร้อยละ 27 ร้อยละ 53 ร้อยละ 67 ตามลำดับ โดยเฉลี่ยอยู่ที่ระดับร้อยละ 49 เมื่อพิจารณาโดยรวมจะพบว่าภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีค่าความสามารถลงนามสูงสุดและภาคกลางมีค่าความสามารถลงนามต่ำสุด

1.3 การวัดความสามารถด้านแจกโฉนด

เจ้าหน้าที่ด้านแจกโฉนดโครงการเร่งรัดการออกใบอนุญาตที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน มีความสามารถด้านแจกโฉนดประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2547 ถึงปีงบประมาณ พ.ศ. 2549 อยู่ที่ระดับร้อยละ 70 ร้อยละ 78 ร้อยละ 65 ตามลำดับ โดยเฉลี่ยอยู่ที่ระดับร้อยละ 71 เมื่อพิจารณาโดยรวมจะพบว่าภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีค่าความสามารถแจกโฉนดสูงสุดและภาคกลางมีค่าความสามารถแจกโฉนดต่ำสุด

2. การวัดต้นทุน-ประสิทธิผลโครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน

โครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2547 ถึง พ.ศ.2549 มีค่าต้นทุน-ประสิทธิผลเรียงตาม ลำดับคือ 800 บาท/แปลง 1,800 บาท/แปลง และ 1,500 บาท/แปลง โดยมีความคุ้มค่าทางด้านต้นทุน-ประสิทธิผลสูงสุด คือ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2547 รองลงมาปีงบประมาณ พ.ศ. 2549 และสุดท้ายคือปีงบประมาณ พ.ศ. 2548

3. การสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่โครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน

จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ด้านเดินสำรวจ ด้านการลงนาม ด้านการแจกโฉนดของศูนย์อำนวยการเดินสำรวจภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้และภาคตะวันออกพบว่า ปัญหาและอุปสรรคที่มักเกิดขึ้นในด้านต่างๆ นั้นจะมีความคล้ายคลึงกันสามารถสรุปผลในแต่ละด้าน ดังนี้

3.1 ปัญหาและอุปสรรคด้านเดินสำรวจคือ เจ้าหน้าที่เดินสำรวจไม่สามารถติดต่อเจ้าของที่ดินให้นำการรังวัดที่ดินของตนเองได้เนื่องจากการประชาสัมพันธ์ในเขตพื้นที่ที่มีการเดินสำรวจนั้นบางครั้งไม่ครอบคลุมในการแจ้งข่าวให้ประชาชนทราบอย่างทั่วถึงทำให้มีประชาชนบางส่วนไม่ได้รับทราบการเดินสำรวจเพื่อออกโฉนดที่ดินหรือประชาชนเจ้าของที่ดินได้เปลี่ยนแปลงภูมิลำเนาไปแล้วทำให้ไม่สามารถติดต่อได้ที่ดินแปลงนั้นนั้นจึงตกลสำรวจ แม้แต่การประชาสัมพันธ์โดยหน่วยงานอื่นก็ยังพบกับปัญหาอุปสรรคบางประการที่ไม่เอื้ออำนวยเท่าที่ควรเช่นกันในเรื่องของการติดต่อเจ้าของที่ดินนี้ นอกจากนี้การติดต่อแนวเขตข้างเคียงที่ดินของเจ้าของที่ดินทุกด้านเพื่อมาลงนามรับรองแนวเขตก็สามารถทำได้ด้วยความลำบากในการที่จะให้ข้างเคียงมาลงนามรับรองแนวเขตได้ทันเวลาตามที่เจ้าหน้าที่เดินสำรวจได้กำหนดไว้ กระบวนการลงนามรับรองแนวเขตที่ดินบางประเภทมักจะมี ความซับซ้อนและต้องอาศัยความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหลายฝ่ายร่วมกันตรวจสอบแล้วจึงร่วมกันลงนามรับรองแนวเขตก่อเกิดกระบวนการทำงานที่ค่อนข้างมีความไม่สะดวกพอสมควรจนมักเกิดเป็นปัญหาอุปสรรคประการหนึ่งที่สำคัญของการเดินสำรวจ ปัญหาด้านการตรวจสอบบรเวณที่ดินก็เป็นปัญหาหนึ่งที่สร้างภาระแก่เจ้าหน้าที่เดินสำรวจในการตรวจสอบบรเวณที่ดินเพื่อมิให้เกิดการเดินสำรวจทับซ้อนบรเวณกันขึ้นและเพื่อกำหนดและตรวจสอบตำแหน่งที่ดินซึ่งการดำเนินการตรวจสอบที่ดินตามระวางต้องดำเนินการอย่างละเอียดและมีความรอบคอบเพื่อความถูกต้องและแม่นยำในการปฏิบัติงาน ปัญหาด้านการที่ดินอยู่กันอย่างกระจัดกระจายเนื่องจากการตกลสำรวจในการเดินสำรวจนั้นเป็นปัญหาที่มักเกิดขึ้นในช่วงหลังที่ได้เข้าดำเนิน

โครงการไปแล้วระยะหนึ่งและเนื่องจากการไม่สามารถติดต่อเจ้าของที่ดินได้หรือการที่เจ้าของที่ดินไม่มาดำเนินการสำรวจที่ดินนั้นล้วนเป็นสาเหตุของการเกิดที่ดินที่ยู่กันอย่างกระจัดกระจายขึ้นด้วยกันทั้งสิ้นทำให้ยากแก่การออกเดินสำรวจเพื่อเก็บที่ดินตกสำรวจให้หมดไปได้อย่างง่ายจึงทำให้ประชาชนบางคนจะไม่ได้รับการออกโฉนดตามโครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนนี้ได้ทำให้เสียสิทธิที่ควรจะได้ไปอย่างน่าเสียดายจึงเป็นปัญหาที่ควรจะได้รับแก้ไขที่สำคัญประการหนึ่ง การไม่ชัดเจนในแนวเขตที่ดินของรัฐและราษฎรก็เป็นปัญหาหนึ่งที่พบบ่อยในการเดินสำรวจเนื่องจากการถือครองหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินที่ไม่ถูกต้องรวมกับระยะเวลาที่ผ่านมาจนกระทั่งเกิดความไม่มั่นใจหรือไม่รู้ในแนวเขตเดิมซึ่งเป็นปัญหาที่ยากแก่การตรวจสอบและต้องใช้ระยะเวลาและกระบวนการจากหลายฝ่ายจนกว่าจะได้ทราบแนวเขตที่ชัดเจน การให้ความร่วมมือตลอดจนอิทธิพลบางอย่างก็มีผลต่อการเดินสำรวจที่ดินของเจ้าหน้าที่เดินสำรวจยังให้เกิดความยากลำบากในการปฏิบัติงานได้ในทุกภาคของประเทศไทยเช่นกัน

3.2 ปัญหาและอุปสรรคด้านลงนาม คือ เจ้าหน้าที่ลงนามจะต้องพิจารณาอย่างถี่ถ้วนก่อนการลงนามบนโฉนดที่ดินเพื่อให้เกิดความถูกต้องและการธำรงรักษาสิทธิโดยชอบธรรมให้แก่ผู้เป็นเจ้าของที่ดิน กระบวนการพิจารณาลงนามและการตรวจสอบความถูกต้องในการลงนามจึงมักมีความยุ่งยากในเรื่องของระเบียบ กฎหมาย แนวทางปฏิบัติต่างๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างละเอียดและลึกซึ้งและต้องปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด ลักษณะของปัญหาต่างๆ อันอาจเกิดขึ้นในการพิจารณาลงนามนี้ก็มักเกิดขึ้นได้ในหลายรูปแบบและมักมีหลายฝ่ายที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ดังนั้นการพิจารณาตรวจสอบความถูกต้อง ความเกี่ยวข้อง พยาน หลักฐาน ระยะเวลาที่ผ่านมาล้วนเป็นความละเอียดที่เจ้าหน้าที่ลงนามมีความจำเป็นต้องตรวจสอบให้ครบถ้วนและระมัดระวังจนกระทั่งพบข้อเท็จจริงที่แน่นอนจากทุกฝ่ายและเห็นพ้องต้องกันจึงจะลงนามได้ ระยะเวลาในกระบวนการลงนามจึงเป็นช่วงเวลาที่มีความยาวนานและยืดเยื้อเพื่อความถูกต้องและความยุติธรรมแก่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องโดยแท้จริง

3.3 ปัญหาและอุปสรรคด้านแจกโฉนด คือ เจ้าหน้าที่แจกโฉนดได้มีการแจ้งไปยังเจ้าของที่ดินตามที่อยู่เดิมบนโฉนดที่ดินแต่เนื่องจากบางครั้งเจ้าของที่ดินได้ย้ายภูมิลำเนาไปแล้วจึงไม่ได้รับแจ้งการให้นำหลักฐานที่ดินเดิมมาเปลี่ยนกับโฉนดที่ดินที่ได้ดำเนินการลงนามเรียบร้อยแล้วส่วนใหญ่แล้วปัญหานี้มักเกิดกับการออกโฉนดที่ดินตามหลักฐานที่ดินที่มีอยู่ของสำนักงานที่ดินโดยไม่รอเจ้าของที่ดินมาดำเนินการสำรวจที่ดิน แต่อย่างไรก็ดีปัญหาการแจ้งให้ประชาชนมารับโฉนดนี้มักเกิดจากการไม่สามารถติดต่อเจ้าของที่ดินได้ และนอกจากนี้ปัญหาที่มักเกิดสม่ำเสมอและเป็นปัญหาหนึ่งที่ก่อเกิดโฉนดค้างแจกได้อย่างต่อเนื่องก็คือ การที่

หลักฐานที่ดินเดิมของประชาชนได้จำหน่ายไว้กับสถาบันการเงินทั้งในระบบและนอกระบบซึ่งมีผู้รับจำหน่ายมักมีความเคยต่อการนำหลักฐานที่ดินมาแลกโฉนดที่ดินโดยที่เจ้าของที่ดินไม่สามารถนำหลักฐานเดิมมาแลกเปลี่ยนได้จนกว่าผู้รับจำหน่ายทั้งในระบบและนอกระบบจะได้ดำเนินการให้แล้วเสร็จได้หรือจนกว่าจะสิ้นสุดภาระจำหน่ายนั้น ๆ

การอภิปรายผลการศึกษา

1. การวัดความสามารถเจ้าหน้าที่โครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน

1.1 การวัดความสามารถด้านเดินสำรวจ

เจ้าหน้าที่ด้านเดินสำรวจโครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน มีความสามารถด้านเดินสำรวจประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2547 ถึงปีงบประมาณ พ.ศ.2549 อยู่ที่ระดับร้อยละ 114 ร้อยละ 99 ร้อยละ 98 ตามลำดับ โดยเฉลี่ยอยู่ที่ระดับร้อยละ 103.67 เมื่อพิจารณาโดยรวมจะพบว่าภาคเหนือมีค่าความสามารถเดินสำรวจสูงสุดและภาคกลางมีค่าความสามารถเดินสำรวจต่ำสุด

จากผลการศึกษาวิจัยที่ได้ แสดงว่าความสามารถด้านเดินสำรวจของเจ้าหน้าที่โครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนค่อนข้างจะสามารถบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ และมีแนวโน้มที่จะลดลงในแต่ละปีงบประมาณที่ได้ดำเนินการต่อไปยกเว้นจะมีจำนวนที่ดินของราษฎรที่ยังตกหล่นบ้างจากการเดินสำรวจในปีก่อนหน้าปีปัจจุบันจึงเป็นงานค้างที่จะต้องเร่งเดินสำรวจสำหรับที่ดินของราษฎรนั้น

1.2 การวัดความสามารถด้านลงนาม

เจ้าหน้าที่ด้านลงนามโครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน มีความสามารถด้านลงนามประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2547 ถึงปีงบประมาณ พ.ศ.2549 อยู่ที่ระดับร้อยละ 27 ร้อยละ 53 ร้อยละ 67 ตามลำดับ โดยเฉลี่ยอยู่ที่ระดับร้อยละ 49 เมื่อพิจารณาโดยรวมจะพบว่าภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีค่าความสามารถลงนามสูงสุดและภาคกลางมีค่าความสามารถลงนามต่ำสุด

จากผลการศึกษาวิจัยที่ได้ แสดงว่า ความสามารถด้านลงนามยังสามารถบรรลุเป้าหมายได้ค่อนข้างน้อย แต่อย่างไรก็ดีจากผลการศึกษาที่ได้พบว่ามีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในแต่ละปีงบประมาณที่ได้เข้าดำเนินโครงการต่อไปในอนาคต

1.3 การวัดความสามารถด้านแจกโฉนด

เจ้าหน้าที่ด้านแจกโฉนดโครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน มีความสามารถด้านแจกโฉนดประจำปีงบประมาณ พ.ศ.

2547 ถึงปีงบประมาณ พ.ศ. 2549 อยู่ที่ระดับร้อยละ 70 ร้อยละ 78 ร้อยละ 65 ตามลำดับ โดยเฉลี่ยอยู่ที่ระดับร้อยละ 71 เมื่อพิจารณาโดยรวมจะพบว่าภาคตะวันออก- เชียงเหนือมีค่าความสามารถแฉกใจนตสูงสุดและภาคกลางมีค่าความสามารถแฉกใจนตต่ำสุด

จากผลการศึกษาวิจัยที่ได้ แสดงว่า ความสามารถด้านแฉกใจนตสามารถบรรลุเป้าหมายได้ในระดับปานกลาง และแนวโน้มลดลงนั้นย่อมแสดงว่าเจ้าหน้าที่สามารถแฉกใจนตได้จำนวนมากในช่วงปีแรกของการดำเนินงานจากการที่สามารถติดต่อผู้มาขอรับใจนตได้ แต่สำหรับใจนตค้างแฉกนั้นก็ยังไม่สามารถแฉกได้ต้องรอผู้มาขอรับใจนตติดต่อมาเพื่อขอรับใจนตหรือนำหลักฐานเดิมมาขอและใจนตจึงมีความสามารถในการแฉกใจนตที่ลดลง แต่อย่างไรก็ดีการที่ค่าความสามารถในการแฉกใจนตในปีงบประมาณ พ.ศ. 2548 มีค่าเพิ่มขึ้นเนื่องมาจากการประชาสัมพันธ์หรือการติดต่อประชาชนสามารถติดต่อได้มากขึ้นรวมถึงมีการนับงานค้างแฉกจากปีงบประมาณ พ.ศ. 2547 รวมเป็นสถิติยอดงานอีกด้วย

2. การวัดต้นทุน-ประสิทธิผลโครงการเร่งรัดการออกใจนตที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน

โครงการเร่งรัดการออกใจนตที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2547-2549 มีค่าต้นทุน-ประสิทธิผลเรียงตามลำดับ คือ 800 บาท/แปลง 1,800 บาท/แปลง 1,500 บาท/แปลง โดยมีความคุ้มค่าทางด้านต้นทุน-ประสิทธิผลสูงสุด คือ ปีงบประมาณ พ.ศ.2547 รองลงมาปีงบประมาณ พ.ศ. 2549 และสุดท้ายคือปีงบประมาณ พ.ศ.2548 ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากโครงการเร่งรัดการออกใจนตที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนได้เริ่มดำเนินการในปีงบประมาณ พ.ศ. 2547 เป็นปีแรกจึงมีจำนวนเป้าหมายที่จะต้องเร่งดำเนินการในปริมาณมากและตำแหน่งของที่ดินก็จะเป็นลักษณะหน้ากระดานทำให้สามารถเดินสำรวจได้ตามเป้าหมายค่อนข้างจะแน่นอนกว่าปีงบประมาณ พ.ศ. 2548 ซึ่งจะต้องมีจำนวนที่ดินลดน้อยลงและมีตำแหน่งที่กระจัดกระจายอย่างไรก็ดีในปีงบประมาณ พ.ศ. 2549 ก็ได้มีการปรับการตั้งเป้าหมายโครงการตามภาวะการณ์ลดลงของจำนวนที่ดินที่ได้นำเดินสำรวจเรียบร้อยแล้วค่าต้นทุน-ประสิทธิผลจึงเพิ่มขึ้นมากกว่าปีงบประมาณ พ.ศ. 2548

3. การสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่โครงการเร่งรัดการออกใจนตที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการ

จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ด้านเดินสำรวจ ด้านการลงนาม ด้านการแฉกใจนตของศูนย์อำนวยการเดินสำรวจภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเชียงเหนือ ภาคใต้และภาคตะวันออกพบว่า ปัญหาและอุปสรรคที่มักเกิดขึ้นในด้านต่างๆ นั้นจะมีความคล้ายคลึงกันสามารถสรุปผลในแต่ละด้าน ดังนี้

3.1 ปัญหาและอุปสรรคด้านเดินสำรวจ คือ การติดต่อเจ้าของที่ดินและแนวเขตข้างเคียง การที่ที่ดินอยู่กันอย่างกระจัดกระจาย การไม่ชัดเจนในแนวเขตทั้งที่ดินของรัฐและราษฎร กระบวนการในการรับรองแนวเขต การตรวจสอบบระวาง การให้ความร่วมมือ

3.2 ปัญหาและอุปสรรคด้านลงนาม คือ กระบวนการพิจารณาลงนามและการตรวจสอบความถูกต้องในการลงนาม

3.3 ปัญหาและอุปสรรคด้านแจกโฉนด คือ การติดต่อเจ้าของที่ดินมารับโฉนด การติดต่อให้นำหลักฐานการถือครองที่ดินเดิมมาแลกเปลี่ยนกับโฉนดที่ดิน

จากปัญหาและอุปสรรคที่ได้จากผลการสัมภาษณ์ แสดงว่า การมีบทบาทของประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนระเบียบและแนวทาง การปฏิบัติล้วนส่งผลต่อการดำเนินงานโครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนด้วยกันทั้งสิ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ในการเข้าดำเนินโครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนจะต้องมีความใกล้ชิดกับประชาชนในแต่ละพื้นที่อย่างเป็นกันเองเพื่อจะสามารถประชาสัมพันธ์โครงการได้อย่างทั่วถึงมิให้เกิดการตกสำรวจได้อีก

1.2 เจ้าหน้าที่โครงการควรจะต้องมีการทำแผนที่ที่ดินในเขตพื้นที่รับผิดชอบเดินสำรวจที่แสดงให้เห็นที่ดินที่เปลี่ยนเป็นโฉนดแล้ว และที่ดินที่ยังมิได้เปลี่ยนเป็นโฉนด ที่ดินว่างเปล่าหรือที่ดินสาธารณประโยชน์ ซึ่งจะต้องมีการสำรวจและเก็บรวบรวมข้อมูลไว้เพื่อประโยชน์ในการป้องกันการเดินสำรวจไม่ทั่วถึงและเพื่อเป็นการส่งมอบงานให้แก่ทีมงานชุดต่อไปที่จะมารับผิดชอบในเขตพื้นที่นั้น ๆ ต่อจากทีมงานชุดเดิม

1.3 เจ้าหน้าที่โครงการควรจะต้องมีการจัดทำทำเนียบรายชื่อเจ้าของที่ดินที่ขอเข้าร่วมโครงการเพื่อจัดบันทึกที่อยู่ของประชาชนเพื่อไว้สำหรับการแจกโฉนดเมื่อดำเนินโครงการเสร็จแล้วจะสามารถประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนมารับโฉนดที่ดินได้ไม่มีงานค้างแจก

1.4 เจ้าหน้าที่ควรจะได้รับ การฝึกอบรมให้มีความรู้และแม่นยำในข้อกฎหมายและระเบียบต่าง ๆ ตลอดจนควรมีการวางแนวทางการแก้ไขปัญหาอย่างชัดเจน และอาจต้องมีการตั้งคณะกรรมการสำหรับพิจารณาปัญหาในการลงนามเป็นกรณีไป เพื่อจะสามารถลงนามได้อย่างมั่นใจและแน่นอนไม่ผิดพลาดได้

1.5 การประชาสัมพันธ์ความรู้เกี่ยวกับนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนต้องมีความเข้าใจง่ายและน่าสนใจด้วยเทคนิคและวิธีต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้แก่ประชาชนในทุกระดับได้ รวมถึงให้ข้อมูลความรู้เกี่ยวกับหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินแก่ประชาชนอย่างทั่วถึง

2 ข้อเสนอแนะด้านการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไปที่เกี่ยวข้อง ควรจะมีการศึกษาในเรื่องของระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อโครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน

2.2 ในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไปที่เกี่ยวข้อง ควรจะมีการศึกษาในเรื่องของระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน

2.3 ในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไปที่เกี่ยวข้อง ควรจะมีการศึกษาถึงสาเหตุปัจจัยสนับสนุนโครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนในแต่ละพื้นที่ของประเทศไทย

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กฤติยา อุษชิน .(2547).การศึกษาค่าใช้จ่ายในการเรียนภาษาเกาหลีและผลตอบแทนจากการเป็น
 มัคคุเทศก์ทั่วไป(ต่างประเทศ)ภาษาเกาหลี.สารนิพนธ์ ศ.ม.(เศรษฐศาสตร์การศึกษา).
 กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- กรมที่ดิน กระทรวงมหาดไทย.(2547).แผนปฏิบัติการโครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศ
 ให้เสร็จภายใน 3 ปี (ภายในปีงบประมาณ พ.ศ. 2547-2549) ตามนโยบายการแปลง
 สินทรัพย์เป็นทุน ปี พ.ศ. 2547 ระยะที่ 2 (มกราคม-กันยายน 47).กรุงเทพฯ:กรมที่ดิน.
- กรมที่ดิน กระทรวงมหาดไทย.(2548).แผนปฏิบัติการโครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศ
 ตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน ปี พ.ศ. 2548 .กรุงเทพฯ:กรมที่ดิน.
- กรมที่ดิน กระทรวงมหาดไทย.(2549).แผนปฏิบัติการโครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศ
 ตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน ปี พ.ศ. 2549 .กรุงเทพฯ:กรมที่ดิน.
- กองแผนงาน.(2547).รายงานประจำปี 2546.กรุงเทพฯ:กรมที่ดิน กระทรวงมหาดไทย.
- ขจีพรรณ หนูทิมทอง.(2546).การศึกษาความสัมพันธ์ของผลผลิตภาพแรงงานกับการพัฒนาทาง
 การศึกษาและงบประมาณรายจ่ายด้านการศึกษาของประเทศไทย.สารนิพนธ์ ศ.ม.
 (เศรษฐศาสตร์การศึกษา).กรุงเทพฯ :บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่าย
 เอกสาร.
- ชาญ สวัสดิ์สาลี.(2539).คู่มือนักฝึกอบรมอาชีพ.กรุงเทพฯ:สวัสดิการสำนักพิมพ์ ก.พ.
- ชญาดา ศิริภรณ์.//(2536/เมษายน-มิถุนายน).//การวิเคราะห์ต้นทุน-ประสิทธิผลของการรักษาโรคนี้
 ในทางเดินปัสสาวะส่วนบนโดยวิธีผ่าตัดและวิธีสลายนิ่ว.//วารสารสุขศึกษา.//(เล่มที่ 62):31-
 41
- เทียนฉาย กิระนันท์.(2531).เศรษฐศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์และกำลังคน.กรุงเทพฯ:ไทยวัฒนาพานิช.
 บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.(2547).คู่มือการจัดปริญญาโทและสารนิพนธ์.
 พิมพ์ครั้งที่ 2.กรุงเทพฯ:มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บุญคง หันจางสิทธิ์.(2543).เศรษฐศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์.พิมพ์ครั้งที่ 1.กรุงเทพฯ:ไอ เอส พีริ่ง
 เฮาส์.
- พันทิพา พรหมพิบูลย์.(2547).การศึกษาอัตราผลตอบแทนส่วนบุคคลของการลงทุนทางการศึกษาของ
 บัณฑิตคณะวิทยาศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.สารนิพนธ์ ศ.ม.
 (เศรษฐศาสตร์การศึกษา).กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่าย
 เอกสาร.

- ภรณ์ กীরติบุตร มหานนท์.(2529).*การประเมินประสิทธิผลขององค์กร*.กรุงเทพฯ:โอเดียนสโตร์.
- ศรีกรุง โกษะ .(2545) .*การวิเคราะห์ผลตอบแทนทางเศรษฐกิจของการศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิต(ภาคพิเศษ)*.สารนิพนธ์ ศ.ม.(เศรษฐศาสตร์การศึกษา).กรุงเทพฯ:บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- ศูนย์ส่งเสริมประสิทธิภาพกรมที่ดิน.(2552).*นโยบายกำกับดูแลองค์กรที่ดี*.กรุงเทพฯ:กองการพิมพ์
กรมที่ดิน
- สำนักงานบริหารโครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน(องค์การมหาชน).(2546) .*นโยบายและกรอบทิศ
ทางการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน ปี 2547-2551*.กรุงเทพฯ: สปท. ทำเนียบรัฐบาล.
- สำนักงานบริหารโครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน(องค์การมหาชน).(2547) .*แผนปฏิบัติการการแปลง
สินทรัพย์เป็นทุน ปี 2547*.กรุงเทพฯ: สปท. ทำเนียบรัฐบาล.
- สำนักงานบริหารโครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน(องค์การมหาชน).(2547) .*บันทึกความร่วมมือและ
ข้อตกลงระหว่างหน่วยงานของรัฐกับสถาบันการเงินภาครัฐและภาคเอกชนตามนโยบาย
การแปลงสินทรัพย์เป็นทุนปี 2547*.กรุงเทพฯ: สปท. ทำเนียบรัฐบาล.
- สำนักงานบริหารโครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน(องค์การมหาชน).(2547).*คำถาม-คำตอบการแปลง
สินทรัพย์เป็นทุน*.กทมฯ: สปท. ทำเนียบรัฐบาล.
- สำนักงานบริหารโครงการพัฒนากฎที่ดินและเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินและเร่งรัดการออกโฉนดที่ดิน
ทั่วประเทศ.(2544).*รายงานฉบับสมบูรณ์ 17 ปี โครงการพัฒนากฎที่ดินและเร่งรัดการออก
โฉนดที่ดินทั่วประเทศ*.กรุงเทพฯ:กรมที่ดิน กระทรวงมหาดไทย.
- สำนักมาตรฐานการออกหนังสือสำคัญ.(2546).*แผนปฏิบัติการโครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดิน
ตามหลักฐานใบจอง สค. 1 ตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนของรัฐบาล(ระหว่าง
วันที่ 1 ตุลาคม-31 ธันวาคม 46)*.กรุงเทพฯ:กรมที่ดิน กระทรวงมหาดไทย.
- สำนักมาตรฐานการออกหนังสือสำคัญ.(2549).*ผลการดำเนินการโครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่ว
ประเทศตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนกรมที่ดิน 2547-2549*.กรุงเทพฯ:กรมที่ดิน
กระทรวงมหาดไทย.
- สำนักงานบริหารโครงการพัฒนากฎที่ดิน.(2546).*โครงการพัฒนากฎที่ดินและเร่งรัดการออก
โฉนดที่ดินทั่วประเทศระยะ 4 รายงานประจำปี 2546*.กรุงเทพฯ:กรมที่ดิน
กระทรวงมหาดไทย.
- สำนักงานบริหารโครงการพัฒนากฎที่ดิน.(2545).*โครงการพัฒนากฎที่ดินและเร่งรัดการ
โฉนดที่ดินทั่วประเทศระยะ 4 รายงานประจำปี 2545*.กรุงเทพฯ:กรมที่ดิน.

สุภาพร โภเภงกุลและคณะ.(2539).รายงานการวิจัย อัตราผลตอบแทนทางเศรษฐกิจจากการลงทุนทางการศึกษา.กรุงเทพฯ:สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานกฤษฎีกามนตรี.

สุภาพร บริสุทธิ์บัวทิพย์.(2548).การศึกษาต้นทุนและประสิทธิภาพของการจัดฝึกอบรมกับการนำความรู้จากหลักสูตรวิชาชีพไปใช้ของผู้เข้าฝึกอบรมที่สำเร็จการศึกษาจากศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร บางพลัด.สารนิพนธ์ ศ.ม.(เศรษฐศาสตร์การศึกษา).กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.

สรายุทธ เจริญสิทธิชัย.(2547).ค่าใช้จ่ายและประสิทธิผลการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการศึกษาของเด็กออทิสติก กรณีศึกษาโรงเรียนสาธิตอนุบาลลอออุทิศ(ฝ่ายการศึกษาพิเศษ) มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.ปริญญาานิพนธ์ ศ.ม.(เศรษฐศาสตร์การศึกษา).กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.

สรรเสริญ ช่อเจียง;จำเริญศรี พวงแก้ว;และ จูอะดี พงศ์มณีรัตน์.(2551).ประสิทธิผลการเลี้ยงกุ้งแวนนาไม.กรุงเทพฯ:ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงชายฝั่งนครศรีธรรมราช กรมประมง.

อดิรุจ หาญวิญญานันท์.(2545).การวิเคราะห์ประสิทธิผลของต้นทุนและประสิทธิผลการฝึกอบรมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม.สารนิพนธ์ ศ.ม.(เศรษฐศาสตร์การศึกษา).กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.

อัฉรภา แสงขำ.(2534).การประเมินผลโครงการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรมระยะสั้น.ปริญญาานิพนธ์ ศิลปะศาสตรมหาบัณฑิต.(การศึกษาผู้ใหญ่).กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.ถ่ายเอกสาร.

Blaug,Mark.(1971).*The Rate of Return to Investment in Education inThailand*.Bangkok:National Education Council.

Cohn,Elchanan and Gesk,Terry G.(1990).*The Economics of Education*.United State:BPCC Wheatons.

Harbison,Fredrick H. and Myers,Chartes A.(1964).*Education , Manpower, and Economic Growth:Strategies of Human Resouce Development*.USA:McGraw-Hill Book Company.

Yamane,T.(1967).*Statistics;An Introductory Analysis*.New York:Harper&Row.

www.Google.go.th

www.swu.ac.th

www.mahidol.ac.th

www.dol.go.th

ภาคผนวก

เอกสารภาคผนวก หน้า 102-116

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	ร.ต.ท.หญิงณตยา แป้นแย้ม
วันเดือนปีเกิด	3 กันยายน 2515
สถานที่เกิด	จังหวัดราชบุรี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	82/1 หมู่ 6 ต.วังเย็น อ.บางแพ จ.ราชบุรี 70160
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	นักจัดการงานทั่วไปชำนาญการ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	สำนักงานที่ดินจังหวัดราชบุรี สาขาบ้านโป่ง ถนนทรงพล ตำบลหนองอ้อ อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี 70110
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2532	มัธยมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนบางแพปฐมพิทยา
พ.ศ. 2536	ปริญญาตรี วิทยาศาสตร์บัณฑิต(จิตวิทยา) เกียรตินิยมอันดับ 1 จากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2552	ปริญญาโทเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์ การพัฒนามนุษย์) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร